

อิสยาห์

- 1 นิมิตเกี่ยวกับยูดาห์และเยรูซาเล็มซึ่ง
อิสยาห์บุตรอาโมศเห็นในช่วงรัชกาลของอุสซียาห์ โยธาม อาหัส
และเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ดังนี้
ชนชาติมักกบฏ
2 สวรรค์เอ๋ยแผ่นดินโลกเอ๋ยจงฟังเกิด
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "ลูกที่เราชুবเลี้ยง
ทะนุถนอมมา แต่กลับกบฏต่อเรา
3 วัวยังรู้จักเจ้าของ
ลา รู้จักรางหญ้าของนาย
แต่อิสราเอลไม่รู้จัก
ประชากรของเราไม่เข้าใจ
4 โอ ชนชาติบาปหนา
ประชากรผู้แบกความผิดบาป
เผ่าพันธุ์ผู้กระทำชั่ว
ลูกหลานของความเสื่อมทราม
เขาทั้งหลายได้ละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+
หมิ่นประมาทองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
และหันหลังให้พระองค์
5 ไฉนต้องให้โบายอยู่ร่ำไป
ทำไมจึงกบฏซ้ำแล้วซ้ำเล่า
ศิระของเจ้าก็ร้ายระบม หัวใจก็ร้ายราน
6 ตั้งแต่ศิระจะจดเท้า ไม่มีส่วนใดปกติ
ล้วนแต่แผลถลอก แผลขึ้นแนว และรอยแผลอักเสบ
ไม่ได้รับการชโลมแผลและพันแผลไว้เลย

7 ดินแดนของเจ้าก็ร้างเปล่า เมืองต่างๆ ถูกเผาผลาญ
ท้องทุ่งเหี้ยนเตียนด้วยน้ำมือคนต่างชาติ
เรศร้างต่อหน้าต่อตาเจ้า เหมือนเมื่อถูกล้มล้างโดยคนแปลกหน้า

8 ธิดาแห่งศิโยนถูกทิ้งร้างเหมือนเพิงในสวนองุ่น
เหมือนกระท่อมกลางไร่แดง
เหมือนเมืองที่ถูกล้อม

9 หากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ไม่เหลือคน
หยิบมือหนึ่งให้เรา
เราก็คงเหมือนเมืองโสโดมเมืองโกโมราห์ไปแล้ว

10 บรรดาผู้ครอบครองแห่งโสโดม
จงฟังพระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
เหล่าชาวเมืองโกโมราห์
จงฟังบทบัญญัติของพระเจ้า

11 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "เครื่องบูชาทั้ง ห ล า ย
ของเจ้ามีความหมายอะไรสำหรับเรา
เราเอียนเราเอื่อมเครื่องเผาบูชา
และไขมันสัตว์อ้วนพี
เราไม่ได้ชอบใจเลือดแกะแพะวัว

12 เมื่อเจ้าเข้ามาอยู่ต่อหน้าเรา
ใครขอให้เจ้าทำเช่นนี้
ย่ำยีนิเวศของเราอย่างนี้?

13 หยุดนำเครื่องบูชาเหลวไหลมาให้เราได้แล้ว!
เราสะอิดสะเอียนเครื่องหอมของเจ้า
เราทนการประชุมเลวทรามของเจ้าไม่ได้
วันขึ้นหนึ่งค่ำ ทุกสัปดาห์และโอกาสพิเศษ

14 ใจเราชิงชังเทศกาลขึ้นหนึ่งค่ำ

- และการทดลองเทศกาลต่างๆ ตามกำหนดของเจ้า
มันกลายเป็นภาระแก่เรา เราเบื่อก่อนที่จะแบก
- 15 เมื่อเจ้าชูมืออธิษฐาน เราจะเบือนหน้าจากเจ้า
แม้เจ้าอธิษฐานมากมาย เราจะไม่ฟัง
มือของเจ้าโชกชุ่มด้วยเลือด
- 16 จงชำระตัวเสีย จงสะอาดเถิด
เอาการกระทำชั่วๆของเจ้าออกไปพ้นหน้าพ้นตาเรา
เลิกทำผิดเถิด
- 17 จงหยุดรู้กระทำดี
ให้ความยุติธรรม
ช่วยเหลือผู้ยากไร้
ปกป้องลูกกำพร้าและหญิงม่าย"
- 18 อ ง ค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "มาเถิด เรามาตกลงกัน
แม้บาปของเจ้าแดงดังสีครั่ง
ก็จะขาวสะอาดเหมือนหิมะ
แม้สีแดงเข้ม
ก็จะขาวเหมือนสำลี
- 19 หากเจ้าเต็มใจและเชื่อฟัง
เจ้าจะได้รับสิ่งดีที่สุดในแผ่นดิน
- 20 แต่หากเจ้ายังคงดื้อดึงและกบฏ
เจ้าจะเป็นเหยื่อคมดาบ"
องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า+ทรงลั่นวาจาไว้ดังนี้
- 21 ดูเถิด นครที่ชื่อสัตย์กลับกลายเป็นหญิงแพศยา
เธอเปี่ยมด้วยความยุติธรรม
และความชอบธรรม บัดนี้มีแต่ฆาตกร
- 22 เนื้อเงินของเจ้ากลายเป็นขี้โลหะ

เหล่าองุ่นเยียมยอดบัดนี้เจือน้ำ

23 ผู้นำของเจ้าเป็นคนมักกบฏ

เป็นเพื่อนกับขโมย

ทุกคนรักสินบน ตามล่าของกำนัล

ไม่ยอมให้ความเป็นธรรมแก่หญิงม่ายกับลูกกำพร้า

24 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์

องค์เกรียงไกร

แห่งอิสราเอลประกาศว่า

"เราจะระบายโทสะของเราเหนือศัตรู

และแก้แค้นปฏิปักษ์ของเรา

25 เราจะจัดการกับเจ้า

เราเองจะถลุงไล่ขี้โลหะของเจ้า

ขจัดมลทินทิ้งปวงออกไป

26 เราจะคืนผู้พิพากษาแก่เจ้าตั้งแต่ก่อน

คืนที่ปรึกษาให้ตั้งแต่แรก

หลังจากนั้น เจ้าจะได้ชื่อว่า

'นครแห่งความชอบธรรม'

'นครที่สัตย์ซื่อ'

27 ศิโยนจะได้รับการไถ่ด้วยความยุติธรรม

ผู้สำนึกผิดของศิโยนจะได้รับการไถ่ด้วยความชอบธรรม

28 แต่พวกกบฏและคนบาปจะแหลกลาญทั้งคู่

และผู้ที่ละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะพินาศ

29 เจ้าจะอับอายขายหน้า

เนื่องด้วยต้นไม้ใหญ่ศักดิ์สิทธิ์ที่เจ้าชื่นชอบ

เจ้าจะอับยศอดสูเนื่องด้วยสวนต่างๆที่เจ้าเลือก

30 เจ้าจะเป็นเช่นต้นไม้ใหญ่ใบเฉา

หรือสวนที่ขาดน้ำ

31 ชายฉกรรจ์จะกลับกลายเป็นเศษผ้า

และกิจการของเขาคือประกายไฟ

ทั้งคู่จะลุกไหม้ไปด้วยกันโดยไม่มีใครดับไฟนั้นได้

ภูเขาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

2 สิ่งที่อิสยาห์บุตรอาโมศเห็นเกี่ยวกับ

ยูดาห์และเยรูซาเล็ม

2 ในบั้นปลาย ภูเขาแห่งพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

จะได้รับการสถาปนาไว้เป็นเอกในหมู่ภูเขาทั้งหลาย

จะได้รับการเชิดชูเหนือภูเขาทั้งปวง

และมวลประชาชาติจะหลั่งไหลไปที่นั่น

3 ประชาชาติทั้งหลายจะมาและกล่าวว่า

"มาเถิด ให้เราขึ้นไปยังภูเขาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ไป ยังนิเวศของพระเจ้าแห่งยาโคบ

พระองค์จะสอนให้เรา รู้ถึงพระมรรคา

เราจะได้อำเนนในวิถีของพระองค์"

บทบัญญัติจะมาจากรัตน

พระวอนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จากเยรูซาเล็ม

4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงพิพากษาในหมู่ประชาชาติ

และสะสางกรณีพิพาทให้ชนชาติทั้งหลาย

อาวุธยุทธโธปกรณ์จะถูกตีเป็นจอบ เสียม ไถและเคียว

ประชาชาติเลิกรบราฆ่าฟันกัน

ไม่มีการสู้รบอีกต่อไป

5 มาเถิดดวงสว่างของยาโคบเอ๋ย

ให้เราเดินในแสงสว่างขององค์พระผู้เป็นเจ้า+กันเถิด

วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+

6 พระองค์ได้ทรงทอดทิ้งพงศ์พันธุ์ยาโคบ

ซึ่งเป็นประชากรของพระองค์

เขาทั้งหลายเต็มไปด้วยไสยศาสตร์จากตะวันออก

มีหมอดู คนทรงเหมือนชาวฟิลิสเตีย

และสนิทสนมกับผู้ไม่นับถือพระเจ้า

7 ดินแดนของเขาเต็มไปด้วยเงินและทองคำ

ทรัพย์สมบัติเหลือเฟือ

มีม้าและรถเทียมม้า นับไม่ถ้วน

8 ดินแดนของเขาเต็มไปด้วยรูปเคารพ

เขาหมอบกราบสิ่งที่ตัวเองสร้างขึ้น

ทำขึ้นด้วยน้ำมือของตน

9 มนุษย์จึงตกต่ำลง

มนุษย์ชาติต้องคุกคู้

อย่าอภัยเขาเลย

10 จงคลานเข้าไปในซอกหินและซ่อนในดิน

ให้พ้นจากความน่าสะพรึงกลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

จก **เดชานูภาพและบารมี**ของพระองค์

11 นัยน์ตาหยิ่งผยองจะถูกปราบลง

ความโอ้อวดทะนงของมนุษย์จะตกต่ำลง

ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+แต่เพียงผู้เดียวจะเป็นที่เทิดทูน

12 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ทรงเตรียมวันนั้นไว้

สำหรับบรรดาคนเยอหยิ่งและทะนงตนสำหรับทุกสิ่งอันเป็นที่

เทิดทูนยกย่อง

(และมันจะต้องตกต่ำลง)

- 13 สำหรับมวลสนสิดาร์แห่งเลบานอนอันสูงตระหง่าน
สำหรับบรรดาต้นไม้ใหญ่แห่งบาชาน
- 14 สำหรับภูเขาอันสูงเสียดฟ้า
และเนินเขาทั้งปวง
- 15 สำหรับหอคอยสูงตระหง่านทุกที่
สำหรับปราการอันเข้มแข็งทุกแห่ง
- 16 สำหรับเรือวาณิชทุกลำ และเรือหลวงทั้งผอง
- 17 ความหยิ่งผยองของมนุษย์จะตกต่ำลง
ความโอ้อวดทะนงของมนุษย์จะถูกปราบ
ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+แต่เพียงผู้เดียวจะเป็นที่เทิดทูน
- 18 และรูปเคารพจะสูญสิ้นไป
- 19 คนทั้งหลายจะหนีเข้าไปซ่อนตัวตามถ้ำ
ตามซอกศิลาและในหลุม
ให้พ้นจากความน่าสะพรึงกลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
จากเดชานุภาพและบารมีของพระองค์
เมื่อพระเจ้าทรงขึ้นมาเขย่าโลก
- 20 ในวันนั้นมนุษย์จะโยนรูปเคารพเงินและทอง
ซึ่งตนสร้างขึ้นเพื่อนมัสการนั้น
ให้แก่นูและค่างคาว
- 21 เขาจะหนีเข้าไปในอุโมงค์และซอกฝา
ให้พ้นจากความน่าสะพรึงกลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
จากเดชานุภาพและบารมีของพระองค์
เมื่อพระองค์ทรงขึ้นมาเขย่าโลก
- 22 จงเลิกวางใจมนุษย์ซึ่งมีแต่เพียงลมปราณ
เขาจะทำอะไรได้

โทษทัณฑ์แก่ยูดาห์และเยรูซาเล็ม

- 3   ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จะตัดแหล่งน้ำ แหล่งเสบียง
ขุมกำลังของเยรูซาเล็มและยูดาห์
- 2   ไม่มีนักรบ วีรบุรุษ ตูลาการ
ผู้เผยพระวจนะ ผู้ทำนาย และผู้อาวุโส
- 3   นายทหาร ขุนนาง ที่ปรึกษา
ช่างฝีมือ และผู้วิเศษ
- 4   เราจะตั้งเด็กๆเป็นเจ้านาย
ให้เด็กอมมือเป็นผู้ปกครองพวกเขา
- 5   ประชาชนจะข่มเหงกันและกัน
เพื่อนบ้านต่อเพื่อนบ้านสู้กันเอง
เยาวชนจะลุกฮือขึ้นสู้ผู้อาวุโส
คนถอยจะต่อสู้ผู้ทรงเกียรติ
- 6   (ในยุคนั้น) คนหนึ่งจะพูดกับพี่น้องของตนว่า
"คุณมีเสื้อคลุม คุณมาเป็นผู้นำของเรา ดูแลกองปรักหักพังนี้
- 7   แต่คนนั้นจะตอบว่า "ผมช่วยอะไรไม่ได้
ผมไม่ได้มีอาหารหรือเสื้อผ้า
อย่าให้ผมเป็นผู้นำของประชาชนเลย"
- 8   เยรูซาเล็มโซซัดโซเซ ยูดาห์ล้มลง
วาทาและความประพฤติของเขาขัดขึ้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ลบหลู่ดูหมิ่นเบื้องพระพักตร์อันทรงสิริของพระองค์
- 9   สีหน้าของเขาฟ้องตัวเอง
พวกเขาอวดบาปผิดของตนเหมือนโลโทม
ไม่ยับยั้งปิดบัง

วิบัติแก่เขา

เขานำภัยพิบัติมาสู่ตนเอง

- 10 จงบอกแก่คนชอบธรรมว่า
เขาจะอยู่เย็นเป็นสุข
เพราะจะได้ชื่นชมกับผลการกระทำของตน
- 11 วิบัติแก่คนชั่วร้าย หายนะตกแก่เขา
เขาจะได้รับโทษสาสมแก่ความประพฤติ
- 12 เยวชนคมแห่งรังแกประชากรของเรา
ผู้หญิงปกครองพวกเขา
ประชากรของเราเอ๋ย ผู้นำของเจ้าพาเจ้าหลงผิด

เตลิดไปนอกทาง

- 13 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทับเหนือบัลลังก์ในศาล
เพื่อพิพากษาประชากร
- 14 พระองค์ทรงพิพากษาบรรดาผู้อาวุโส และผู้นำประชากร
ตรัสว่า "พวกเจ้านี้แหละทำลายสวนองุ่นของเรา
ทรัพย์สินที่ปล้นสะดมจากคนยากไร้อยู่ในเรือนของเจ้า"
- 14 องค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศว่า
"เจ้าถือดีอย่างไร
จึงบังอาจกดขี่ประชากรของเราและบดขยี้ผู้ยากไร้"
- 16 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "หญิงแห่งศิโยน หยิ่งผยอง

เดินชุกคอ

ทำตางม้อยชม้าย
ทำทางนวยนาด
กำไลข้อเท้าส่งเสียงกรังกรัง

- 17 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทำให้ศิระชะของหญิงแห่งศิโยน
เป็นชันนะตุ

พระองค์จะทำให้พวกนางศิระชะล้าน

- 18ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะฉวยเอาเครื่องประดับอันวิจิตรงดงามของพวกนางไปเสีย คือ กำไล เครื่องประดับศีรษะ สร้อยคอรูปวงเดือน 19ตุ้มหู สร้อยข้อมือ ผ้าคลุมหน้า 20ชุดประดับเรือนผม กำไลข้อเท้า สายสะพาย ขวดน้ำอบ น้ำหอม 21แหวน **ห้วงจุมุก** 22ชุดออกงาน เลื่อก๊ก เลื่อคลุม กระเป๋าทือ 23กระจก เลื่อผ้าลินิน รัตเกล้าและผ้าคลุมไหล่
- 24 แทนกลิ่นหอมกรุ่นจะมีกลิ่นเหม็นคลุ้ง
แทนสายสะพาย จะใช้เชือก
แทนทรงผมที่ตกแต่งอย่างดีจะมีหัวล้าน
แทนเสื้อผ้าอย่างดีก็คือชุด**ผ้ากระสอบ**
แทนความมั่งคั่งกลับมีแต่ความขายหน้า
- 25 ชายแห่งศิโยนจะล้มลงด้วยคมดาบ
นักรบจะตายในสงคราม
- 26 ประตู่ต่างๆของศิโยนจะร่ำไห้คร่ำครวญ
ศิโยนจะราบกับพื้นอย่างสิ้นเนื้อประดาตัว

4 ในวันนั้น หญิงเจ็ดคนจะข้อยุดชายคนเดียว กล่าวว่า "เราจะหาเลี้ยงตัวเอง ขอแต่เพียงให้เราใช้นามสกุลของคุณ ช่วยลบล้างความอัปยศให้เราด้วยเถิด"
กึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

2ในวันนั้นเชื้อสายขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะงดงามและเปี่ยมมราศี

ผลแห่งดินแดนนั้นจะเป็นเกียรติสิริและความภาคภูมิใจของชนหยิบมี
อที่เหลือแห่งอิสราเอล

3เขาจะเรียกขานบรรดาผู้ที่คงอยู่ในศิโยนในเยรูซาเล็มว่า

วิสุทธิชน คือทุกคนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนพลเมืองเยรูซาเล็ม
4องค์พระผู้เป็นเจ้าของจะทรงชำระล้างมลทินของเหล่าธิดาแห่งศิโยน
จะทรงชำระคราบโลหิตจากเยรูซาเล็มโดยวิญญาณแห่งไฟและการ
รพิพากษา 5จากนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของจะ ทรง สร้าง
หมอกควันยามกลางวันเหนือภูเขาศิโยนและบรรดาผู้ชุมนุม ณ
ที่นั่น ส่วนค่าคินจะมีเปลวไฟลุกโชติช่วง เนื้อทั้งหมดคือ
พระสิริของพระเจ้าดังพาดานฟ้า 6เป็นร่มเงา
กำบังความร้อนระอุยามกลางวันและเป็นที่ปกป้องพักพิงจากพายุแ
ล ะ ฝน

บทเพลงสวองุ่น

- 5 ข้าพเจ้าจะขับร้องบทเพลงแต่ผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า
เกี่ยวกับสวองุ่นของเขา
ที่รักของข้าพเจ้ามีสวองุ่นแปลงหนึ่งบนไหล่เขาอันอุดมสม
บูรณ์
- 2 เขาไถที่ กำจัดกรวดหิน และปลูกองุ่นพันธุ์เยี่ยม
เขาสร้างหอยามและสกัดบ่อย่ำองุ่น
จากนั้นเขารอคอยผลเก็บเกี่ยว
แต่กลับได้องุ่นเปรี้ยว
- 3 "โอ้ ชาวเยรูซาเล็มและชนยูดาห์
ช่วยตัดสิ้นความระหว่างเรากับสวองุ่นของเรา
- 4 เราจะทำอะไรอีกบ้างเพื่อสวองุ่นของเรา
เราหวังผลองุ่นที่ดี กลับกลายเป็นองุ่นเปรี้ยว
- 5 จะบอกให้ว่าจะทำอะไรกับสวองุ่น
เราจะรื้อร้าวลงและทำลายมันเสีย
เร ำ จะ ท ล ำ ย ก ำ แ พ ง ล ง

- และมันจะถูกเหยียบย่ำ
- 6 เราจะทิ้งให้เรศร้าง ไม่ลิดกิ่งหรือพรวนดินให้
ปล่อยให้หนามงอกรกเรือไปหมด
เราจะสั่งเมฆไม่ให้ส่งฝนมารดมันอีกต่อไป"
- 7
- สวนองุ่นแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์คือวงศ์วานอิสราเอล
- ล
- ชนยูดาห์คือสวนที่ทรงปีติชื่นชม
พระองค์ทรงคาดหมายความยุติธรรม
กลับเห็นการนองเลือด
ทรงคาดหวังความชอบธรรม
- กลับได้ยินเสียงโหยให้ร้องทุกข์
วิบัติและโทษทัณฑ์
- 8 วิบัติแก่เจ้าผู้เพิ่มบ้านเข้ากับบ้าน
เพิ่มที่นาเข้ากับที่นา จนไม่มีที่เหลือ
และเจ้าก็ต้องอยู่โดดเดี่ยวในดินแดน
- 9 ข้าพเจ้าได้ยินองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงฤทธิ์ประกาศว่า
"แน่ทีเดียว บ้านใหญ่ๆจะเรศร้าง
คฤหาสน์งดงามจะไร้ผู้อยู่อาศัย
- 10 สวนองุ่นสลับๆไรจะผลิตเหล้าองุ่นได้ไม่ก็ลิตร
เมล็ดพืชหนึ่งถังจะได้ผลเพียงหนึ่งในสิบ"
- 11 วิบัติแก่บรรดาผู้ที่ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่
เพื่อไปดื่มสุราเนือยแฉะและเมาย่ำเปงนตึกตื่น
- 12 โอ นางานเลี้ยง เขาจัดให้มีพินใหญ่
พินเขาคู่ รำมะนา ขลุ่ย และเหล้าองุ่น

แต่ไม่ไยดีสิ่งทีองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำ

ไม่เคารพนับถือพระราชกิจของพระองค์

13 ฉะนั้นประชากรของเราจะตกเป็นเชลย

เพราะขาดความเข้าใจ

พวกเจ้าใหญ่ นายโตจะตายเพราะความหิว

ส่วนมวลชนก็แห่งระโห ย เ พ ร า ะ ค ว า ม ก ร ะ ห

า ย

14 หลุมฝังศพจึงขยายท้องของมัน

อ้าปากกว้างกลืนกินทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย

ทั้งผู้ทะเลาะวิวาทและผู้สนุกเฮฮา

15 มนุษย์จึงตกต่ำลง และมนุษย์ชาติถูกปราบให้ตกต่ำลง

ผู้หยิ่งผยองถูกปราบให้ตกต่ำ

16 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จะเป็นที่เทิดทูนยกย่อง

เนื่องด้วยความยุติธรรมของพระองค์

และพระเจ้าผู้บริสุทธิ์จะแสดงว่าพระองค์บริสุทธิ์

โดยความชอบธรรมของพระองค์

17 แล้วแกะจะกินหญ้าเหมือนอยู่ในทุ่งหญ้าของตัวเอง

ลูกแกะจะกินอาหารในกองซากปรักหักพังของคนร้าย

18 วิบัติแก่ผู้ใช้เล่ห์เหลี่ยมลากดึงบาปชั่ว

เหมือนใช้เชือกลากดึงเกวียน

19 วิบัติแก่ผู้ที่กล่าวว่า "พระเจ้า เร็วๆหน่อย

รีบทำการไวๆ เราจะได้เห็น มาเร็วๆเถิด

ขอให้แผนการขององค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลมาถึง

เราจะได้อู้"

20 วิบัติแก่ผู้ที่ชั่วก็ว่าดี ดีกลับว่าชั่ว

ที่มีดว่าสว่าง ที่สว่างกลับว่ามีด

- ที่ขมว่าหวาน ที่หวานกลับว่าขม
- 21 วิบัติแก่ผู้ที่ทีกักว่าตนเองฉลาด
หลักแหลมในสายตาของตนเอง
- 22 วิบัติแก่ผู้ที่อวดเก่งในเรื่องดีมสุรา
และเป็นผู้ชนะเลิศในการผสมเหล้า
- 23 ผู้ปล่อยตัวคนทำผิดเพื่อสินบน
และไม่ยอมให้ความยุติธรรมแก่ผู้บริสุทธิ์
- 24 ฉะนั้นเหมือนไฟเผาฟาง และหญ้าแห้งลุมอดไปในไฟ
รากของเขาทั้งหลายจะเปื่อยเน่าและดอกของเขาจะปลิวไป
เหมือนธูลี
เพราะเขาละทิ้งบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ทรงฤทธิ์
และลบหลู่พระวาระขององค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
- 25 ฉะนั้นพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ+จึงเผาผลาญประชา
ก ร ข องพระองค์
พระหัตถ์ของพระองค์เงื้อขึ้นและฟาดเขา
ภูเขากันหลายสะเทือนสะท้าน
ซากศพเหมือนกองขยะกลางถนน
ถึงขนาดนี้แล้วพระพิโรธของพระเจ้าก็ยังไม่หันเห
พระหัตถ์ของพระองค์ยังทรงเงื้อพระหัตถ์ค้างอยู่
- 26 ทรงชูธงให้สัญญาณแก่ประชาชาติ ไกลโพ้นทั้งหลาย
ทรงพิวปากเรียกบรรดาผู้ที่อยู่สุดโลก
พวกเขาโอดแค้นมาอย่างรวดเร็ว
- 27 ไม่มีสักคนที่อ่อนล้า
หรือสะดุดล้ม
ไม่มีที่ซึมเซาหรือหลับไหล เขาคาดเข็มขัดทะมัดทะแมง

- สายรัดรองเท้าไม่มีขาดปริ
- 28 ลูกศรของเขาคมกริบ คันธนูของเขาโก่งไว้
ประกายแวบวับจากเกือกม้าของเขา
และ ล้อรถรบของเขาส่งเสียงกึกก้องราวพายุ
- 29 เสียงคำรามของเขาเหมือนราชสีห์ เหมือนสิงห์หนุ่ม
เขาส่งเสียงร้องขณะตะครุบเหยื่อ
และลากทิ้งไปโดยไม่มีใครเข้าช่วย
- 30 ในวันนั้นเขาทั้งหลายจะคำรามเข้าไปใส่เหยื่อ
เหมือนเสียงทะเลคำรน
และเมื่อใครมองดูดินแดนนั้นจะเห็น
ความมืดและความทุกข์โศก
แม้แต่แสงสว่างก็ถูกเมฆบดบัง

พระเจ้าทรงเรียกอิสยาห์

- 6 ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียห์สิ้นพระชนม์
ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับบนบัลลังก์สูงส่งและเป็นທີ່เทิด
ทูน ชายฉลองพระองค์ปกคลุมทั่วพระวิหาร
2เหนือพระองค์มีเสราฟิม(ทูตสวรรค์) แต่พระองค์มีหูกปีก
สองปีกปกหน้า สองปีกปกเท้าและบินไปมาด้วยสองปีก
3ต่างร้องขานรับต่อกันว่า
"บริสุทธิ บริสุทธิ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ บริสุทธิสูงส่ง
ทั่วโลกเต็มไปด้วยพระสิริของพระองค์"
- 4เสียงของทูตสวรรค์เหล่านี้ทำให้เสาประตุ
และธรณีประตุสั่นคลอน ควันปกคลุมทั่วพระวิหาร
5ข้าพเจ้าจึงร้องว่า "แย่แล้ว! ข้าพเจ้าพินาศแล้ว!
เพราะข้าพเจ้ามีริมฝีปากไม่สะอาด

และใช้ชีวิตในหมู่ชนชาติซึ่งมีปากไม่สะอาด
และตาข้าพเจ้าได้เห็นองค์จอมราชัน องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงฤทธิ์"

6แล้วเสราฟิมองค์หนึ่งบินมายังข้าพเจ้า

ในมือมีถ่านลุกโชนซึ่งใช้คีมคีบมาจากแท่นบูชา

7ทูตสวรรค์องค์นั้นใช้ถ่านแตะริมฝีปากข้าพเจ้า พลังกล่าวว่า

"ดูเถิด ถ่านนี้แตะริมฝีปากเจ้าแล้ว มลทินของเจ้าถูกลบไป

และความผิดบาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว"

8แล้วข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัสว่า

"เราจะใช้ผู้ใดไป ใครจะไปเพื่อ*(หรือ แทน) เ ร า "

ข้าพเจ้ากราบทูลว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี่ ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด"

9องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสว่า "จงไปบอกชนชาตินี้ว่า

'ฟังแล้วฟังเล่าแต่ไม่เคยเข้าใจ

ดูแล้วดูเล่าแต่ไม่เคยประจักษ์'

10 จงทำให้จิตใจของชนชาตินี้แข็งกระด้าง

ปิดหูปิดตาของเขาเสีย

ไม่เช่นนั้นแล้วเขาคงจะเห็นด้วยตา

ได้ยินด้วยหู เข้าใจ หันกลับมา

และได้รับการรักษาให้หาย"

11ข้าพเจ้ากราบทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า จะอีกนานเพียงไร?"

พระองค์ตรัสตอบว่า

"จนกระทั่งนครต่างๆอยู่ในสภาพปรักหักพัง ไม่มีผู้อยู่อาศัย

บ้านเรือนถูกทิ้งร้าง

ท้องทุ่งถูกเหยียบย่ำทำลาย

12 ตราบจนองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ส่งทุกคนไปแดนไกลโพ้น

และแผ่นดินถูกทิ้งร้างอย่างสิ้นเชิง

13 และถึงเหลือคนหนึ่งส่วนสิบอยู่ในดินแดน มันก็ยังเรีคร้าง

แต่ตั้งต้นสนตันโถ๊ก เมื่อถูกโค่นยังเหลือตอฉันใด
จะมีเมล็ดบริสุทธิ์ไว้เป็นพันธุ์ในดินแดนนั้น"

หมายเหตุแห่งอิมมานูเอล

7 ในรัชกาลกษัตริย์อาหัสแห่งยูดาห์
โอรสของโยธามซึ่งเป็นโอรสของอุสซียาห์ กษัตริย์เรชินแห่งอาร์ม
และกษัตริย์เปคาห์แห่งอิสราเอล โอรสของเรมาลียาห์
กรีธาทัพมาโจมตีเยรูซาเล็ม แต่ยึดเมืองไม่ได้

2 เมื่อข่าวมาถึงราชวงศ์แห่งดาวิดว่า
"อาร์มร่วมพันธมิตรกับเอฟราอิม" ทั้งอาหัสและราษฎรก็หวาดหวั่น
ตั้งต้นไม้ในป่าสันสะท้านกลางพายุ

3 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับอิสยาห์ว่า "เจ้ากับ
เซอารยาซุบ*บุตรของเจ้า จงออกไปพบ
อาหัสที่ปลายท่อน้ำของอ่างเก็บน้ำบน บน
ทางที่จะไปลานซักฟอก ก 4 จงบอกเขาให้ระวัง นิ่งสงบ
ไม่ต้องวิตกกังวล

อย่าใจเสียเนื่องด้วยต้นไม้ที่กำลังจะมอดทั้งสองนี้
คือด้วยโทโสเกรี้ยวกราดของเรชินแห่งอาร์มและบุตร
ของเรมาลียาห์ 5 อาร์ม เอฟราอิม
และบุตรของเรมาลียาห์คบคิดกันทำลายล้างเจ้า พุดกันว่า

6 "ให้เราบุกยูดาห์ ยึดดินแดนมาแบ่งกัน
แหละตั้งบุตรของทาเบเอลขึ้นเป็นกษัตริย์ ปกครองที่นี่"

7 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+สูงสุดตรัสว่า
'จะไม่เป็นไปเช่นนั้นจะไม่เกิดขึ้น

8 ด้วยว่าหัวของอาร์มคือดามัสกัส
และ หัวของดามัสกัสคือเรชินเท่านั้น

ภายในหกสิบห้าปี เอเฟราอิมก็เช่นกัน

จะถูกบดขยี้ไม่เหลือเป็นชนชาติ

9 หัวของเอเฟราอิมคือสะมาเรีย

และ หัวของสะมาเรียก็เป็นแค่มุตรของเรมาลียาห์

หากเจ้าไม่ตั้งมั่นในความเชื่อ

ก็ไม่อาจตั้งอยู่ได้เลย"

10อีกครั้งหนึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับอาหัสว่า

11"จงขอยกหมายสำคัญจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า

จ ะ ใ น ที่ลึกที่สุดหรือในที่สูงที่สุดก็ได้"

12แต่อาหัสตรัสว่า "เราจะไม่ทูลขอ

เราจะไม่ทดลององค์พระผู้เป็นเจ้า+" 13อิสยาห์กล่าวว่า

"วงศัวานแห่งดาวิดพึงเกิด ยั่วความอดทนของมนุษย์ยังไม่พอหรือ

จึงจะยั่วความอดทนพระทัยของพระเจ้าด้วย

14ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าเองจะประทานหมายสำคัญแก่ท่านคือ

หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย

บุตรนั้นจะได้ชื่อว่าอิมมานูเอล* (แปลว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเรา)

15เขาจะกินครีมข้น และน้ำผึ้ง เมื่อโตพอจะทิ้งสิ่งผิด

เลือกเอาสิ่งถูก 16แต่ก่อนที่เด็กนั้นจะรู้ความ

ดินแดนของกษัตริย์สององค์ที่ท่านกล้านั้นจะถูกทิ้งร้าง

17องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงนำวาระซึ่งไม่มีใดเหมือน

นับตั้งแต่เอเฟราอิมแยกไปจากยูดาห์

คือพระองค์จะทรงนำกษัตริย์แห่งอัสซีเรียมายังท่านและมายังเหล่า

ประชากรและวงศัวานแห่งบิดาของท่าน"

18ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงผิวปากเรียกแมลง

จากธารน้ำไกลโพนของอียิปต์ และฝูงผึ้งจากอัสซีเรียมา

19พวกเขาจะมารวมตัว กันอยู่ที่ห้วยลิกชันและในโพรงหิน

เหนือพุ่มหนามและที่ตาน้ำทุกแห่ง

20ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงใช้ไบมิดโกนนี่คือชาวอัสนีเรีย ซึ่งท่านจ้างมาจากปากข้างโน้นของแม่น้ำยูเฟรติสนั้น ถากโกนผม ขนหน้าแข็ง และหนวดเคราของท่าน

21ในวันนั้นชายคนหนึ่งจะเลี้ยงวัวสาวหนึ่งตัวกับแพะสองตัวไว้

22เนื่องจากมันให้น้ำนมมาก เขาจะมีครีมชั้นกิน

คนที่ปวงที่เหลืออยู่ในดินแดนนั้นจะกินครีมชั้นและน้ำผึ้ง

23ในครั้งนั้นทุกแห่งซึ่งมีส่วนองุ่นพันชนิด

มูลค่าพันเชเคลจะมีแต่พวงหนาม 24คนจะถือหน้าไม้ลูกธนูไปที่นั่น

เพราะทั้งดินแดนปกคลุมด้วยหนาม 25เนินเขาต่างๆ

ซึ่งเดิมใช้จอบเสียมขุดพรวนดินเพื่อเพาะปลูก จะ

ไม่มีใครกล้าไปที่นั่นเพราะกลัวหนาม

จะกลายเป็นที่ปล่อยฝูงวัวและเป็นที่ทำให้แกะย่ำไปมา"

อัสนีเรียเครื่องมือที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงใช้

8 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

"จงเอาม้วนหนังสือแผ่นใหญ่มาและใช้ปากกาธรรมดาเขียนลงไปว่า

มาเฮอร์ชาลาลหัทธัส* (แปลว่า เร่งลงมือปล้น

ริบรุดไปยังของที่ริบมา) 2และเราจะเรียกบุโรฮิตูเรียห์กับ

เศคาริยาห์บุตรเยเบเรคิยาห์ให้เป็นพยานที่เชื่อถือได้"

3แล้วข้าพเจ้าก็เข้าหาผู้เผยพระวจนะหญิง

นางจึงตั้งครรรภ์และคลอดบุตรชาย

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

"จงตั้งชื่อเขาว่ามาเฮอร์ชาลาลหัทธัส

4ก่อนที่เด็กจะเรียกพ่อแม่เป็นกษัตริย์แห่งอัสนีเรียจะริบทรัพย์สมบัติของ

ดามัสกัสและสะมาเรียไป"

- 5 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ต รั้สกับข้าพเจ้าอีกว่า
- 6 "เนื่องจากชนชาตินี้ปฏิเสธน้ำแห่งซิโลอาห์ ซึ่งไหลเอื่อยๆ
ไปชื่นชมเรซินและบุตรของเรมาลียาห์
- 7
ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะใช้กระแสน้ำอันหลากหลายเขียวของยูเ
ฟรติส
- มาท่วมมิตพวกเขา คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรียกับกองทัพมหิมา
กระแสน้ำนั้นจะท่วมมิตทุกช่องทางล้นทุกตลิ่ง
- 8 และกวาดเข้ามาในยูดาห์ดินแดนของเจ้า
โอ อิมมานูเอลเอ๋ย ท่วมมิตยูดาห์จนสุดเขตแดน"
- 9 ประชาชาติทั้งหลาย โห่ร้องออกศึกไปเกิด
และถูกบดขยี้
ดินแดนไกลโพ้นทั้งปวง จงฟัง
เตรียมทำศึกเกิด และถูกบดขยี้
เตรียมทำศึกเกิดและถูกบดขยี้
- 10 วางแผนกลยุทธ์ไปเกิด
แต่มันจะกลับตาลปัตร
ดำเนินตามแผนเกิด แต่จะไปไม่รอด
เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับเรา"

จงยำเกรงพระเจ้า

- 11 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเตือนข้าพเจ้าอย่างเข้มงวด
มิให้ดำเนินตามวิถีทางของชนชาตินี้ พระองค์ตรัสว่า
- 12 "ทุกสิ่งที่ชนชาติเหล่านี้เรียกว่าการคิดคดทรยศ
เจ้าอย่าเรียกว่าการคิดคดทรยศ
อย่ากลัวสิ่งที่เขากลัว อย่าหวาดหวั่น
- 13 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์คือผู้ที่เจ้าจงเทิดทูนสูงส่ง

- พระองค์คือผู้ที่เจ้าจงนอบน้อมยำเกรง
- 14 พระองค์จะทรงเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์
แต่สำหรับวงศ์วานทั้งคู่ของอิสราเอล
พระองค์จะทรงเป็นหินสะดุดของพวกเขา
เป็นศิลาซึ่งทำให้พวกเขาล้มคว่ำ
และเป็นกับดักหลุมพรางสำหรับชาวเยรูซาเล็ม
- 15 หลายคนจะสะดุดล้มลง และแหลกสลาย
จะติดกับและถูกดักเอาไว้"
- 16 จงมัดคำยืนยันเอาไว้ด้วยกัน
และประทับตราบทบัญญัติในหมู่สาวกของข้าพเจ้า
- 17 ข้าพเจ้าจะรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ผู้ทรงซ่อนพระพักตร์เสียจากวงศ์วานแห่งยาโคบ
ข้าพเจ้าจะฟังฟังพระองค์
- 18 ข้าพเจ้าและบุตรที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานให้อยู่นี้แล้ว
เราคือหมายสำคัญและสัญลักษณ์
ในอิสราเอลจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ผู้ประทับบนภูเขาศิโยน
- 19 เมื่อคนบอกให้ท่านไปหาพ่อมดและร่างทรง
ซึ่งกระชิบกระชาบบ่นพึมพำ
ประชาชาติไม่ควรทูลถามพระเจ้าของตนหรือ?
เหตุใดจะไปหารีอกับคนตายเพื่อคนเป็น?
- 20 ไปค้นดูบทบัญญัติและคำยืนยัน หากพวกเขาไม่ได้ปฏิบัติตามนี้
ก็ไม่ได้มีแสงสว่างแห่งอรุณอยู่เลย
- 21 พวกเขาจะซัดเซพเนจรไปอย่างทุกข์ลำเค็ญและหิวโหย
เมื่อกันดารอาหารเขาจะเดือดดาลคลุ้มคลั่ง เงยหน้าขึ้นฟ้า
แข่งด่ากษัตริย์และพระเจ้าของตน 22 เขาจะมองไปยังพื้นแผ่นดิน

และพบแต่ความทุกข์ลำเค็ญ ความมืดมน ความหม่นหมองกลัดกลุ้ม
และเขาจะถูกผลักเข้าสู่ความมืดมิด

ทารกผู้หนึ่งเกิดมาเพื่อเรา

9 อย่างไรก็ตามผู้ทุกข์ลำเค็ญจะไม่หม่นหมองอีกต่อไป

ในอดีตพระเจ้าทรงปราบดินแดนเศบูลุนและนัฟทาลี

แต่ในอนาคตพระองค์จะทรงเชิดชูกาลิลีแห่งนานาประเทศ

บนเส้นทางสู่ทะเลเลียบแม่น้ำจอร์แดน

2 ประชากรผู้เดินอยู่ในความมืดจะเห็นแสงสว่างยิ่งใหญ่

ส่องสว่างแก่บรรดาผู้อาศัยในดินแดนแห่งร่มเงาของความต

า ย

3 พระเจ้าทรงขยายชนชาติ

และเพิ่มพูนความปีติยินดีของเขาทั้งหลาย

เขาชื่นชมโสมนัสต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์

เหมือนผู้ที่เร่ร่อนขึ้นบานยามเก็บเกี่ยวหรือแบ่งของเชลย

4 ด้วยว่าเช่นเดียวกับวันแห่งความพ่ายแพ้ของมิเดียน

พระองค์ทรงบดขยี้แอกที่จำจองประชากรของพระองค์

คานที่พวกเขาต้องแบกหาม

ไม้ตะบองของผู้ที่กดขี่ข่มเหงเขา

5 รองเท้าทุกคู่ของนักรบซึ่งใช้ในสงคราม

และเสื้อผ้าที่โชกเลือด

จะถูกเผาไฟเหมือนเชื้อเพลิง

6 ด้วยมีทารกผู้หนึ่งเกิดมาเพื่อเรา

ทรงโปรดประทานบุตรคนหนึ่งแก่เรา

การปกครองจะอยู่ ณ บ่าของบุคคลนั้น

และผู้นั้นจะได้รับการขนานนามว่า

"องค์ที่ปรึกษามหัศจรรย์ พระเจ้าทรงฤทธิ์
พระบิดานิรันดร์ องค์สันติราช"

7 สันติสุขและการปกครองของบุคคลนั้น
จะรุ่งเรืองทวีไม่สิ้นสุด

พระองค์จะทรงครอบครองเหนือบัลลังก์และอาณาจักรของด
าวิด

ทรงสถาปนาและผดุงไว้ ด้วยความยุติธรรม

และ ความชอบธรรม

ตั้งแต่วาระนั้นตราบนิรันดร์

ความกระตือรือร้นแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์

จะทรงกระทำการนี้ให้สำเร็จ

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธต่ออิสราเอล

8 มีพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับ ย า โ ค บ
ว่าด้วยสิ่งที่จะเกิดแก่อิสราเอล

9 ประชากรทั้งปวงจะรู้

คือเอเฟราอิมและชาวสะมาเรียทั้งหลาย

ซึ่งกล่าวอย่างเยอหยิ่ง ด้วยใจอหังการว่า

10 "อิฐหลายลงก็จริง แต่เราจะสร้างขึ้นใหม่ด้วยหินสกัดแล้ว
ต้นมะเดื่อโคนลงก็จริง แต่เราจะแทนที่ด้วยต้นสีดาร์"

11

แต่ทว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงเสริมกำลังศัตรูของเราขึ้นขึ้น
มาสู้กับเขาทั้งหลาย

และทรงกระตุ้นศัตรูของพวกเขา

12 ชาวอาร์มจากตะวันออก และชาวฟีลิสเตียจากตะวันตก
อ้าปากกว้างกลืนอิสราเอลเสีย

ถึงขนาดนี้แล้วพระพิโรธของพระเจ้ายังไม่หันเห
พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงเงื้อมพระหัตถ์ค้างอยู่

13 แต่เหล่าประชากรก็ยังไม่ยอมหันกลับ

มาหาพระองค์ผู้ทรงลงโทษพวกเขา

ไม่ยอมแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์

14

ฉะนั้นภายในวันเดียวองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงตัดทิ้งหัวและ

หางจากอิสราเอล

ทั้งปาล์มและต้นอ้อ

15 หัวคือผู้อาวุโสและคนใหญ่คนโต

หางคือผู้เผยพระวจนะที่โกหกปกคลุม

16 บรรดาผู้นำก็นำไปผิดทาง

และบรรดาผู้ตามก็หลงเตลิด

17 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงชื่นชอบคนหนุ่มฉกรรจ์

หรือเอ็นดูสงสารหญิงม่ายกับลูกกำพร้า

เพราะทุกคนล้วนชั่วช้าอธรรม

ทุกปากล้วนพูดชั่ว

ถึงขนาดนี้แล้วพระพิโรธของพระเจ้าก็ยังไม่หันเห

พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงเงื้อมค้างอยู่

18

ความชั่วยอมเสมียนไฟเผาผลาญหนามใหญ่หนามย่อยทั้งป

ว ง

ทำให้ป่าทั้งปาลูกไหม้ สงควันโขม

19

แผ่นดินจะถูกเผาผลาญโดยพระพิโรธแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า

+ทรงฤทธิ์

ประชากรจะเป็นเชื้อเพลิง
ไม่มีใครไว้ชีวิตพี่น้องของตน

20 เขาทั้งหลายจะเขมือบทางขวา แต่ก็ยังหิวโหยตามเดิม
กินไปทางซ้ายก็ยังไม่อิ่ม
ต่างก็กินเนื้อลูกหลานของตนเอง

21 มนัสเสห์กัดกินเอฟราอิม
เอฟราอิมกินมนัสเสห์
และทั้งสองหันมาเล่นงานยูดาห์
ถึงขนาดนี้แล้วพระพิโรธของพระเจ้าก็ยังไม่หันเห
พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงเงื้อมมืออยู่

10 วิบัติแก่บรรดาผู้ออกกฎหมายอันไม่เป็นธรรม
วิบัติแก่ผู้ที่ออกคำสั่งกดขี่ข่มเหง

2 ริดรอนสิทธิของผู้ยากไร้
และไม่ให้ความยุติธรรมแก่ประชากรผู้ถูกข่มเหงของเรา
ทำให้หญิงม่ายตกเป็นเหยื่อ และลูกกำพร้าถูกปล้น

3 เจ้าทั้งหลายจะทำอย่างไรในวันลงทัณฑ์
เมื่อภัยพิบัติมาจากแดนไกล?
เจ้าจะหนีไปพึ่งใคร?

4 ไม่มีอะไรเหลือหลอ นอกจากต้องไป
คุตคู้อยู่ในหมู่เขลย หรือกี้ล้มลงในหมู่ผู้ถูกฆ่า
ถึงขนาดนี้แล้วพระพิโรธของพระเจ้าก็ยังไม่หันเห
พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงเงื้อมมืออยู่

อัสซีเรียก็จะถูกตัดสินโทษด้วย

5 (พระเจ้าตรัสว่า) "วิบัติแก่อัสซีเรีย ไม้เรียวของเรา

- ซึ่งเป็นผู้ถือกระบองลงทัณฑ์ของเรา
- 6 เราส่งอัสนีเรียไปปราบชนชาติอธรรม
ไปเล่นงานชนชาติที่ยั่วโทสะเรา
ให้ไปปล้นทรัพย์สินและเหยียบย่ำเขา
ดั่งย่ำโคลนในถนน
- 7 แต่เขามีได้ตั้งใจเช่นนั้น ไม่ได้คิดตามนั้น
เป้าหมายของเขาคือ ผลิตทำลายหลายชนชาติให้ดับสูญ
- 8 เขากล่าวว่า 'แม่ทัพของเราล้วนแต่เป็นกษัตริย์มิใช่หรือ?
- 9 คาลโนไม่ได้เหมือนคารเคมิชหรือ?
ฮามัทก็เหมือนอารปัด
และสะมาเรียเหมือนดามัสกัสมิใช่หรือ?
- 10 เช่นเดียวกับที่เรายึดบรรดาอาณาจักร
ซึ่งนับถือรูปเคารพอันยิ่งใหญ่กว่า
ของเยรูซาเล็มและสะมาเรีย
- 11 เราจะจัดการกับเยรูซาเล็มและรูปเคารพต่างๆ
ดังที่เราทำกับสะมาเรียและรูปเคารพของพวกเขาหรือ?"
- 12 เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดการกับภูเขาศิโยนและเยรูซา
เล็มเรียบร้อยแล้ว พระองค์จะตรัสว่า
"เราจะลงโทษกษัตริย์อัสนีเรียเนื่องด้วยใจเยอหยิ่งอหังการและทำ
ทียโสโอหังของเขา 13 เพราะเขาคุยอวดว่า
'เราทำการนี้ด้วยน้ำมือของเรา
และด้วยสติปัญญาของเรา เพราะเรามีปัญญา
เรารื้อพรมแดนของประชาชาติต่างๆ
ปล้นสะดมทรัพย์สมบัติของเขา
แจกเช่นผู้พิชิต เราปราบบรรดากษัตริย์ของพวกเขา
- 14 เหมือนคนเื่อมไปที่รังนก

เราถกชิงทรัพย์สมบัติของประชาชาติต่างๆ
เรารวบรวมประเทศทั้งปวง
เหมือนคนเก็บไขที่ถูกทิ้งไว้
ไม่มีหน้าไหนกล้าขยับปีก
หรือปริปากร้องจิบจ๊าบ"

- 15 ขวานจะยกตนขึ้นข่มผู้ไฉ้มันหรือ?
เสื่อยจะอวดเบ่งทับถมผู้เสื่อยหรือ
ราวกับว่าไม้ตะพดจะแกว่งใส่ผู้ไฉ้มัน
หรือไม้ตะบองกวัดไกวใส่ผู้ซึ่งมิใช่ท่อนไม้!
- 16 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ทรงฤทธิ์
จะส่งภัยพิบัติอันล้างผลาญมาเหนือนครบอห์การของ เ ข
า
มีไฟไหม้ลุกโชติช่วงภายใต้ความจงหองพองชนของพวกเขา
ข า
- 17 ดวงประทีปแห่งอิสราเอลจะเป็นไฟ
องค์บริสุทธินั้นคือเปลวเพลิง
ซึ่งเผาผลาญหนามใหญ่
หนามย่อยของเขาอดสิ้นภายในวันเดียว
- 18 ป่าอันมโหฬารและท้องทุ่งอุดมสมบูรณ์
ของเขาจะถูกทำลายสูญสิ้น
เหมือนคนป่วยที่ชีวิตถูกกัดกร่อนไป
- 19 ต้นไม้ในป่าของเขาจะเหลืออยู่น้อยนิด
ขนาดเด็กยังเขียนตัวเลขจำนวนได้
ชนหีบมือที่เหลือแห่งอิสราเอล
- 20 ในวันนั้นชนหีบมือที่เหลือแห่งอิสราเอล
คือวงศ์วานของยาโคบซึ่งรอดชีวิต

จะไม่ฟังผู้้นซึ่งปราบพวกตนลง
แต่จะฟังฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าของคริสตที่แห่งอิสราเอลอย่าง

จริงจัง

21 คนที่เหลืออยู่ คนแห่งยาโคบที่เหลือ
รอดจะกลับมาหาพระเจ้าทรงฤทธิ

22 โอ อิสราเอลเอ๋ย

ถึงแม้ประชากรของเจ้าจะมากมายเหมือนทรายริมทะเล

ก็จะมีเพียงหยิบมือเดียวที่กลับมา

หายนะครั้งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว

อย่างล้นหลาม และชอบธรรม

23 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงฤทธินี้แหละจะใช้หายนะ

ซึ่งกำหนดไว้แล้วลงทัณฑ์ดินแดนทั้งหมด

24 ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงฤทธิตรัสว่า

"ประชากรของเราในศิโยนเอ๋ย

อย่ากลัวชาวอัสซีเรียซึ่งเอาไม้เรียวเขี่ย

เอาไม่ตะบองฟาดเจ้าเหมือนที่อียิปต์ได้ทำ

25 โทสะของเราที่ปลั่งขึ้นต่อเจ้าจะยุติลงโดยเร็ว

และหันไปทำลายล้างพวกเขา"

26 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงฤทธิจะใช้แสฟาดเขา

เหมือนเมื่อทรงปราบชาวมิเดียนที่ศิลาแห่งโฮเรบ

จะทรงยกไม้ขึ้นฟาดแม่น้ำทั้งหลาย

เหมือนที่ทรงกระทำในอียิปต์

27

ในวันนั้นภาระที่พวกเขาวางไว้จะถูกยกออกจากบ่าของพวกเขา

เจ้า

- แอกของเขาจะพ้นจากคอเจ้า
แอกนั้นจะหักเพราะเจ้าเติบโตใหญ่ขึ้น
- 28 พวกเขาเข้ามาทางอัยยาท
ผ่านมิโกรน
สะสมเสียบึงอาวุธที่มีคมมาช
- 29 พวกเขาผ่านด่านมาและพูดกันว่าจะตั้ง
ค่ายพักแรมที่เกบา
รามาสหะทกสะท้าน
กิเบอาห์ของซาอูลหนีหาย
- 30 ร้องออกมาเถิด ธิดาแห่งกัลลิมเอ๋ย
ไลซาร์ห์จงฟังเถิด
อานาโรทที่น่าสงสารเอ๋ย
- 31 มัดเมนาห์เตลิดหนี
ชาวเกบิมหลบเข้าที่ซอน
- 32 ในวันนี้พวกเขาจะหยุดอยู่ที่โนบ
จ ะ กำหมัดหราบนภูเขาแห่งธิดาของคีโยน
ที่เนินเขาแห่งเยรูซาเล็ม
- 33 ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จะทรงโค่นกิ่ง
ทั้งหลายด้วยฤทธานุภาพ
ต้นไม้สูงตระหง่านจะโค่นล้ม
ต้นไม้สูงผงดถูกโค่นลงมาราบ
- 34 พระองค์จะทรงใช้ขวานฟันป่าทึบ
เลบานอนจะล้มลงต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้ทรงฤทธิ์

11

จากตอของเจสสี หน่อหนึ่ง*(หรือ ทายาท)จะงอกขึ้นมา
จากรากของเขา กิ่งหนึ่ง*(หรือ ทายาท)จะเกิดผล

2

พระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะประทับอยู่เหนือท่าน
ผู้นั้น

คือองค์พระวิญญาณแห่งสติปัญญาและความเข้าใจ

พระวิญญาณแห่งคำปรึกษาและอนุภาพ

พระวิญญาณแห่งความรู้และความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+

3

ท่านผู้นั้นจะชื่นชอบความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ท่านจะไม่พิพากษาเพียงตามที่ได้เห็นภายนอก

หรือตัดสินตามที่ได้ฟัง

4

แต่จะตัดสินอย่างเที่ยงธรรมเพื่อคนขัดสน

และลงมติอย่างยุติธรรมเพื่อผู้ยากไร้

ท่านจะฟาดโลกด้วยไม้เรียวแห่งริมฝีปากของท่าน

ท่านจะประหารคนชั่วด้วยลมปากของท่าน

5

ท่านจะใช้ความเที่ยงธรรมและความสัตย์จริงคาดเอาไว้

6

สุนัขป่ากับลูกแกะจะอาศัยอยู่ด้วยกัน

เสือดาวจะนอนเคียงแพะ

ลูกวัวและสิงโตจะอยู่ด้วยกัน

และเด็กเล็กๆคนหนึ่งจะนำพวกมันทั้งหมด

7

แม้วัวจะกินหญ้าอยู่กับหมี

ลูกของมันทั้งสองจะนอนเคียงกัน

และสิงโตจะกินหญ้าเหมือนวัว

8

ทารกจะเล่นอยู่ใกล้รูงูเห่า

และเด็กเล็กๆยื่นมือเหย่เข้าไปในรังของงูพิษ

9

จะไม่มีสิ่งใดที่ทำร้ายหรือทำลายทั่วภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา

ด้วยว่าแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ตั้งน้ำปกคลุมทะเล

10ในวันนั้นรากแห่งเจสซีจะชูเด่นเป็นธงสำหรับมวลประชาชาติวิ่งเข้ามาหา และที่พำนักของท่านจะเปี่ยมด้วยเกียรติสิริ

11ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยื่นพระหัตถ์ออกเป็นครั้งที่สอง เพื่อรับประชากรของพระองค์ที่เหลืออยู่นั้นกลับมาจากอัสซีเรีย อียิปต์บนและอียิปต์ล่าง จากคูช เอลาม บาบิโลเนีย ฮามัท และเกาะทั้งหลาย

12 พระองค์จะทรงชูธงขึ้นเพื่อประชาชาติทั้งหลาย และรวบรวมเชลยอิสราเอลกับชนยูดาห์ที่กระจัดกระจายไป กลับคืนมาจากสี่มุมโลก

13 ความอิจฉาของเอฟราอิมจะสิ้นไป และบรรดาศัตรูของยูดาห์จะถูกกำจัด เอฟราอิมจะเลิกอิจฉายูดาห์ และยูดาห์เลิกก่อกวนเอฟราอิม

14 พวกเขาจะโฉบลงตามลาดเขาฟีลิสเตียสู่ฟากตะวันตก ร่วมกันปล้นสะดมประชาชาตินั้นไปทางตะวันออก จะเล่นงานเอโดมและโมอับ ชาวอัมโมนจะยอมแพ้พวกเขา

15 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงบันดาลทางแห่งผ่านอ่าวของอียิปต์ ด้วยกระแสลมแรงจัดพระองค์จะทรงโบกพระหัตถ์เหนือแม่น้ำยูเฟรติส

ทรงแยกมันออกเป็นลำธารเจ็ดสายเพื่อผู้คนจะเดินลุยข้ามไปได้

16

จะมีทางหลวงสำหรับชนหิบบมือที่เหลือแห่งประชากรของพระองค์ซึ่งรอดมาจากอัสซีเรีย

เหมือนที่มีทางหลวงสำหรับอิสราเอล
เมื่อเขาทั้งหลายขึ้นมาจากอียิปต์

บทเพลงสรรเสริญ

12   ในวันนั้น ท่านจะพูดว่า

"ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์
ถึงแม้พระองค์พิโรธข้าพระองค์

พระองค์จะไม่พิโรธ และปลอบโยนข้าพระองค์

2   แน่นอน พระเจ้าทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าจะวางใจและไม่กลัว

องค์พระผู้เป็นเจ้า+องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นพลังและบทเพลง
ของข้าพเจ้า

ทรงเป็นความรอดสำหรับข้าพเจ้า"

3   ท่านจะตักน้ำจากบ่อแห่งความรอด

ด้วยความยินดี

4   ในวันนั้นท่านจะกล่าวว่า

"จงขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า+

จงร้องทูลออกพระนามของพระองค์

จงแจ้งให้หมู่ประชาชาติทราบถึงสิ่งที่ทรงกระทำ

และประกาศว่าพระนามของพระองค์เป็นที่เทิดทูน

5   จงร้องเพลงสดุดีองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เพราะพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่**ประเสริฐเลิศ**

จงประกาศให้ทั่วทั้งโลกทราบถึงเรื่องนี้

- 6   ชนคีโยนเอ๋ย จงโห่ร้องและร้องเพลงอย่างสุขใจยินดี
      เพราะองค์บริสุทธิแห่งอิสราเอลผู้ประทับ
      ท่ามกลางพวกท่านนั้นยิ่งใหญ่หนัก"

ความย่อเย็บของบาบิโลน

- 13   นิมิตเกี่ยวกับบาบิโลนซึ่งอิสยาห์บุตร ของอาโมศเห็น
2   จงชูธงขึ้นเหนือยอดเขาหัวโล้น ร้องเรียกพวกเขา
      ส่งสัญญาณให้พวกเขาเข้ามาทางประตูของบรรดาเจ้านาย
3   เราได้ออกคำสั่งแก่วิสุทธิชนของ เร า
      เราเรียกชุมนุมเหล่านั้นกรบ
      ผู้ปีติยินดีในชัยชนะของเรา ให้เป็นผู้ลบล้างโทษของเรา
4   ฟังสิ เสียงอึงคึงบนภูเขาตั้งเสียงมหาชนลั่นหลาม
      ฟังสิ
      เสียงครื้นครื้นในหมู่อาณาจักรตั้งเสียงชุมนุมประชาชาติ
      องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิกริธาทัพมาเพื่อทำศึก
5   จากดินแดนไกลโพ้น
      จากสุดขอบฟ้า
      องค์พระผู้เป็นเจ้า+และอาวุธแห่งพระพิโรธของพระองค์

      เพื่อทำลายดินแดนทั้งดินแดน
6   จงร้องให้เกิดเพราะวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ใกล้เข้ามาแล้ว
      จะมาถึงดังหายนะจากพระผู้ทรงฤทธิ
7   ฉะนั้นแขนทุกแขนจะอ่อนปวกเปียก
      หัวใจทุกดวงจะระทดท้อ
8   ความหวาดกลัวจะจู่โจมพวกเขา

ความปวดร้าวและทุกข์ทรมานจะเกาะกุมเขาทั้งหลาย
เขาจะทรนทรายดังหญิงเจ็บท้องใกล้คลอด
เขาจะมองตากัน หน้าแดงก่ำ

9 ดุเถิด วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า¹ใกล้เข้ามาเป็นวันฤดูโหด
วันแห่งความกริ้วและพระพิโรธ

เพื่อทำให้ดินแดนนั้นเรศร้างและคนบาปทั้งปวงถูกทำลาย

10 ดาวฤกษ์ดาวเคราะห์ทั้งหลายจะไม่ส่องแสง
ดวงอาทิตย์จะมีมืดมิด และดวงจันทร์จะไม่ทอแสง

11 เราจะลงโทษโลกเพราะความชั่วร้าย
ลงโทษคนชั่วเพราะบาปผิดของเขา
เราจะยุติความเยอหยิ่งของคนทะนงและความอหังการของค
นอำมหิต

12 เราจะทำให้มนุษย์หายาก
หายากยิ่งกว่าทองคำบริสุทธิ์
หายากยิ่งกว่าทองคำแห่งโอฟีร์

13 เช่นนั้นแหละเราจะทำให้ฟ้าสวรรค์สิ้นสะท้าน
โลกจะกระเด็นจากที่ตั้งของมันโดยพระพิโรธขององค์พระผู้
เป็นเจ้า¹ทรงฤทธิ

ในวันแห่งพระพิโรธเกรี้ยวกราดของพระองค์

14 แต่ละคนจะหันกลับไปหาพี่น้องร่วมชาติ
เตลิดหนีสู่บ้านเกิดเมืองนอน
ตั้งละมั่งที่ถูกล่า

เหมือนแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง

15 ใครที่ถูกจับเป็นเชลยจะถูกแทงทะลุ
ทุกคนที่ถูกจับได้จะล้มตายด้วยดาบ

16 ลูกเล็กๆของพวกเขาจะถูกจับฟาดจนตายต่อหน้าต่อตา

- บ้านของพวกเขาจะถูกปล้น และภรรยาจะถูกข่มขืน
- 17 ดูเถิด เราจะเร่งเร้าชาวมีเดียซึ่งไม่แยแส
เรื่องเงินทองนั้น มาต่อสู้กับพวกเขา
- 18 ธนูของเขาจะสังหารหนุ่มฉกรรจ์
เขาจะไม่ปราณีเด็กอ่อนหรือเวทนาสงสารผู้เยาว์
- 19 บาบิโลน มณีแห่งนานาอาณาจักร
ศักดิ์ศรีและความภาคภูมิของชาวบาบิโลน
จะถูกพระเจ้าล้มล้างเหมือนโสโดมและโกโมราห์
- 20 ตลอดทุกชั่วอายุจะไม่มีใครมาอาศัยอีก
ไม่มีชาวอาหรับมาตั้งเต็นท์
ไม่มีคนเลี้ยงแกะพาฝูงแกะมาพักอีก
- 21 สัตว์ป่าแห่งถิ่นทะเลทรายจะนอนอยู่ที่นั่น
บ้านเรือนทั้งหลายจะเต็มไปด้วยหมาใน
น ก เคี้ยวแมงจะอาศัยอยู่ที่นั่น
ณ ที่นั่นแพะป่าจะโลดเต๋นไปมา
- 22 บรรดาหมาป่าไฮยีน่าจะเห่าหอนอยู่ในป่ามต่างๆ
เหล่าหมาในอยู่ในปราสาทราชวัง
วาระกำหนดของมันใกล้เข้ามาแล้ว ไม่มีการยึดเวลาออกไปอีก

- 14 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงเอ็นดูสงสารยาโคบ
พระองค์จะทรงเลือกสรรอิสราเอลอีกครั้งหนึ่ง
และนำพวกเขากลับมาตั้งถิ่นฐานตามเดิม
ชนต่างชาติจะมาสมทบ และร่วมกับวงศ์วานของยาโคบ
- 2 ประชาชาติต่างๆจะรับและนำพวกเขากลับคืนถิ่น
วงศ์วานอิสราเอลจะมีประชาชาติต่างๆ

เป็นผู้รับใช้ชายหญิงในแผ่นดินขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
ผู้ที่จับอิสราเอลเป็นเชลยจะตกเป็นเชลยของอิสราเอล
และอิสราเอลจะปกครองผู้ที่เคยกดขี่ข่มเหงตน
3ในวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงให้เจ้าพ้นจากความทุกข์ทร

ม าน

ความซุลมุนุ่นวายและพันธนาการโหดร้าย

4เจ้าจะเย้ยหยันกษัตริย์แห่งบาบิโลนว่า

'ผู้กดขี่ข่มเหงก็มาถึงจุดจบแล้วหนอ
หยุดเกรี้ยวกราดแล้วซินะ'

5 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงหักตะบองของคนชั่วร้าย

คทาของผู้ครอบครอง

6 ซึ่งกระหน่ำตีชาติต่างๆอย่างไม่หยุดยั้งด้วยแรงโทสะ
และปราบนานาประเทศด้วยการจู่โจมอย่างอำมหิต

7 ทว่าทั้งโลกก็หยุดพักและสงบสุข

พวกเขาเปล่งเสียงร้องเพลง

8 แม้แต่ต้นสนและสิดาร์แห่งเลบานอนก็ปรีดีเปรมว่า

'เดี๋ยวนี้เจ้าตกต่ำแล้ว ก็ไม่มีคนตัดไม้มาโค่นเรา'

9 แด น ม ร ณะ ก็ซุลมุนมาต้อนรับเจ้า

บรรดาจิตวิญญาณผู้จากไปแออัดกันมาทักทายเจ้า

ล้วนเป็นบรรดาผู้นำของโลก

กษัตริย์แห่งนานาประเทศ ลุกขึ้นมาจากบัลลังก์

10 พวกเขาร้องออกมาเป็นเสียงเดียวกันว่า

'บัดนี้ ท่านก็อ่อนแอเหมือนพวกเรา

ท่านกลับกลายเป็นเช่นเรา'

11 ความลำพองของเจ้าลงหลุมพร้อมกับเสียงพิณของเจ้า

หนอนยั่วเย้าได้ร้างของเจ้าและไส้เดือนปกคลุมตัวเจ้า

- 12 โอ ดาวประจำรุ่ง โอรสแห่งรุ่งอรุณ
เจ้าร่วงลงมาจากฟ้าสวรรค์เสียแล้วสิห น า
เจ้าถูกเหวี่ยงทิ้งลงมายังโลกเสียแล้ว
เจ้าผู้ครั้งหนึ่งเคยปราบประชาชาติต่างๆให้ตกต่ำ
- 13 เจ้ารำพึงอยู่ในใจว่า 'เราจะขึ้นไปยังสวรรค์
เราจะทูนบัลลังก์ขึ้นเหนือดวงดาราทั้งปวงของพระเจ้า
เราจะนั่งบนบัลลังก์ที่สูงที่สุด
เราจะครอบครองเหนือภูเขาแห่งการชุมนุม
บนยอดสูงสุดของภูเขาศักดิ์สิทธิ์'
- 14 เราจะขึ้นไปเหนือเมฆ
เราจะตีเสมอองค์พระผู้สูงสุด'
- 15 แต่เจ้าถูกนำลงมาสู่หลุมฝังศพ
มาสู่ห้วงเหวลึกต่างหาก
- 16 บรรดาผู้ที่เห็นเจ้าก็จ้องมองดู และใคร่ครวญชะตาของเจ้าว่า
'นี่นะหรือคือผู้เขย่าโลก
และทำให้อาณาจักรต่างๆสั่นสะท้าน'
- 17 นี่หรือคือผู้ที่ทำให้โลกเป็นถิ่นทุรกันดาร
ผู้ล้มล้างนครต่างๆ
และไม่ยอมปล่อยเชลยกลับคืนถิ่น'
- 18 บรรดากษัตริย์ชาติต่างๆนอน
อยู่ในหลุมฝังศพอย่างสมพระเกียรติ
- 19 แต่ร่างของเจ้าถูกเหวี่ยงทิ้งออกมาเหมือนกิ่งไม้หัก
ถูกทับถมด้วยร่างของผู้ถูกฆ่า ผู้ตายด้วยคมดาบ
ผู้ลงไปสู่พื้นหินของเหว
ดังศพที่ถูกเหยียบย่ำ
- 20 เจ้าไม่ได้รับการฝังศพอย่างพวกเขา

เพราะเจ้าได้ทำลายล้างดินแดนของเจ้า
และเข่นฆ่าประชากรของเจ้า
จะไม่มีการเอ่ยถึงเชื้อสายของคนชั่วอย่างพวกเจ้าอีก

21 จงเตรียมที่สำหรับประชากรลูๆของเขา
เนื่องด้วยความพิศบาปของบรรพบุรุษ
พวกเขาไม่ได้ขึ้นมาครอบครองดินแดน
ไม่ได้สร้างเมืองบนแผ่นดินโลก

22 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศว่า
"เราจะลุกขึ้นมาต่อสู้พวกเขา
เราจะตัดชื่อกับคนที่เหลืออยู่ทั้งเชื้อสายและวงศ์วานจากบาบิ
โล น "

องค์พระผู้เป็นเจ้า +ประกาศดังนั้นแหละ

23 "เราจะทำให้บาบิโลนเป็นถิ่นร้างสำหรับนกเค้าแมว
เต็มไปด้วยหนองบึงและปลักโคลน
เราจะกวาดดินแดนนี้ด้วยไม้กวาดแห่งหายนะ"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศดังนั้นแหละ

เกี่ยวกับอัสซีเรีย

24 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ตรัสปฏิญาณไว้ว่า

"เราคิดไว้เช่นไร

มันจะเป็นเช่นนั้นแน่นอน เรากำหนดไว้อย่างไร

มันจะเกิดขึ้นตามนั้น

25 เราจะขี้นทัพอัสซีเรียในดินแดนของเรา

เราจะยำเหยียบเขาลงที่ภูเขาของเรา

และจะกำจัดแอกจากประชากรของเรา

ขจัดภาระจากบ่าของเขา"

- 26 นี่เป็นแผนการที่กำหนดไว้สำหรับโลกทั้งโลก
นี่คือพระหัตถ์ซึ่งเงื้อมมือเหนือประชาชาติทั้งปวง
- 27 ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ได้ทรงกำหนดไว้
ใครเล่าจะพลิกผันได้
ทรงยื่นพระหัตถ์ออกมา
ใครเล่าจะทำให้ลดพระหัตถ์กลับไป

เกี่ยวกับฟิลิสเตีย

- 28 พระดำรัสนี้มีมาในปีที่กษัตริย์อาหัสสิ้นพระชนม์ ความว่า
- 29 ชาวฟิลิสเตียทั้งปวง อย่ากระหึ่ม
ยั้มย่องว่าไม่เรียวที่ฟาตเจ้านั้นหักเสียแล้ว
จากรากเหง้าของงูตัวนั้นจะเกิดงูพิษ
เป็นงูเห่าพิษร้ายซึ่งแวงกัด
- 30 ผู้ยากไร้ที่สุดจะพบทุ่งหญ้า
คนขัดสนจะเอนกายลงโดยสวัสดิภาพ
สวนรากเหง้าของเจ้าเราจะทำลายล้าง
ด้วยการกันดารอาหาร
ซึ่งผลาญชีวิตพวกเจ้าที่เหลือรอด
- 31 ประตุเมืองเอ๋ย ร้องให้เกิด!
นครเอ๋ย คร่ำครวญเถิด!
ชาวฟิลิสเตียทั้งปวง จงหัวหดไป!
คว้นโฆมงขึ้นจากทิศเหนือ
แถวต่างๆที่ดาหน้าเข้ามาไม่มีล้าหลังสักคนเดียว
- 32 จะตอบทูตของประชาชาตินั้นว่าอย่างไร?
ก็ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงสถาปนาศิโยนไว้
ผู้ทุกข์ลำเค็ญในเมืองนั้นจะพบที่พักพิง"

เกี่ยวกับโมอับ

- 15 พระดำรัสเกี่ยวกับโมอับคือ
"นครอาร์ในโมอับถูกทำลาย ย่อยยับในคืนเดียว!
นครคีร์ในโมอับถูกทำลาย ย่อยยับในชั่วคืนเดียว!
- 2 ดีบอนขึ้นไปยังวิหาร ณ ที่สูงเพื่อรำไห้
โมอับไว้อาลัยให้เนโบและเมเดบา
ทุกคนโกนศีรษะเลียน
ทุกคนโกนหนวดเคราเกลี้ยง
- 3 ตามท้องถนน ผู้คนสวมผ้า **ก ร ะ ส อ บ**
บนหลังคาและตามลานเมือง ทุกคนรำไห้
- 4 เฮซบอนและเอเลอาเลห์ส่งเสียงร้องไต่ยินไปไกลถึงยาซาส
พลรบของโมอับร้องออกมา และหัวใจระทดท้อแท้
- 5 ด ว ง ใจของเรารำไห้ให้กับโมอับ
ผู้ลี้ภัยของเขาเตลิดหนีไปไกลถึงโคอาร์ไกลถึงเอกลัทเชลีชีย
าห์
พวกเขาขึ้นไปตามทางสุลูฮัท
ไปปลางร้องไห้ปลาง
คร่ำครวญเกี่ยวกับความย่อยยับของตนไปตลอดทางสู่โฮโร
นาอิม
- 6 ลำน้ำนิมริมแห้งเหือด
หญ้าก็เหี่ยวเฉา
พืชพันธุ์หมดสิ้น
ไ ม่มีความเขียวขจีเหลืออยู่
- 7 ทร์พัสสินที่หามาได้และเก็บสะสมไว้
ก็แบกขนข้ามลำห้วยตันไค้ไป

- 8 เสียงร้องของเขาดังก้องไปตลอดชายแดน
โมอับไปไกลถึงเอกลेमิม
เสียงคร่ำครวญหวนให้ดังไปถึงเบเออร์เอลิม
- 9 หวังน้ำของดีโมนจะแดงฉานไปด้วยเลือด
แต่เรายังจะลงมือกับดีโมนต่อไปอีก
สิงโตจะตามล่าทั้งผู้ลี้ภัยชาวโมอับและผู้ที่ยังอยู่ในดินแดน

16 จากเสลาส่งลูกแกะข้ามถิ่นกันดาร
มาเป็นเครื่องบรรณาการแต่ผู้ครอบครองมายังภูเขาของธิดา
แห่งศิโยน

- 2 บรรดาหญิงของโมอับถูกปล่อยไว้ริมตลิ่ง แม่น้ำอารโนน
เหมือนนกกระฟือปีกซึ่งถูกผลักจากรัง
- 3 "โปรดให้คำปรึกษา และช่วยตัดสินใจ
โปรดให้ร่มเงาดังคำคิน ณ ยามเที่ยงวัน
โปรดให้ที่ซ่อนแก่ผู้ลี้ภัย
อย่าทรยศหักหลังพวกเขา
- 4 ขอให้ผู้ลี้ภัยชาวโมอับพักอยู่กับท่าน
เป็นที่พักพิงพ้นจากผู้ทำลาย"
ผู้กดขี่จะถึงจุดจบ และความพินาศย่อยยับจะยุติลง
การบุกกรร้งแจะหมดสิ้นไปจากดินแดน
- 5 ราชบัลลังก์หนึ่งจะสถาปนาขึ้นด้วยความรัก
ผู้หนึ่งจากวงศ์วานของดาวิดจะครองบัลลังก์นั้นด้วยความสัต
ย์ธรรม
ผู้ซึ่งตัดสินอย่างยุติธรรมและประสาคความชอบธรรม"
- 6 เราได้ยินกิตติศัพท์ความอหังการของโมอับ
ความเย่อหยิ่งอวดดี ความทะนง จ อ ง ห อ ง

- แต่คำโถ้ววดของโมอับก็ว่างเปล่า
- 7 ฉะนั้น ชนโมอับจึงพากันร่ำไห้ให้กับโมอับ
อาลัยอาดูรให้แก่ผู้คน*ของศิรัหะเรเซท
- 8 ท้องทุ่งแห่งเฮชโบนก็เหี่ยวเฉา
เช่นเดียวกับเถาองุ่นของสิบมาห์
บรรดาผู้ครอบครองชาติต่างๆได้เหยียบย่ำเถาองุ่นที่ดีที่สุด
ซึ่งครั้งหนึ่งเคยงอกงามไปถึง**ยาเซอร์**
แพร่ขยายไปถึงถิ่นกันดาร
แตกหน่อผลผลิตไปถึงทะเล
- 9 ฉะนั้นเราจึงร่ำไห้ตั้งที่ยาเซอร์ร่ำไห้
ให้กับเถาองุ่นแห่งชิบมาห์
เฮชโบนเอ๋ย เอเลอาเลห์เอ๋ย ขอหลั่งน้ำตาให้เจ้า
เสียงโห่ร้องยินดีเมื่อรวบรวมผลเก็บเกี่ยวของเจ้านั้นเงียบไป
แล้ว
- 10 ความสุขยินดีสูญสิ้นไปจากสวนผลไม้
ไม่มีใครร้องเพลงหรือโห่ร้องในไร่องุ่น
ไม่มีใครย่ำองุ่นอีกต่อไป เพราะเราได้ยุติเสียงโห่ร้อง
- 11 ดวงใจของเราคร่ำครวญถึงโมอับดังเสียงพิณ
ส่วนลึกของจิตใจอาดูรอาลัยศิรัฮาเรเซท
- 12 เมื่อโมอับขึ้นไปยังสถานบูชา ณ ที่สูง ก็เหนื่อยเปล่า
เมื่อขึ้นไปสวดวิงวอน ณ เทวสถานก็เปล่าประโยชน์
- 13 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสเกี่ยวกับโมอับไว้เช่นนี้แหละ
- 14 บัดนี้พระองค์ตรัสว่า "ภายในสามปี
ดังที่ลูกจ้างจะคอยนับวันคืนให้ครบตามสัญญา
ความโื่อ่าตระการและประชากรมากมาย
ทั้งปวงของโมอับจะถูกเหยียดลง

และผู้ที่เหลือรอดชีวิตอยู่กับน้อยคนและอ่อนระโหยโรยแรง"

เกี่ยวกับดามัสกัส

17 พระดำรัสเกี่ยวกับดามัสกัส ความว่า "ดูเถิด
ดามัสกัสจะไม่เป็นน ค ร อีกต่อไป

แต่จะกลายเป็นกองปรักหักพัง

2 นครต่างๆของอาโรเออร์จะถูกทิ้งร้าง
ทิ้งฝูงแพะแกะให้นอนอยู่ที่นั่น
และไม่มีใครทำให้พวกมันตกใจกลัว

3 ป้อมปราการจะหมดสิ้นไปจากเอฟราอิม
และอำนาจของดามัสกัสจะสิ้นสุดลง
ชนที่เหลืออยู่ของอาร์มจะเป็นดังเช่น
คักดีศรีของอิสราเอล"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิประกาศตั้งนั้นแหละ

4 "ในวันนั้น คักดีศรีของยาโคบจะโรยรา
ความอ้วนพีของเขาจะหายไป

5 จะเป็นดังเมื่อคนเกี่ยวเกี่ยวข้าวที่ซูรวง

แขนของเขาเก็บเกี่ยวข้าว

ดังเมื่อคนเก็บรวงข้าว

ในหุบเขาเรฟาอิม

6 ถึงกระนั้นจะมีบางส่วนเหลืออยู่

เหมือนเมื่อเขย่าต้นมะกอกเทศ

ก็ยังมีเหลืออยู่สองสามผลบนยอดสูงๆ

หรือสี่ห้าผลบนกิ่งผลตก"

อ ง ค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลประกาศตั้งนั้นแหละ

ล ะ

- 7   ในวันนั้นคนทั้งหลายจะมุ่งมององค์พระผู้สร้างของตน
และหันมายังองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
- 8   พวกเขาจะไม่มุ่งมองแทนบูชาต่างๆ อันเป็นฝีมือสร้างของตน
พวกเขาจะไม่เคารพนับถือ **เสาเจ้าแม่อาเซราห์**
และแทนเผาเครื่องหอมซึ่งตนสร้างขึ้นกับมือ
- 9   ในวันนั้นนครเข้มแข็งต่างๆซึ่งพวกเขาทิ้งไว้เพราะชาวอิสรา
เอล จะเป็นเหมือนที่ทิ้งร้างให้รกเรือ และสารพัดสิ่งจะถูกทิ้งร้าง
- 10   เจ้าได้หลงลืมพระเจ้า
องค์พระผู้ช่วยให้รอดของเจ้า
มิได้ระลึกถึงศิลาอันเป็นป้อมกำบังของเจ้า
ฉะนั้นถึงแม้ว่าพวกเจ้าปลูกพืชพันธุ์ดีที่สุดใน
และเถาองุ่นพันธุ์เยี่ยมจากนอก
- 11   แม้เจ้าทำให้มันงอกในวันเดียวกับที่เจ้าปลูก
และเช้าวันที่เจ้า **ลงต้น** มันก็ผลิดา
ถึงกระนั้นก็ไม่ได้เก็บเกี่ยวสิ่งใด
ในวันแห่งโรคร้ายและความเจ็บปวดอันเยียวยามิได้
- 12   แน่ะ เสียงกระหึ่มก้องของประชาชาติทั้งหลาย
กึกก้องดังทะเลครื้นครื้น
เสียงคำรามของชนชาติต่างๆดังสนั่น คล้ายกับทะเลคำราม
- 13   แต่ถึงแม้ว่า พวกเขาคำรามลั่น
เหมือนเสียงน้ำป่าแรง
เมื่อพระเจ้าตรัสกำราบ เขาทั้งหลายก็หนีกระเจิดกระเจิง
ถูกไล่ไปด้วยพายุ เหมือนเกลบบนเนินเขา
เหมือนผัก **โ ข ม ห น า ม** กลางพายุ
- 14   ในยามเย็นมีความสยดสยองอันฉับพลัน
“ก่อนรุ่งสางพวกเขาก็ไปเสียแล้ว

นี่คือส่วนของผู้ปล้นสะดมริบของของเราไป

คำพยากรณ์เกี่ยวกับคูด

- 18 วิบัติ แก่ดินแดนแห่งปีกอันกระหึ่มอยู่ตามห้วงน้ำแห่งคูด*
- 2 ซึ่งส่งทูตมาทางทะเล โดยเรือปาปิรุส
ไปเกิดทูตผู้ถือสาส์นด่วน
จงไปยังชนชาติตัวสูงและผิวเนียนเกลี้ยง
ซึ่งเป็นที่ครั้นคร้ามทั้งใกล้และไกล
ชนชาติที่แข็งกร้าวและมีสำเนียงภาษาแปลกๆ
แม่น้ำแบ่งแยกดินแดนของพวกเขา
- 3 ชาวโลกทั้งมวลเอ๋ย ทุกชีวิตในโลกเอ๋ย
เมื่อธงหนึ่งชูขึ้นเหนือภูเขาทั้งหลาย
ท่านจะเห็น เมื่อเสียงแตรดังขึ้น ท่านจะได้ยิน
- 4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า
"เราจะนั่งอยู่และมองลงมาจากที่พำนักของเรา
เหมือนความร้อนระยิบระยับยามตะวันฉาย
เหมือนเมฆน้ำค้างกลางแดดระอุของฤดูเก็บเกี่ยว"
- 5 เพราะก่อนการเก็บเกี่ยว
เมื่อดอกร่วงไปแล้ว และมีผลงุ่นงอก
พระองค์จะทรงใช้ขอลิดฟันแขนง และโคนกิ่งทิ้งเสีย
- 6 พวกเขาจะถูกทิ้งไว้ให้กล่าเหยื่อบนภูเขา และแก่สัตว์ป่า
ฝูงแร้งจะทิ้งซากกินตลอดฤดูร้อน
และสัตว์ป่าจะแทะกระดูกกินตลอดฤดูหนาว
- 7 ในครั้งนั้นชนชาติซึ่งตัวสูงและผิวเนียนเกลี้ยงซึ่งเป็นที่ครั้น
คร้ามทั้งใกล้และไกล ชนชาติบุกรุกผู้มีภาษาสำเนียงแปลก
ซึ่งดินแดนของเขาถูกแบ่งแยกด้วยแม่น้ำ

จะนำสิ่งของมาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ ธิ ภูเขาศิโยน
ที่สถาปนาพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ

เกี่ยวกับอียิปต์

19 พระดำรัสเกี่ยวกับอียิปต์ ความว่า

ดูเถิด

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทับเหนือเมฆซึ่งเคลื่อนมาอย่างรวดเร็ว

มาสู่กับอียิปต์

บรรดารูปเคารพของอียิปต์สิ้นสะท้อนต่อเบื้องพระพักตร์องค์

พระผู้เป็นเจ้า+

จิตใจของชาวอียิปต์ระทดท้อ

2 "เราจะกระตุ้นชาวอียิปต์ให้สู้รบกันเอง

พี่สู้กับน้อง

เพื่อนบ้านรบกับเพื่อนบ้าน

เมืองรบพุ่งกับเมือง

มณฑลรบกับมณฑล

3 ชาวอียิปต์จะใจเสีย

เราจะทำให้แผนการของพวกเขาล้มเหลว

พวกเขาจะขอคำปรึกษาจากเทวรูป

วิญญาณผู้ตาย คนทรง **นักเล่นวิญญาณ**

4 เราจะหยิบยื่นอียิปต์ให้แก่ชายผู้เหี้ยมโหด

กษัตริย์ผู้ดุร้ายจะปกครองพวกเขา"

องค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิประกาศว่า

5 ธารน้ำทั้งหลายจะเหือดแห้ง

ตลิ่งจะแตกกระแหง

6 คลองจะเน่าเหม็น

ลำธารต่างๆของอียิปต์จะตื่นเขินและแห่งขอด
ต้นกกและกอปรือจะเหี่ยวเฉา

- 7 พืชเขียวชอุ่มทั้งปวงตามริมตลิ่งและปากน้ำไนล์
จะเหี่ยวแห้งและปลิว ต า ม ล ม ไ ป
- 8 ชาวประมงจะครวญคร่ำรำไห้
บรรดาผู้ที่โยนเบ็ดลงในแม่น้ำไนล์
ผู้เหวี่ยงแหวนลงน้ำจะโหยไห้
- 9 คนที่สาบป่านจะสิ้นหวัง
คนทอผ้าลินินเนื้อดีจะหมดอาลัยตายอยาก
- 10 บรรดาคนทอผ้าจะถูกบีบคั้น
และลูกจ้างทั้งหลายจะซ่ำใจ
- 11 เจ้าหน้าที่ของโคอันล้วนแล้วแต่โง่เขลา
ที่ปรึกษาชาญฉลาดของฟาโรห์ให้คำแนะนำเหลวไหล
เจ้าบั้งอาจพูดกับฟาโรห์ได้อย่างไรว่า?
“ ข้าพระบาทเป็นคนหนึ่งในหมู่ปราชญ์
เป็นสานุศิษย์ของมวลกษัตริย์โบราณ”
- 12 ปราชญ์ของเจ้าไปไหนหมดแล้ว?
ก็ให้เขาเล่าแจ้งแกลงไขแก่เจ้าชื่อว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร ง ฤ ทธีได้ดำริจะกระทำอะไรแก่อียิปต์บ้าง

ปต์บ้าง

- 13 เจ้าหน้าที่ต่างๆของโคอันกลายเป็นคนโง่
บรรดาผู้นำของเมมฟิสถูกตบตา
ศิลาบวมเอก(คือคนดีที่สุดในหมู่ประชากรชักนำอียิปต์ให้หล
งผิด
- 14 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเทใจหน้ามืดตาภายในพวกเขา
พวกเขาทำให้อียิปต์ชวนเซไม่ว่าจะทำอะไร ร

เหมือนคนเมาโซเซไปรอบกองอาเจียนของตัวเอง

15 ไม่มีอะไรที่อียิปต์ทำได้เลย

ไม่ว่าหัวหรือหาง กิ้งปาล์มหรือต้นอ้อ

16 ในวันนั้น ชาวอียิปต์จะอ่อนแอเหมือนผู้หญิง

คอดก หัวหด

ด้วยความกลัวภายใต้พระหัตถ์ซึ่งเงื้อมมือขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
ทรงฤทธิ์

17 ดินแดนยูดาห์จะนำความหวั่นพวามาสู่ชาวอียิปต์

แค่เอ่ยชื่อยูดาห์ทุกคนก็ครั่นคร้าม

เนื่องด้วยสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงฤทธิ์ตำริจะกระทำแก่พ

ว ก เ ข า

18 ในวันนั้นเมืองในอียิปต์ห้าแห่งจะใช้ภาษาของคานาอัน

และสวามิภักดิ์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงฤทธิ์

หนึ่งในห้าแห่งนี้จะได้ชื่อว่านครแห่งหายนะ (หรือสุรียนคร)

19 ในวันนั้นจะมีแท่นบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ ณ

ใจกลางอียิปต์ และมีอนุสรณ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ที่ชายแดน

20 จะเป็นหมายสำคัญและหลักฐานบ่งถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงฤทธิ์
ในดินแดนอียิปต์

เมื่อเขาทั้งหลายร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า +เพราะถูกกดขี่ข่มเหง

พระองค์จะประทานผู้ช่วยและผู้ปกป้องมาให้ และจะทรงช่วยเขา

21 เช่นนั้นแหละ

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+จะทรงสำแดงพระองค์แก่ชาวอียิปต์

และในวันนั้นเขาทั้งหลายจะยอมรับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

จะนมัสการด้วยเครื่องบูชาและธัญบูชา

เขาจะถวายปฏิญาณแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+และรักษาคำมั่นสัญญา

22 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+จะทรงโบยอียิปต์ด้วยภัยพิบัติ ทรงฟาดเขา

แล้วทรงสมานแผลให้ เขาจะหันมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระองค์จะทรงสดับฟังคำวิงวอนของเขาและทรงรักษาเขา

23ในวันนั้นอียิปต์และอัสซีเรียจะมีทางหลวงเชื่อมติดต่อกัน
ชาวอัสซีเรียกับชาวอียิปต์จะไปมาหาสู่กันและนมัสการร่วมกัน
24ในวันนั้นอิสราเอลจะเป็นที่สามร่วมกับอียิปต์และอัสซีเรียเป็นพระ
พระบนแผ่นดินโลก 25องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงฤทธิ์จะทรงอวยพรแก่เขาทั้งหลายว่า
"ขออวยพรให้อียิปต์ประชากรของเรา
อัสซีเรียผลงานแห่งน้ำมือเรา และอิสราเอลกรรมสิทธิ์ของเรา"

อียิปต์และคูช

20 ในปีที่ซาร์กอนกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย
ส่งแม่ทัพสูงสุดมาโจมตีอิชโอดและยึดเมืองได้
2ครั้งนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสผ่านอิสยาห์บุตรอามอสว่า
"เจ้าจงถอดเสื้อผ้ากระสอบออกจากกาย
และถอดรองเท้าออก"อิสยาห์ก็ปฏิบัติตาม
เดินเปลือยกายและเท้าเปล่า

3แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
"เช่นเดียวกับที่อิสยาห์ผู้รับใช้ของเราเดินเปลือยกายและเท้าเปล่าตลอดสามปี อันเป็นหมายสำคัญและกลางร้ายแก่อียิปต์และคูช
4กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจะจับตัวชาวอียิปต์และคูชไปเป็นนักโทษเป็นเชลย ให้เดินเปลือยกายเท้าเปล่าไม่ว่าหนุ่มว่าแก่
เปลือยกันยังความอัปยศแก่อียิปต์
5บรรดาผู้ที่ฟังคูชและโอ้อวดเรื่องอียิปต์จะหวาดกลัวและเสียหน้า
6ในวันนั้นประชาชนผู้อาศัยตามชายฝั่งทะเล จะกล่าวว่า

"ขนาดผู้ที่เราพึ่งพาหนีมาขอความช่วยเหลือให้พ้นมือกษัตริย์อัสซีเรีย ยังเป็นไปถึงเพียงนี้ ก็แล้วเราจะรอดไปได้อย่างไร?"

บาบิโลนล่มจม

- 21 พระดำรัสเกี่ยวกับถิ่นทุรกันดารใกล้ทะเล ความว่า
ผู้รุกรานมาจากถิ่นกันดาร จากดินแดนน่าสะพรึงกลัว
เหมือนพายุพัดกระหน่ำดินแดนภาคใต้
- 2 ข้าพเจ้าเห็นนิมิตอันน่ากลัว คือ
ผู้ทรยศก่อการกบฏ ผู้ปล้นสะดมเข้าปล้น
เอลามบุกโจมตี มีเดียเข้าล้อมเมือง
เราจะยุติเสียงครวญครางทั้งปวงที่มันทำให้เกิดขึ้น
- 3 ถึงตอนนี้ ภายของข้าพเจ้าบิดเร่าด้วยความเจ็บปวด
ความรวดเร็วจู่โจมข้าพเจ้าเหมือนความเจ็บปวดของผู้หญิง
ที่กำลังคลอดลูก
ข้าพเจ้าโซซัดโซเซเพราะสิ่งที่ได้เห็น
คลุ้มคลั่งเพราะสิ่งที่ได้ยิน
- 4 หัวใจข้าพเจ้าเต้นระทึก ตกใจกลัวจนตัวสั่น
ยามสนธยาที่ข้าพเจ้าเฝ้ารอกลับกลายเป็นสยดสยอง
- 5 พวกเขาตั้งโต๊ะ ยกพรมมาปู เขากินดื่ม
นักรบทั้งหลาย ลุกขึ้นเถิด
เอาน้ำมันทาโล่เข้า
- 6 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า
"จงวางยามไว้คอยดูแลและรายงานสิ่งที่เห็น
- 7 เมื่อเขาเห็นรถรบ ฝูงม้า คนขี่ลา คนขี่อูฐ เคลื่อนเข้ามา
ให้เขาตื่นตัวและพิณิจดู"
- 8 แล้วยามร้องบอกว่า "นายครับ ผมยิน

เผ่ายามที่หอคอยนี้

วันแล้ววันเล่า คินแล้วคินเล่า

- 9 ตอนนี้มีคนหนึ่งนั่งรถรบมา และมีม้ามาเป็นคู่ๆ
เขาตอบกลับมาว่า'บาบิโลนล่มแล้ว
เทวรูปทั้งหมดของบาบิโลนแตกกระจายอยู่ทั่วพื้น'"
- 10 พี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้าเอ๋ย
ผู้ถูกบดขยี้ ณ ลานนวดข้าว
ข้าพเจ้าก็บอกท่านถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ยิน
ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงพยากรณ์ไว้
อิสราเอลได้ตรัสไว้

เอ โ ต ม

- 11 พระดำรัสเกี่ยวกับดูมาห์(หรือเอโดม) ความว่า
มีคนร้องเรียกข้าพเจ้าจากเสอีร์ว่า
"ยาม กี่โมงก็ยามแล้ว?
ยาม กี่โมงก็ยามแล้ว?"
- 12 ยามตอบว่า "จะเข้าแล้ว แต่ก็จะมีดด้วย
ถ้าจะถามก็ถามมาเถิด
แล้วค่อยกลับมาถามใหม่"

อาระเบีย

- 13 พระดำรัสเกี่ยวกับอาระเบีย ความว่า
เหล่ากองคาราวานชาวเดดาน
ผู้ตั้งค่ายในดงทึบแห่งอาระเบีย
- 14 ประชากรแห่งเทมาเอ๋ย
จงนำน้ำมาให้ผู้กระหายนำอาหารมาให้ผู้ลี้ภัยเถิด
- 15 พวกเขาหนีมาจากดาบที่ชักออกจากฝัก
หนีจากคันธนูซึ่งโค้งอยู่

และจากสงครามอันดุเดือด

16องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรีศกับข้าพเจ้าว่า

"ภายในหนึ่งปีตามเวลาที่ลูกจ้างนับกัน

ความโหดร้ายทารุณของเคदारจะสิ้นสุดลง

17นักธนูและนักรบของเคदारจะเหลืออยู่เพียงน้อยคน"

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ตรัสไว้

เกี่ยวกับเยรูซาเล็ม

22พระดำรัสเกี่ยวกับหุบเขาแห่งนิมิต ความว่า

เกิดอะไรขึ้นนี้ ทุกคนถึงได้วิ่งขึ้นบนหลังคา

2 โอเมืองอันเต็มไปด้วยความอึกทึกครึกโครม

นครแห่งจลาจลและความส่ำมะเลเทเมา

ผู้ตายมิได้ถูกฆ่าด้วยคมดาบ

ทั้งมิได้ตายในสงคราม

3 บรรดาผู้นำของเจ้าหนีไปกันหมด

พวกเขายอมจำนนโดยไม่มีการต่อต้าน

ทุกคนที่ถูกจับได้ต้องกลายเป็นนักโทษ

เป็นผู้ที่พ่ายหนีตั้งแต่ศัตรูยังอยู่แต่ไกล

4 ข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า ปลอ่ยข้าพเจ้าร้องไห้อยู่คนเดียวเถอะ

อย่าพยายามปลอบข้าพเจ้าเลย

ปลอ่ยให้ข้าพเจ้าหลังน้ำตาเนื่องด้วยหายนะของพี่น้องร่วมช

ชาติ

5

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงฤทธิ์กำหนดวันหนึ่ง

ไว้

เป็นวันซุลมุนวุ่นวาย ยุงเหยิง สยดสยองในหุบเขาแห่งนิมิต

วันแห่งการทลายกำแพง และป่าวร้องแก่ภูเขาทั้งหลาย

- 6 เอลามหีบแสงธนู
มีพลรถรบและม้า
คิรีถือโล่มา
- 7 หุบเขาดีที่สุดของท่านเต็มไปด้วยรถรบ
และพลม้าประจำอยู่ที่ประตูเมือง
- 8 เครื่องป้องกันของยูดาห์ถูกกำจัดออกไป
ในวันนั้นท่านมองหาอาวุธในตำหนักพนา
- 9 ท่านเห็นเมืองดาวิดมีช่องโหว่หลายแห่งที่เครื่องป้องกันเมือง
ท่านเก็บน้ำไว้ที่บ่อล่าง
- 10 ท่านนับอาคารบ้านเรือนในเยรูซาเล็ม
และรื้อเรือนมาเสริมกำแพง
- 11 ท่านสร้างที่เก็บกักน้ำไว้ระหว่างกำแพงทั้งสอง
เพื่อรับน้ำของบ่อเดิม
แต่ท่านมิได้มุ่งมองพระองค์ผู้ทรงบันดาล
มิได้ใส่ใจในพระองค์ผู้ดำรัสสิ่งนี้ไว้เมื่อนานมาแล้ว
- 12 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิตรีสรเรียกท่านในวันนั้น
ให้ร่ำไห้และคร่ำครวญ
ให้ทั้งผมและสวมเสื้อผ้ากระสอบ
- 13 แต่ดูเถิดกลับกลายเป็นว่ามีแต่ความบันเทิงและสำมะเลเทเมา
มีการลุ่มวูลุ่มแกะ กินเนื้อ ต้มเหล้าองุ่น
ท่านกล่าวว่า "ให้เรากินดื่ม
เพราะพรุ่งนี้เราก็จะตายกันอยู่แล้ว"
- 14 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิทรงเปิดเผยให้ข้าพเจ้าได้ยินว่า
จะไม่อภัยความบาปนี้จวบจนวันตายของท่าน
- 15 องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิตรีสรว่า

"จงไปบอกเซบนาห์กรรมวังว่า

16 'เจ้ามาทำอะไรอยู่ที่นี่?

ใครอนุญาตให้เจ้าสกัดอโมงค์ฝั่งศพให้ตัวเอง ณ ที่สูงนี้
สลักเสลาที่พักผ่อนของเจ้ากลางศิลา?

17 ระวังไว้เถิด เจ้าผู้ยิ่งใหญ่

องค์พระผู้เป็นเจ้า+กำลังจะจับเจ้าไว้และเหวี่ยงออกไป

18 พระองค์จะทรงขยำเจ้าไว้ในพระหัตถ์เหมือนลูกบอล

และทรงเหวี่ยงเจ้าไปยังดินแดนกว้างขวาง

ณ ที่นั้นเจ้าจะตาย เหลือไว้แต่รบบงดงามของเจ้า

เจ้าผู้ก่อความอับยศแก่เรือนของนาย

19 เราจะถอดเจ้าจากตำแหน่ง

เจ้าจะกระเด็นจากเก้าอี้

20ในวันนั้น

เราจะเรียกเอลียาห์บุตรฮิลคียาห์ผู้รับใช้ของเรามา

21เขาจะรับเครื่องแบบ ยศฐาบรรดาศักดิ์ และสิทธิอำนาจของเจ้า

เขาจะเป็นบิดาแห่งชาวเมืองเยรูซาเล็มและยูดาห์ทั้งปวง

22"เราจะวางกุญแจแห่งราชวงศ์ดาวิดไว้เหนือปากของเขา

สิ่งที่เขาเปิดไม่มีผู้ใดปิดได้ และสิ่งที่เขาปิดไม่มีผู้ใดเปิดได้

23เราจะตอกเขาเหมือนตอกหมุดในที่มั่น

เขาจะเป็นบัลลังก์แห่งเกียรติสำหรับวงศ์วานบิดา

24ศักดิ์ศรีทั้งปวงแห่งครอบครัวของเขาจะเขวบนอยู่บนเขา

คือวงศ์วานวานเครือ ภาชนะปลีกย่อยทั้งปวง

ตั้งแต่ยามไปถึงเหยือก 25องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ประกาศว่า

"ในวันนั้น หมุดที่ตอกเข้ากับที่มั่นคงจะหลุดร่วงลงมา

และสิ่งที่หมุดนั้นรองรับไว้จะถูกตัดทิ้ง"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศตั้งนั้นแหละ

ไทรจะล่มจม

- 23 พระดำรัสเกี่ยวกับเมืองไทรความว่า
จงรำไห้เกิด เหล่านาวาแห่งทารชิช
ด้วยว่าไทรจะล่มจมเสียแล้ว
ไม่เหลือบ้านเรือนและท่าเรืออีก
มีข่าวจากดินแดนไซปรัสมาถึงพวกเขา
- 2 จงนึ่งเกิด ชาวเกาะและบรรดาพ่อค้าแห่งไซดอน
ผู้มั่งคั่งเนื่องด้วยเรือเดินทะเล
- 3 เมล็ดข้าวจากซีโหร์เดินทางข้ามสมุทรมา
ผลผลิตแห่งแม่น้ำไนล์เป็นรายได้ของไทร
ซึ่งกลายเป็นตลาดของนานาประเทศ
- 4 จงอับอายเกิด ไซดอนเอ๋ย และเจ้า ที่มั่นแห่งห้วงสมุทร
ด้วยทะเลกล่าวว่า "เราไม่เคยเจ็บท้อง ไม่เคยคลอด
ไม่เคยเลี้ยงดูลูกชายลูกสาว"
- 5 เมื่ออียิปต์ได้ยินข่าวจากไทร
จะทุกข์โศกยิ่งนัก
- 6 จงข้ามไปทารชิชเกิด ชาวเกาะเอ๋ย
จงรำไห้
- 7 นี่หรือนครแห่งความสนุกบันเทิง?
นครเก่าแก่ ซึ่งทำพามันไปตั้งรกรากยังแดนไกล
- 8 ใครหนอที่วางแผนนี้เล่นงานไทร
ผู้ให้มั่งกฏ ผู้ซึ่งพ่อค้าได้เป็นเจ้านาย
ผู้ซึ่งนายวาณิชเลื่องชื่อในโลก?
- 9 คือองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ทรงฤทธิ์นั่นเอง
ทรงดำริไว้ที่จะไห้ความภาคภูมิแห่งศักดิ์ศรีทั้งปวงตกต่ำลง

- ทำให้บรรดาผู้ลือนามของโลกเจียมกายเจียมใจ
- 10 ทำลายดินแดนของเจ้าเหมือนที่แม่น้ำไนล์ทำลายที่ริมฝั่ง
ธิดาแห่งทารชิชเฮีย
เพราะเจ้าไม่มีท่าเรืออีกแล้ว
- 11 พระเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์ออกเหนือห้วงสมุทร
ทรงเขย่าอาณาจักรทั้งหลาย
พระองค์มีประกาศิตให้ทลายป้อมปราการต่างๆของฟินิเซีย*
- 12 พระองค์ตรัสว่า "ไม่ให้มีความสนุกบันเทิงอีกต่อไปแล้ว
โอ ธิดาพรหมจารีแห่งไซดอนซึ่งบัดนี้แหลกลาญ
ขึ้นไปซิ ข้ามไปไซปรัสซิ
แม่ ณ ที่นั้นเจ้าก็ไม่ได้พักสงบ
- 13 จงมองดูดินแดนของชาวเคลเดีย(หรือบาบิโลน)
ชนชาติซึ่งเดี๋ยวนี้ไม่มีใครสนใจแล้ว
ชาวอัสซีเรียได้ทำให้มันกลายเป็นที่สังสัดของสัตว์ป่า
พวกเขาก่อเชิงเทิน
ทลายป้อมปราการเรียบวฐและทำให้มันกลายเป็นกองปรักหัก
พัง
- 14 คร่ำครวญเถิด เหล่านาวาแห่งทารชิชเฮีย
ป้อมปราการของเจ้าพังทลายเสียแล้ว
15 ครั้งนั้น ผู้คนจะลี้ภัยไปถึง 70 ปี
อันเป็นช่วงพระชนม์ชีพของกษัตริย์องค์หนึ่ง
แต่ในตอนปลายของช่วง 70 ปีนั้น
ไทระจะเป็นเหมือนในเพลงของหญิงโสเภณีที่ว่า
- 16 “ โอ หญิงโสเภณีซึ่งถูกลืม หยิบพิณขึ้นเถิด เดินไปทั่วเมือง
เล่นพิณให้ไพเราะ ร้องหลายๆเพลงจะได้มีคนจำได้”

17ปลายช่วง 70 ปี

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงกระทำการแก้ไขโทษ

จะกลับมีคนว่าจ้างตั้งโสเภณี

และจะติดต่อค้าขายกับอาณาจักรทั้งปวงของโลก

18แต่ผลกำไรและรายได้ของโทษจะแยกออกเพื่อถวายแด่องค์พระ

ผู้เป็นเจ้า+ จะไม่เก็บงำหรือสะสมไว้

ผลกำไรของมันจะมอบแก่ผู้ที่ใช้ชีวิตต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้

เป็นเจ้า+ เขาก็จะมีอาหารอุดมสมบูรณ์ และมีเสื้อผ้าดี ๆ

ความโกลาหลวุ่นวาย

24 ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า+กำลังจะทิ้งโลกให้ร้าง

ทำให้มันย่อยยับ

พระองค์จะทรงทำลายพื้นผิวของโลก

ทำให้ผู้อยู่อาศัยกระจัดกระจายไป

2 ทุกคนจะเหมือนกันหมด

ประชาชนเป็นอย่างไร ปุโรหิตก็เป็นอย่างนั้น

ไม่ว่านายหรือบ่าว

ไม่ว่านายหญิงหรือสาวใช้

ไม่ว่าผู้ซื้อหรือผู้ขาย

ไม่ว่าเจ้าหน้กับลูกหน้

ไม่ว่าผู้ยิ้มกับผู้ให้ยิ้ม

3 โลกจะว่างเปล่าและยับเยิน

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้ดังนี้แล้ว

4 โลกก็เหือดแห้งและโรยรา

พิภพก็ซบเซาและเหี่ยวเฉา

ผู้สูงศักดิ์ของโลกก็อ่อนระโหย

- 5 โลกเป็นราศีไปเพราะชาวโลก
เขาทั้งหลายไม่เชื่อฟังบัพพัญญุตี
ละเมิดพระบัญชา
- 6 ฉะนั้นคำแช่งสาปจึงล้างผลาญโลก
ชาวพิภพต้องรับโทษบาปของตน
ฉะนั้นผู้อาศัยอยู่ในโลกจึงถูกเผาผลาญ
และมีเหลือรอดชีวิตอยู่น้อยคน
- 7 เหล้าองุ่นใหม่ก็เหือดแห้ง และเถาองุ่นเหี่ยวเฉา
บรรดาผู้ให้ความบันเทิงได้แต่โอดครวญ
- 8 เสียงสนุกร่าเริงของรำมะนาเงียบไป
เสียงบันเทิงยุติลง
เสียงพิณไพเราะก็เงียบไป
- 9 ไม่มีการจับเหล่าเคล้าเสียงเพลงอีกแล้ว
สุราก็ขมแก่ผู้ดื่ม
- 10 นครอันลุ่มจมก็ร้าง
บ้านทุกหลังถูกปิดกั้นไม่ให้ใครเข้า
- 11 ตามท้องถนนผู้คนร้องหาเหล้าองุ่น
ความยินดีกลายเป็นความหมองหม่น
ความร่าเริงบันเทิงใจปลาตไปจากโลก
- 12 นครนั้นตกอยู่ในสภาพปรักหักพัง
ประตูเมืองถูกทุบเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย
- 13 โลกและชนชาติต่างๆจะเป็นเช่นนั้น
เหมือนเมื่อเขย่าต้นมะกอกเทศ
หรือเมื่อยังมีเศษเล็กเศษน้อยเหลืออยู่หลังเก็บองุ่น
- 14 คนหยิบมือที่เหลือจะโห่ร้องอย่างขึ้นบาน

และประกาศพระบารมีขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จากแถบตะวัน

ต ก

15 ดังนั้น

คนทางตะวันออกจงถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ชาวเกาะต่างๆในห้วงทะเลงเทิดทูน

พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิส รา ะ เ อ ล

16 จากสุดโลกเราได้ยินเพลงขับร้องว่า

"พระสิริแด่องค์ผู้ทรงธรรม"

แต่ข้าพเจ้ากล่าวว่า "ข้าพเจ้าหมดแรง

ข้าพเจ้าหมดแรง!

วิบัติแก่ข้าพเจ้า!

มีคนคิดคดทรยศและก่อการกบฏ!"

17 ชาวโลกเอ๋ย ความสยดสยอง

หลุมพรางและกับดัก คอยท่านอยู่

18 ใครก็ตามที่เตลิดหนีเมื่อได้ยินเสียง

สยดสยอง จะตกลงในหลุมพราง

ใครก็ตามที่ปีนออกมาจากหลุมพรางจะติดกับ

ประตูน้ำของสวรรค์ก็เปิดออก

รากฐานของโลกถูกเขย่า

19 โลกทลายล่มจม

แตกออกเป็นเสี่ยงๆ

ถูกเขย่าสั่นคลอน

20 โลกโซซัดโซเซเหมือนคนเมา

มันพะเยิบพะยาบเหมือนเพิงกลางพายุ

โทษกบฏของโลกหนักหนาสาหัส

จนมันตกลงมา และไม่อาจทรงตัวขึ้นได้อีกเลย

21 ในวันนี้

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะลงโทษบรรดาอำนาจในฟ้าเบื้องบน
และบรรดาเจ้าของโลกเบื้องล่าง

22 พวกเขาจะถูกคุมตัวรวมกัน

เหมือนนักโทษที่ถูกขังไว้ในคุก

และหลังจากนั้นหลายวัน ก็ถูกลงโทษ

23 ดวงจันทร์จะอัปแสง ดวงอาทิตย์จะอดสู

ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จะทรงครอบครอง

เหนือภูเขาศิโยนและในเยรูซาเล็ม

ทรงครอบครองด้วยเกียรติสิริต่อหน้าเหล่าผู้อาวุโสแห่งประช

าการของพระองค์

สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+

25 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์

ข้าพระองค์จะเทิดพระเกียรติและสดุดีพระนามของพระองค์

ทรงประกอบการมหัศจรรย์อย่างแน่วแน่

ตามที่ทรงดำริไว้ตั้งแต่ครั้งนานมาแล้ว

2 พระองค์ทรงกระทำให้นครนั้นกลายเป็นกองปรักหักพัง

เมืองป้อมปราการพังพินาศ

ที่มั่นของชนต่างชาติล่มจมเสียแล้ว

ไม่อาจปฏิสังขรณ์ขึ้นมาใหม่ได้เลย

3 ดังนั้นประชาชาติที่เข้มแข็งจะเทิดพระเกียรติพระองค์

ประชาชาติที่อำมหิตจะยำเกรงพระองค์

4 พระองค์ทรงเป็นที่พิศพิงของผู้ยากไร้

เป็นที่พิศพิงสำหรับคนขัดสนผู้อยู่ในห้วงทุกข์

เป็นป้อมกำบังจากพายุ

- เป็นร่มเงาหลบไอร้อน น
เนื่องด้วยลมหายใจเข้าออกของคนอำมหิต
เหมือนพายุที่พัดกระหน่ำกำแพง
- 5 และเหมือนความร้อนระอุของถิ่นทะเลทราย
พระองค์ทรงสยบการขู่คำรามของคนต่างชาติ
เหมือนเงาเมฆบรรเทาความร้อนระอุ
แล้วบทเพลงของคนอำมหิตก็เงียบเสียงลง
- 6 บนภูเขาแห่งนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จะจัดเตรียมงานเลี้ยงใหญ่
สำหรับชนชาติทั้งปวง
งานเลี้ยงซึ่งมีเหล้าองุ่นชั้นเยี่ยมและเนื้อโอชะ
- 7 บนภูเขาแห่งนี้พระองค์จะทรงขจัดผ้าคลุมหน้า
ซึ่งห่อหุ้มชนชาติทั้งปวง
และมานซึ่งปกคลุมมวลประชาชาติ
- 8 พระองค์จะทรงกลืนความตายไปชั่ววันรันดร์
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดจะทรงขับหยาดน้ำตาจากทุกไบหน้า
จะทรงขจัดความอัปยศอดสูแห่งประชากรของพระองค์ออกไปจากทั่วโลก
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้แล้ว
- 9 ในวันนั้นคนทั้งหลายจะกล่าวว่า
"แน่ละ นี่คือพระเจ้าของเรา เราวางใจพระองค์
และทรงช่วยเรา
นี่คือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ เราวางใจพระองค์
เรามาชื่นชมยินดีในความรอดที่ทรงโปรดประทานเกิด"
- 10 พระหัตถ์องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะวางลงบนภูเขาแห่งนี้

ส่วนโหม้อบจะถูกเหยียบย่ำให้เหมือนฟางถูกเหยียบลงในหลุม
มูลสัตว์

- 11 เขาจะกางมือออกในหลุมนั้น
เหมือนคนเหยียดแขนออกว่ายน้ำ
พระเจ้าจะทรงสยบความเย่อหยิ่งของเขา
ต่อให้เขากระทำการอย่างชาญฉลาดเพียงใดก็ตาม
- 12 พระองค์จะทรงทลายกำแพงสูงตระหง่านของเจ้าลงมา
ทำให้มันตกต่ำ ทรงเหยียดมันลงราบกับพื้น

บทเพลงสรรเสริญ

- 26 ในวันนั้นทั่วแดนยูดาห์จะร้องเพลงบทนี้ว่า
"เรามีเมืองเข้มแข็งเมืองหนึ่ง
พระเจ้าทรงทำให้ความรอดเป็นกำแพงและเชิงเทินของมัน
เปิดประตูเกิด
เพื่อชนชาติที่ชอบธรรมซึ่งรักษาความเชื่อไว้จะเข้ามา
3 ดวงใจที่แน่วแน่นั้น พระองค์จะทรง
ปกป้องไว้ในสันติภาพอันสมบูรณ์
เพราะเขาฟังพระองค์
4 จงวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้า+ต ล อ ด ไ ป
เ พ ร ะ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระองค์ทรงเป็น
ศิลานีรันดร์

- 5 พระองค์ทรงสยบคนที่อยู่สูง
ทรงเหยียดนครที่ยโสโอหังลงมา
ปราบมันให้ราบคาบ
เหวี่ยงมันลงมาคลุกฝุ่น
- 6 เท้าของผู้ยากไร้และผู้ถูกข่มเหงรังแกก็เหยียบย่ำมัน

- 7   หนทางของคนชอบธรรมราบเรียบ
    ข้าแต่พระองค์ผู้เที่ยงธรรม
ทรงกระทำให้วิถีของคนชอบธรรมราบรื่น
- 8   ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
    ข้าพระองค์ทั้งหลายรอคอยพระองค์
    โดยดำเนินอยู่ในวิถีที่ทรงบัญชา
    ความปรารถนาในใจข้าพระองค์ทั้งหลาย
    คือมุ่งเทิดพระเกียรติแห่งพระนามของพระองค์
- 9   ยามค่าคินจิตวิญญูณข้าพระองค์โหยหาพระองค์
    ยามเข้าจิตวิญญูณของข้าพระองค์ไปถึงพระองค์
    เมื่อคำพิพากษาของพระองค์มายังโลก
    ชาวโลกจึงเรียนรู้ความชอบธรรม
- 10   แม้ทรงแสดงพระคุณแก่คนชั่วร้าย
    เขาก็ไม่เรียนรู้ความชอบธรรม
    แม้ในดินแดนแห่งความเที่ยงธรรม เขาก็ยังคงทำชั่วต่อไป
    ไม่คำนึงถึงเดชานุภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
- 11   ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระหัตถ์ของพระองค์เงื้อมือขึ้น
    แต่เขาทั้งหลายไม่เห็น
    ขอทรงให้เขาเห็นพระทัยกระตือรือร้น
    ที่ทรงมีต่อประชากรของพระองค์
    แล้วเขาจะได้ละอายอดสู
    ขอให้ไฟที่ทรงสงวนไว้สำหรับเหล่าศัตรู
    เผาผลาญเขาทั้งหลาย
- 12   ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
    โปรดประทานสันติสุขแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย
    สิ่งสารพัดที่ข้าพระองค์ทั้งหลายมี ล้วนมาจากพระองค์

- 13 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายเคย
มีเจ้านายอื่นๆ
ปกครองข้าพระองค์ทั้งหลาย
แต่ข้าพระองค์ทั้งหลายเทิดทูนพระนามของพระองค์เท่านั้น
- 14 บัดนี้เขาเหล่านั้นตายเสียแล้ว ไม่คงอยู่อีกต่อไป
วิญญาณที่จากไปมิได้กลับมาอีก
พระองค์ทรงลงโทษและนำพวกเขาไปสู่หายนะ
ทรงกวาดล้างทุกอย่างที่เป็นอนุสรณ์ของพวกเขา
- 15 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระองค์ทรงเพิ่มพูนประชากรขึ้น
พระ องค์ทรงขยายพรมแดนของประเทศ
พระองค์ได้รับศักดิ์ศรีของพระองค์
- 16 **พระองค์เจ้าข้า** คนทั้งหลายมาหาพระองค์ยามทุกข์ลำเค็ญ
เมื่อทรงตีสอนเขา เขาทุกข์จนแทบอธิษฐานไม่ออก
- 17 ดั่งหญิงมีครรภ์ใกล้คลอด
บิดกาย กรีดร้องด้วยความเจ็บปวด
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ข้าพระองค์ทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้นต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์
- 18 เหล่าข้าพระองค์เจ็บท้อง ทรมานทรมายด้วยความเจ็บปวด
กระนั้นก็เบ่งออกมาได้แต่ลม
ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่ได้อำนวยความสะดวกให้แก่โลก
ไม่ได้ให้กำเนิดแก่มวลมนุษย์
- 19 แต่ผู้ที่ตายแล้วในพระองค์จะยังมีชีวิตอยู่
ร่างของเขาจะลุกขึ้นมา
ท่านที่นอนอยู่ในฝุ่นธุลี
จงลุกขึ้นมาให้ร้องยินดี
น้ำค้างสำหรับท่านเหมือนน้ำค้างยามเช้า

- โลกจะให้ชีวิตแก่ผู้ที่ตายแล้ว
- 20 ประชากรของข้าเอ๋ย จงเข้าไปในห้องเกิด
แล้วปิดประตูเสีย ซ่อนตัวอยู่สักระยะหนึ่ง
จวบจนพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ผ่านพ้นไปแล้ว
- 21 ดุเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า+กำลังเสด็จมาจากที่ประทับ
เพื่อลงโทษชาวโลกเนื่องด้วยบาปผิดของพวกเขา
โลกจะเผยโลหิตซึ่งหลั่งนอง
จะไม่ซ่อนผู้ถูกฆาตกรรมไว้อีก

การกอบกู้อิสราเอล

27

ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงใช้พระแสงดาบอันยิ่งใหญ่
ทรงอานุภาพและ

- ร้ายแรง สำเร็จโทษเลวีอาธาน
เจ้าพญานาคที่เลื้อยปราดอย่างรวดเร็ว
เจ้างูใหญ่ที่บิดตัวและขดอยู่ เจ้ามังกรแห่งท้องทะเล
- 2 ในวันนั้นจงร้องเพลงเกี่ยวกับสวนองุ่นผลดกงามว่า
- 3 "เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ดูแลสวนนั้น
เรารดน้ำให้ตลอดเวลา
เผ่าดูทั้งวันทั้งคืนมิให้มีใครมาทำอันตราย
- 4 เราไม่โกรธ แต่อย่าให้มีหนามย่อยออกมาให้เห็น!
เราจะไปรบรากับมันและเผามันเสียในไฟ
- 5 หรือไม่ก็ให้มันมาพังกิ่งเรา
ให้มาขอเจรจาสงบศึกกับเรา
ให้มาทำสันติภาพกับเรา"
- 6 ในกาลภายหน้ายาโคบจะหยั่งราก

อิสราเอลจะผลิตา ผลดอกบาน และผลิตผลเต็มทั่วทั้งโลก

7

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงลงโทษอิสราเอลเหมือนที่ทรงลงโทษศัตรูของเขาหรือ?

อิสราเอลถูกฆ่า

เหมือนที่ผู้ฆ่าอิสราเอลถูกฆ่าหรือ?

8 พระองค์ทรงลงโทษอิสราเอลด้วยสงคราม และการเนรเทศ ทรงขับไล่เขาออกไปด้วยความเกรี้ยวกราดในวันแห่งลมตะวันออก

น อ อ ก

9 โดยการนี้ มลทินของยาโคบจะได้ลบล้างไป

เป็นการกำจัดบาปของเขาอย่างสิ้นเชิง

พระองค์ทรงกระทำให้หินแทนบูชาเป็นเหมือนหินชอล์กที่ถูกบดเป็นชิ้นๆ

ไม่มีเสาเจ้าแม่อาเซราห์หรือแท่นเครื่องหอมเหลืออยู่อีกเลย

10 เมืองป้อมปราการก็ตั้งอยู่อย่างโดดเดี่ยว

ถูกทิ้งร้างว่างเปล่าเหมือนถิ่นทุรกันดาร

วัวกินหญ้าอยู่ที่นั่น

มันเอนตัวลงเคี้ยวกิ่งไม้จนโล่งเตียน

11 เมืองงามไม้แห่ง มันก็หัก พวกผู้หญิงก็มาเก็บไปทำฟืน

ด้วยว่าชนชาตินี้ไม่มีความเข้าใจ

ฉะนั้นองค์พระผู้สร้างไม่เอ็นดูสงสารเขา

ไม่แสดงความเมตตาต่อเขา

12ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงนวดเอาข้าว

ตั้งแต่แม่น้ำยูเฟรติสถึงแม่น้ำวาติแห่งอียิปต์

และชนชาติอิสราเอลเอ๋ย ท่านจะได้รับการรวบรวมมาที่ละคนๆ

13ในวันนั้นจะมีการเป่าแตรใหญ่หลายคนที่กำลังพิณาคีในอัสซีเรีย

และผู้ที่ถูกเนรเทศไปอียิปต์

จะกลับมาบนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา+บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ในเยรูซาเล็ม

ม

วิบัติแก่เอฟราอิม

28 วิบัติแก่พวงมาลา

แห่งเกียรติยศของเหล่าคนซี้เมาแห่งเอฟราอิม

วิบัติแก่ดอกไม้อันร่วงโรย

ความงามอันเชิดหน้าชูตาของเอฟราอิม

ซึ่งประดับอยู่บนหัวของหุบเขาอันอุดมสมบูรณ์

วิบัติแก่นครแห่งนั้น เกียรติยศของเขาทั้งหลาย

ตกต่ำลงเพราะเหล่าองุ่น

2 ดุเถิด

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาทรงมีบุคคลผู้หนึ่งซึ่งมีอำนาจและเข้มแข็ง

เหมือนพายุลูกเห็บและพายุอันล้างผลาญ

เหมือนฝนกระหน่ำเหมือนน้ำทะเลลึกท่วม

พระองค์จะทรงเหวี่ยงพวกเขาลงกับพื้นเต็มแรง

3

พวงมาลาอันเป็นความภาคภูมิของเหล่าคนซี้เมาแห่งเอฟราอิม

ม

จะถูกเหยียบย่ำใต้ฝ่าเท้า

4 ดอกไม้อันร่วงโรย ความงามอันเชิดหน้าชูตาของเอฟราอิม

ซึ่งประดับอยู่บนหัวของหุบเขาอันอุดมสมบูรณ์

จะเป็นเหมือนมะเดื่อสุกก่อนหน้าฤดูเก็บเกี่ยว

ใครเห็นเข้าก็คิดว่าหมับสวาปามเข้าไป

5   ในวันนั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จะเป็นมงกุฎอันทรงสง่าราศี
เป็นพวงมาลาดงามสำหรับประชากรที่เหลืออยู่

6

พระองค์จะทรงเป็นวิญญานแห่งความยุติธรรมแก่ผู้ให้คำตัดสิน

สิน

ทรงเป็นขุมพลังแก่ผู้พลิกผันการสงครามที่ประตูเมือง

7

คนเหล่านี้ซึ่งโซซัดโซเซเพราะเหล่าอุงงกั้งหลุนๆเพราะเม

รีย

คือปโรหิตและผู้เผยพระวจนะซึ่งโซซัดโซเซเพราะเหล่า
มีนซีมเพราะเมรีย

ตูปัดตูป่เมื่อเห็นนิมิต

ล้มคะมาเมื่อให้คำตัดสิน

8   โตะทั้งปวงเต็มไปด้วยอาเจียน

ไม่มีจุดไหนที่ไม่โสโครก

9   "ใครกันหนอที่เขาพยายามสอน?

เขากำลังอธิบายเนื้อความให้ใครฟังกันนี้?

ให้เด็กอมมือที่เพิงหย่านมหรือ

ให้ทารกที่เพิงพันอกแม่?

10   เพราะมันเป็นอย่างนี้ คือ ทำ ทำ ทำ

กฎนี้ กฎนั้น กฎนี้ กฎนั้น

นี่แน่ะ โนนแน่ะ"

11   ฉะนั้น พระเจ้าจะตรัสกับชนชาตินี้

โดยใช้ปากลิ้นของคนต่างชาติ

12   พระองค์ตรัสแก่พวกเขาว่า

"นี่คือสถานพักพิง ผู้ที่เหนื่อยอ่อนจงพักเถิด
นี่คือสถานพักผ่อน"
แต่พวกเขาจะไม่ฟัง

13

ฉะนั้นพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+สำหรับพวกเขาจึงเป็
นว่า

ท่า ท่า ท่า
กฏนี้ กฏนั้น กฏนี้ กฏนั้น
นี่แน่ะ โน้นแน่ะ
เพื่อพวกเขาจะได้ไปและล้มถอยหลังกลับมา
บาดเจ็บ ติดกับและตกเป็นเชลย

14

ฉะนั้น จงฟังพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เถิด
เหล่านักถากถาง ผู้ปกครองชนชาตินี้ในเยรูซาเล็ม

15

เจ้าคยอวดว่า "เราเข้าร่วมสัญญากับความตาย
เราทำข้อตกลงกับแดนมรณาไว้แล้ว
เมื่อการโหมกระหน่ำกวาดล้างมาถึง
มันจะไม่แตะเรา
เพราะการโหมหกเป็นเกราะป้องกันเรา
ความเท็จเป็นที่ซ่อนของเรา"

16

ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ใหญ่ยิ่งสูงสุดตรัสตั้งนี้ว่า
"ดูเถิด เราวางศิลาก้อนหนึ่งไว้ในศิโยน
เป็นศิลามุมเอกล้ำค่าผ่านการทดสอบแล้ว
เหมาะเป็นรากฐานอันมั่นคง
ผู้ที่วางใจจะไม่ท้อแท้

17

เราจะใช้ความยุติธรรมเป็นสายวัด
ใช้ความชอบธรรมเป็นลูกดิ่ง

ลูกเห็บจะกวาดล้างความโง่ก้านเป็นเกราะกำบังเจ้า
น้ำจะขัดท่อมที่ซอนของเจ้า

- 18 สัญญาที่เจ้าทำไว้กับความตายจะเป็นโมฆะ
ข้อตกลงของเจ้ากับแดนมรณา จะไม่คงอยู่
เมื่อการโหมกระหน่ำกวาดล้างมา เจ้าจะถูกโค่นล้ม
- 19 มันมาบ่อยเท่าไร มันก็ขัดพาเจ้าไปบ่อยเท่านั้น
ทุกเช้าทุกเย็น ทั้งวันทั้งคืน มันจะกวาดล้างไป"
เมื่อเข้าใจเนื้อความนี้ ก็จะเกิดความหวาดหวั่นสะเทือนขวัญ
- 20 เตี้ยก็สั้นเกินกว่าจะเหยียดกายลงนอน
ผ้าห่มก็แคบเกินกว่าจะห่มตัวมิด
- 21
องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงลุกขึ้นเหมือนที่ภูเขาเปรีซิมจะทรง
ตื่นขึ้น เหมือนที่หุบ
เขาแห่งกิเบโอน
เพื่อกระทำพระราชกิจของพระองค์
งานอันแปลก การของพระองค์ งานอันประหลาด
- 22 จงหยุดเขี่ยหยันถากถางเสียเดี๋ยวนี้
หาไม่แล้ว โชctrวนของเจ้าจะหนักขึ้นอีก
องค์พระผู้เป็นเจ้า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิตรีส์แก่ข้าพเจ้าถึงหายนะ
ซึ่งกำหนดไว้แล้วสำหรับดินแดนนี้ทั้งหมด
- 23 ฟังข้าพเจ้าเถิด
จงตั้งใจฟังสิ่งที่ข้าพเจ้าพูด
- 24 เมื่อชาวนาไถที่เพื่อเพาะปลูก เขาไถไม่หยุดหรือ?
เขาจะไถคราดพรวนดินอยู่ตลอดไปหรือ?
- 25 เมื่อเขาปรับหน้าดินเสร็จแล้ว

เขาไม่ไปรยหว่านเทียนแดงและยี่หระหรือ?

เขาไม่ปลูกข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์

ข้าวสแปลต์ในแปลงของมันเป็นหรือ?

- 26 พระเจ้าของเขากำชับเขา
สอนเขาให้รู้วิธีที่ถูกต้อง
- 27 เทียนแดงไม่ต้องนวดด้วยรถเลื่อน
และยี่หระไม่ต้องบดด้วยล้อเกวียน
แต่ใช้ไม้พลองฟาดเทียนแดง
และใช้ไม้รวบยุบยี่หระ
- 28 เ ม ลีตข้าวต้องโมเพื่อใช้ทำขนมปัง
แต่คนไม่ได้บดอยู่ตลอดเวลา
ถึงแม้เขาขับล้อเลื่อนนวดข้าวทับมัน
เขาก็ไม่ได้อาศัยม้าบดข้าว
- 29 ทั้งหมดนี้มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์
ผู้ล้าเลิศด้านสติปัญญา และเยี่ยมยอดในการให้คำปรึกษา

วิบัติแก่เมืองดาวิด

- 29 วิบัติแก่เจ้า อารีเอลเอ๋ย อารีเอล
นครซึ่งดาวิดตั้งขึ้น!
จงบวกรปีเข้ากับปี
ให้วัฏจักรแห่งเทศกาลของเจ้าวนเวียนไป
- 2 ถึงกระนั้นเราจะล้อมเมืองอารีเอล
เมืองนั้นจะทุกข์โศกและคร่ำครวญ
จะเป็นเหมือนเตาไฟแทนบูชาสำหรับเรา
- 3 เราจะตั้งค่ายโอบล้อมสู้กับเจ้า
เราจะสร้างหอรบล้อมรอบเจ้า

- และสร้างเชิงเทินขึ้นสู้กับเจ้า
- 4 เมื่อตกต่ำลงแล้ว เจ้าจะพุดขึ้นจากพื้นดิน
คำพุดของเจ้าจะดังแผ่วขึ้นมาจากฐลี
เป็นเสียงกระซิบกระซาบเหมือนเสียงผีดั่งขึ้นมาจากพื้น
- 5 แต่ศัตรูมากมายของเจ้าจะกลายเป็นเหมือนฝุ่นละเอียด
กลุ่มคนอำมหิตจะเป็นเหมือน น แ ก ล บ ปลิวฟุ้งไปกับลม
ในทันทีทันใด ในพริบตาเดียว
- 6 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จะเสด็จมาด้วย
ฟ้าคำรน แผ่นดินไหวและเสียงกัมปนาทของลมกล้า

พายุหมุน

และเปลวไฟเผาผลาญ

- 7 และแล้วประชาชาติทั้งปวงที่รวมตัวกันมาสู่อาริเอล
มาโจมตีอาริเอลกับป้อมของมันและล้อมมันไว้
จะเป็นดังฝัน ดั่งนิมิตยามค่ำคืน
- 8 เหมือนคนหิวโหยฝันว่าได้กิน แต่เมื่อตื่นขึ้นก็ยิ่งหิวอยู่
เหมือนคนกระหายน้ำฝันว่าได้ดื่ม แต่พอตื่นก็ยิ่งหมดแรง
คอแห้งผากและยังไม่สิ้นกระหาย
ประชาชาติทั้งปวงที่รวมตัวกันมาต่อสู้อู
ภูเขาศิโยน ก็จะเป็นเช่นนี้แหละ
- 9 จงงุนงงและมึนตื้อ ทำเป็นตาบอดมองอะไรไม่เห็น
จงเมามายแต่ไม่ใช่เพราะเหล้าโซซัดโซเซแต่ไม่ใช่เพราะเม
รีย
- 10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงนำการหลับใหลมาเหนือเจ้า
พระเจ้าทรงปิดตา(คือผู้เผยพระวจนะของเจ้า)
และคลุมหัวคือผู้ทำนายของเจ้า

11 นิมิตทั้งหมดนี้

สำหรับเจ้าไม่มีอะไรเลยนอกจากถ้อยคำที่ถูกประทับตราเก็บไว้ใน
ม้วน และหากเจ้ายื่นม้วนหนังสือให้คนที่อ่านออก บอกว่า

"ช่วยอ่านให้หน่อย" เขาก็จะตอบว่า "อ่านไม่ได้"

มันถูกประทับตราไว้ 12 หรือหากเจ้ายื่นให้คนที่อ่านไม่ออกบอกว่า

"ช่วยอ่านให้หน่อย" เขาก็จะตอบว่า "อ่านไม่ออก"

13 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า

"ประชากรเหล่านี้เข้ามาใกล้เราแต่ปาก

ปากเขาพูดยกย่องเรา แต่ใจเขาห่างไกลจากเรา

เขานมัสการเราเพียงด้วยกฎเกณฑ์ซึ่งมนุษย์สอนกันมา* (ต้น
ฉบับภาษาฮีบรูบางสำเนาว่า เขานมัสการเราโดยเปล่าประโยชน์

คำสอนของเขาเป็นเพียงกฎเกณฑ์ที่มนุษย์สอน

14 ฉะนั้นเราจะทำให้ประชากรเหล่านี้งงวยอีกครั้ง

ด้วยการอัศจรรย์ซ่อนการอัศจรรย์

สติปัญญาของคนมีปัญญาจะพินาศ

ไหวพริบของคนฉลาดจะสูญสิ้น"

15 วิบัติแก่คนเหล่านั้นซึ่งไปยังที่ลึกลับ

เพื่อซ่อนแผนการของตนไว้จากองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เขาซ่อนทำการของตนในที่มืด

โดยคิดว่า "ใครเล่าจะเห็นเรา? ใครเล่าจะรู้ได้?"

16 แต่กลับตาลปัตร เหมือนคิดว่าช่างปั้นเป็นดินเหนียว!

สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นจะกล่าวถึงผู้สร้างว่า

'พระองค์ไม่ได้สร้างฉัน'

หรือหม้อไหจะพูดถึงช่างปั้นได้หรือว่า 'พระองค์ไม่รู้อะไร'

17

ในไม่ช้าเลบานอนจะไม่กลับกลายเป็นห้องท่งอันอุดมสมบูรณ์หรือ

และห้องท่งอุดมสมบูรณ์จะไม่กลายเป็นป่าเขียวขจีหรือ?

18

ในวันนั้นคนหูหนวกจะได้ยินถ้อยคำในหนังสือม้วนนั้น
และคนตาบอดจะมองฝ่าความมืดมัวหม่นและมีดมืด และแลเห็น

19

ผู้ถ่อมใจจะชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า+อีก
คนขัดสนจะเปรมปรีดีใน**องค์บริสุทธิ์**แห่งอิสราเอล

20

คนอำมหิตจะสูญสิ้นไป
คนถากถางจะหายหน้าไป
คนที่ตาดจ้องอยู่ที่ความชั่วจะถูกโค่นลง

21

คือบรรดาผู้ใส่ร้ายป้ายสีคนอื่น
ผู้วางกับดักไว้เล่นงานผู้ปกป้องความยุติธรรมในศาล
และผู้ที่ทำให้การเท็จทำให้ผู้บริสุทธิ์ไม่ได้รับความยุติธรรม

ม

22

ด้วยเหตุนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงไถ้อับราฮัม
ตรัสเกี่ยวกับ**วงศ์วาน**ของยาโคบว่า

"ยาโคบจะไม่ละอายอดสู่อีกต่อไป
พวกเขาจะไม่ต้องหน้าซีดหน้าเขียวอีกแล้ว

23

เมื่อเขาทั้งหลายเห็นผลงานที่เราทำในหมู่ลูกหลานของเขา
เขาจะรักษานามของเราให้บริสุทธิ์

เขาจะยอมรับรู้ความบริสุทธิ์สูงส่งของ**องค์บริสุทธิ์**แห่งยาโคบ

ค บ

และจะยื่นสงบด้วยความยำเกรงพระเจ้าแห่งอิสราเอล

24

ผู้ที่ใจโลเลจะเข้าใจ
ผู้ที่พรับ่นจะรับคำสอน"

วิบัติแก่ชนชาติที่ดื้อรั้น

- 30 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า
"วิบัติแก่ลูกหลานที่ดื้อรั้น
ซึ่งทำตามแผนการที่ไม่ได้มาจากเรา
ทำสัญญาโดยมิได้อาศัยวิญญาณของเรา
ทำบาปซ้อนบาป
- 2 ผู้ลงไปยังอียิปต์โดยไม่ปรึกษาเรา
ผู้มุ่งขอความอารักขาจากฟาโรห์
ขอลี้ภัยใต้อ้อมเงาของอียิปต์
- 3
แต่การอารักขาของฟาโรห์จะกลับเป็นความอภัยศอดสูแก่เจ้า
- า
ร่มเงาของอียิปต์จะทำให้เจ้าขายหน้า
- 4 ถึงแม้พวกเขาจะมีกองทหารอยู่ในโคอัน
และบรรดาทูตของเขาได้ไปถึงฮานเนส
- 5 ทุกคนจะต้องอับอายขายหน้า
เพราะชนชาติซึ่งไม่มีประโยชน์แก่ตน
ผู้ไม่ให้ความช่วยเหลือหรือประโยชน์อันใด
นอกจากความอภัยศอดสู"
- 6 พระดำรัสเกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ แห่งเนเกบ ความว่า
บรรดาทูตชนทรัพย์สมบัติบรรทุกหลังลา และบนโหนกอูฐ
เดินทางผ่านดินแดนอันยากลำบากและทุกขลำบาก
แดนแห่งราชสีห์ และนางสิงห์
แดนแห่งงูกะปะและงูแมวเซา
เพื่อไปยังชนชาติที่ช่วยเหลืออะไรไม่ได้

7 ไปยังอียิปต์

ซึ่งความช่วยเหลือของเขาเปล่าประโยชน์โดยแท้

เราจึงเรียกอียิปต์ว่าราหับผู้ไม่มีพิษสง

8 บัดนี้จงไปเขียนไว้บนแผ่นจารึกสำหรับพวกเขา

เขียนลงบนม้วนหนังสือ

เพื่อวันข้างหน้าจะได้เป็นพยานหลักฐานที่ยืนยงตลอดไป

9 คนเหล่านี้เป็นประชากรผู้ทรยศ ลูกหลานเจ้าเล่ห์

ลูกหลานซึ่งไม่เต็มใจรับฟังคำสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

10 พวกเขาบอกผู้ทำนายว่า "อย่าเห็นนิมิตต่างๆ อีกต่อไป!"

บอกผู้เผยพระวจนะว่า "อย่าแจ้งนิมิตถึงสิ่งที่ถูกที่ควรอีกเลย!

ขอให้บอกแต่เรื่องที่น่าฟัง

เผยพระวจนะเป็นภาพฝันมาตาต่างๆ

11 ละทิ้งทางนี้ เลิกวิถีนี้

และหยุดเผชิญหน้าเราด้วยองค์บริสุทธิแห่งอิสราเอล!"

12 ฉะนั้นองค์บริสุทธิแห่งอิสราเอลตรัสว่า

"เนื่องจากเจ้าละทิ้งถ้อยคำนี้ไปวางใจการกดขี่ข่มเหงและฟัง

พากลอุบาย

13 ความบาปนี้จะเป็นดั่งกำแพงสูงสำหรับเจ้า

ซึ่งแตกกระเทาะแยกออก แล้วก็ล้มครืนในทันทีทันใด

ในชั่วพริบตา

14

มันแตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยเหมือนหม้อไหที่ถูกทุบละเอียดอย

างไม่ปรานี

จนหาเศษชิ้นสักอันที่พอจะไปซ่อนถ่านจากเตา

หรือรองน้ำนืดหนึ่งจากบ่อก็ไม่ได้เลย"

15 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ใหญ่ยิ่งสูงสุด

องค์บริสุทธิแห่งอิสราเอลตรัสว่า

"โดยการกลับใจและการหยุดพัก เจ้าจะรอด
กำลังของเจ้าอยู่ที่การสงบนิ่งและการวางใจ
แต่เจ้าไม่มีสิ่งเหล่านี้เลย

16 เจ้าว่า 'ไม่เอา พวกเราจะขึ้นหลังม้าหนีไป'

เจ้าก็เลยหนีไป!

เจ้าว่า 'พวกเราจะควมม้าเร็วหนีไป'

ฉะนั้นบรรดาผู้ไล่ตามเจ้าจึงเร็วมาก!

17 คนพ้นคนจะเตลิดหนีเพราะคำขู่ขี้ญูของคนๆ เดียว

เพราะคำขู่ขี้ญูของคนห้าคน เจ้าทั้งหมดจะหนีเตลิด

จนพวกเจ้าเหลืออยู่น้อยนิดเหมือนเสาธงบนยอดเขา

เหมือนธงสัญญาณที่ปักไว้บนภูเขา"

18 ถึงกระนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยังทรงปรารภว่าจะเมตตาเจ้า

พระองค์ทรงลุกขึ้นเพื่อแสดงความเมตตาสงสารต่อเจ้า

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความยุติธรรม

พระพรมีแก่คนทั้งปวงที่รอคอยพระองค์!

19ประชากรศิโยนเอ๋ย ผู้อาศัยในเยรูซาเล็ม

ท่านจะไม่ร้องไห้อีก

พระองค์จะทรงเปี่ยมด้วยพระคุณเมื่อท่านร้องขอความช่วยเหลือ

ทันทีที่พระองค์ทรงได้ยิน พระองค์จะทรงตอบ

20ถึงแม้พระองค์ประทานอาหารแห่งความลำเค็ญ

และน้ำแห่งความทุกข์ระทมแก่ท่าน

แต่พระอาจารย์ของท่านจะไม่ซ่อนตัวอีก

ท่านจะเห็นพระอาจารย์ด้วยตาของท่านเอง

21ไม่ว่าท่านจะหันไปทางซ้ายหรือทางขวา

หูของท่านจะได้ยินเสียงข้างหลังกล่าวว่า "ทางนี้ มาเดินทางนี้เถิด"
22 แล้วท่านจะทำลายรูปเคารพต่างๆ ที่หุ้มด้วยเงิน
และเทวรูปซึ่งปิดทอง ท่านจะเหวี่ยงทิ้งเหมือนเสื้อผ้าโสโครก
และพูดกับสิ่งเหล่านั้นว่า "ไปให้พ้น"

23 พระองค์จะประทานฝนสำหรับเมล็ดพืช
ที่ท่านหว่านลงในดิน อาหารที่ได้จากแผ่นดินจะอุดมสมบูรณ์
ในวันนั้นฝูงสัตว์ของท่านจะกินหญ้าอยู่ในทุ่งกว้าง

24 วัวและลาซึ่งใช้ไถนาจะกินหญ้าแห้งและอาหารคลุก
ซึ่งใช้คราดและปลั่วเกลี้ย 25 ในวันสังหารครั้งใหญ่
นั้นเมื่อหอคอยต่างๆ ล้มครืนลง

ธารน้ำจะไหลบนภูเขาสูงทุกแห่งและเนินสูงทุกเนิน

26 ดวงจันทร์จะฉายแสงดังดวงอาทิตย์

และแสงอาทิตย์จะแผดกล้ากว่าเดิมเจ็ดเท่าเหมือนความสว่างของเจ็ด
ดวงรวมกัน

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสมานรอยแผลแห่งประชากรของพระองค์
และทรงรักษาบาดแผลที่ทรงลงโทษ

27 ดูเถิด พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาจากที่ไกลลิบ

ด้วยพระพิโรธแผดกล้าและควันโขมงทึบ

พระโอษฐ์ของพระองค์เกรี้ยวกราด

ลิ้นของพระองค์คือไฟที่เผาผลาญ

28 ล ม ป ร า ญ ข อ ง พ ระองค์เหมือนน้ำที่ทะลักท่วมถึงคอ

พระองค์ทรงฝัดร่อนนานาชาติในตะแกรงแห่งหายนะ

พระองค์ทรงวางบังเหียนที่ชักนำไปนั้นไว้ที่ปากของ

ชนชาติต่างๆ

29 ส่วนท่านจะร้องเพลงเหมือนในคืนฉลองเทศกาลศักดิ์สิทธิ์

จิตใจของท่านจะชื่นชมเหมือนเมื่อประชากรเป่าขลุ่ย

ขึ้นไปยังภูเขาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+
เพื่อเข้าเฝ้าพระศิลาแห่งอิสราเอล

30

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงให้มนุษย์ได้ยินพระสุรเสียงอันทรง
เดชานุภาพของพระองค์

ให้พวกเขาเห็นพระกรซึ่งฟาดลงมาด้วยพระพิโรธเกรี้ยวกราด
ด

ด้วยไฟที่เผาผลาญ พายุฝน ฟ้าคำรนและลูกเห็บ

31

พระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ทำให้อัสนีเรียแตกงานช
านเซ็น

พระองค์จะทรงฟาดเขาด้วยคทาของพระองค์

32 ทุกจังหวัดที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฟาดเขาด้วยไม้เรียว
จะเข้ากับเสียงของร่ามะนา

และพิณ

ขณะทรงสู้รบกับเขาด้วยการฟาดฟันในสงคราม

33 กองปืนเผาศพได้จัดเตรียมไว้นานแล้ว

เตรียมไว้สำหรับกษัตริย์องค์นั้น

เชิงตะกอนก็กว้างและลึก มีไฟและพืนมากมาย

ลมหายใจขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เหมือนธารกำมะถันซึ่งจะจุด
ดมันให้ลุกเดือด

วิบัติแก่ผู้ที่ฟังอียิปต์

31 วิบัติแก่บรรดาผู้ลงไปขอความช่วยเหลือจากอียิปต์

ผู้ฟังม้า ผู้วางใจในกองรถรบ

และในความเกรียงไกรแห่งพลม้าของตน

แทนที่จะมุ่งมองและขอความช่วยเหลือ
จากองค์พระผู้เป็นเจ้า+องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล

2 พระเจ้าทรงพระปรีชาและสามารถบันดาลภัยพิบัติ
พระองค์ตรัสแล้วไม่คืนคำ
จะทรงลุกขึ้นต่อสู้กับวงศัวานของผู้ชั่วร้าย
และผู้ช่วยเหลือผู้กระทำชั่ว

3 ชาวอียิปต์เป็นเพียงมนุษย์ไม่ใช่พระเจ้า
ม้าของพวกเขาเป็นเพียงเนื้อหนังไม่ใช่วิญญาณ
เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงยื่นพระหัตถ์ออกมา
คนที่ช่วยจะสะดุด และคนที่ขอให้ช่วยก็จะล้มลง
พินาศไปด้วยกันทั้งคู่

4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า
"เช่นเดียวกับสิ่งหัตถ์ค้ำราม ราชสีห์ค้ำรามเหนือเหยื่อ
ต่อให้คนเลี้ยงแกะทั้งหมดใหญ่ถูกเรียกมาชุมนุม
ราชสีห์ก็ไม่หวั่นไหวใส่ใจกับเสียงโห่ร้องอึงคะนึงของพวก
เขาฉันใด

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ก็จะเสด็จลงมาเพื่อทำศึกบนภูเขา
ศิโยนและที่สูงต่างๆ ฉะนั้น

5 ดั่งหมูนกบินโฉบไปมาเหนือศิระษะ
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์จะปกป้องเยรูซาเล็ม
พระองค์จะโอบล้อมและช่วยกู้ เราจะ 'ผ่านไป'
และจะช่วยให้รอด"

6 ชนอิสราเอลเอ๋ย
จงหันกลับมาหาพระองค์ผู้ซึ่งท่านได้กบฏอย่างร้ายแรงนั้น

7 เพราะในวันนั้นท่านทุกคนจะละทิ้งรูปเคารพเงินและทอง
ซึ่งพวกท่านได้สร้างขึ้นด้วยมืออันบาปหนา

- 8 “ อัสนีจะล้มตายด้วยดาบซึ่งมีไชของมนุษย์
ดาบซึ่งมีไชของมนุษย์ที่ต้องตายจะผลาญชีวิตพวกเขา
เขาจะหนีเตลิดจากดาบนั้น
ส่วนคนหนุ่มๆ ของพวกเขาจะถูกเกณฑ์เป็นเชลย
9 ที่มั่นของพวกเขาจะทลายลงเนื่องจากความสยดสยอง
แม่ทัพของพวกเขาจะหวาดกลัวแทบคลั่งเมื่อเห็นธงศึก”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประกาศดังนั้นแหละ
ไฟของพระองค์อยู่ในศิโยน
เตาหลอมของพระองค์อยู่ในเยรูซาเล็ม

อาณาจักรแห่งความชอบธรรม

- 32 2 ดูเถิด กษัตริย์องค์หนึ่งจะครองราชย์ด้วยความชอบธรรม
และเจ้านายจะปกครองด้วยความยุติธรรม
2 แต่ละคนจะเป็นเหมือนร่มเงากำบังลม
ที่พักพิงพ้นจากพายุ
เหมือนธารน้ำในถิ่นกันดาร
และร่มเงาของศิลาใหญ่ในดินแดนอันแห้งระโหย
3 และแล่นย่นตาของผู้ที่เห็นจะไม่หลับอีก
หูของผู้ที่ได้ยินจะฟัง
4 จิตใจของผู้ที่หุนหันจะรู้และเข้าใจ
และลึนตะกุกตะกักจะพูดคล่องฉะฉาน
5 คนโง่จะไม่ได้รับการยกย่องว่าสูงศักดิ์อีกต่อไป
คนเลวจะมีได้รับการเคารพนับถืออย่างสูงอีก
6 เพราะคนโง่พูดแต่เรื่องโง่เขลา
จิตใจของเขาหมกมุ่นในความชั่วร้าย
เขาประพฤติชั่ว เผยแผ่เรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้า+อย่างผิดๆ

- เขาไม่ให้สิ่งใดกับคนหิวโหย และไม่ยอมให้ผู้กระหายดื่มน้ำ
- 7 วิธีการของคนชั่วนั้นร้ายกาจ
เขาวางแผนชั่วเพื่อทำลายคนยากไร้ด้วยคำโกหก
แม้เมื่อคำร้องของคนขัดสนนั้นถูกต้องเที่ยงธรรม
- 8 ส่วนคนมีคุณธรรมคิดการแต่เรื่องดี ๆ
เขายืนหยัดอยู่ด้วยการกระทำที่ถูกต้องสูงส่ง

หญิงชาวเยรูซาเล็ม

- 9 บรรดาหญิงผู้เอกเขนกอยู่จงลุกขึ้นและฟังเรา
เหล่าบุตรผู้รู้สึกมั่นคง จงฟังสิ่งที่เราจะพูด!
- 10 ในเวลาปีเศษๆ ผู้ที่รู้สึกมั่นคงจะล้มลง
การเก็บเกี่ยวจะล้มเหลว ไม่มีการเก็บผลไม้
- 11 จงสิ้นสะท้านเถิด หญิงผู้เรื้อยเนื่อย
จงตัวสั้นงั้นงก บุตรีผู้รู้สึกมั่นคง
จงเปลื้องเสื้อผ้าออก
สวมเสื้อผ้ากระสอบเถิด
- 12 จงตอกชกตัวด้วยเรื่องท้องทุ่งอันอุดม
และเถาองุ่นผลดก
- 13 และเนื่องด้วยดินแดนแห่งประชากรของเรา
ซึ่งรกรกร้างไปด้วยหนามใหญ่หนามย่อย
จงไว้ทุกข์ให้บ้านเรือนทั้งปวงที่รื่นเริงเฮฮาและนครสำมะเล
ทมาแห่งนี้
- 14 ป้อมปราการจะถูกทิ้งร้าง
นครเสียงอึกทักจะถูกทอดทิ้ง
ที่มั่นและหอยามจะกลายเป็นดินแดนร้างตลอดไปเป็นนิตย์
เป็นที่สำราญของลา

เป็นทุ่งหญ้าสำหรับฝูงแกะ

15

จนกระทั่งพระวิญญาณจะถูกหลังรินจากเบื้องบนลงมาเหนือ

ร ๑

ถิ่นกันดารกลับกลายเป็นท้องทุ่งอันอุดม

และท้องทุ่งอุดมเป็นดั่งป่าเขียวขจี

16

ความยุติธรรมจะพำนักในถิ่นกันดาร

และความชอบธรรมจะอาศัยในท้องทุ่งอันอุดม

17

ผลจากความชอบธรรมคือสันติสุข

ความสงบและความมั่นใจตลอดกาล

18

ชนชาติของเราจะอาศัยอยู่ที่พำนักอันสงบสุข

ในบ้านที่ปลอดภัย

ในที่พักอันปราศจากกการรบกวน

19

ถึงแม้ว่าลูกเห็บทำให้ป่าเตียน

และนครนั้นราบเป็นหน้ากลอง

20

แต่ท่านทั้งหลายจะเป็นสุข

หว่านเมล็ดพืชของพวกท่านริมธารทุกแห่ง

และปล่อยฝูงสัตว์และฝูงลาของท่านอยู่อย่างเสรี

ความทุกข์และการทรงช่วย

33

วิบัติแก่เจ้าผู้ทำลาย เจ้าผู้ไม่เคยถูกทำลายมาก่อน!

วิบัติแก่เจ้าคนทรยศ ผู้ไม่เคยถูกทรยศมาก่อน!

เมื่อเจ้าหยุดทำลาย เจ้าจะถูกทำลาย

เมื่อเจ้าหยุดทรยศ เจ้าจะถูกทรยศ

2

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+โปรดเมตตาข้าพระองค์ทั้งหลาย

ข้าพระองค์ทั้งหลายไฝหาพระองค์

- ขอทรงเป็นกำลังวังชาของเหล่าข้าพระองค์ทุกเช้า
เป็นความรอดพ้นในยามทุกข์ลำเค็ญ
- 3 บรรดาประชาชาติเทิดทูนเมื่อได้ยินพระสุรเสียงกัมปนาท
เมื่อทรงลุกขึ้น ประชาชาติต่างๆ ก็กระจัดกระจายไป
- 4 ประชาชาติทั้งหลาย ของปล้นสะดม
ของพวกเจ้าจะถูกกอบโกยเหมือนถูกเพลิงลง
ผู้คนจะกลุ้มรมเข้าไปเหมือนฝูงตั๊กแตนลง
- 5 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นที่ยกย่องเทิดทูน เพราะประทับอยู่
ณ ที่สูงส่ง
พระองค์จะทรงทำให้ศิโยนเปี่ยมด้วยความยุติธรรมและความ
ม ช อ บ ธิ ร ร ม
- 6 พระองค์จะทรงเป็นรากฐานมั่นคงในทุกยาม
เป็นคลังอันมั่งคั่งแห่งความรอด สติปัญญา และความรู้
ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+เป็นกุญแจไขคลังนี้¹
- 7 ดูเถิด บรรดาผู้กล้าหาญร้องไห้เสียงดังกลางถนน
ทูตแห่งสันติภาพร่ำไห้อย่างขมขื่น
- 8 ทางหลวงก็ไร้ศรั้ง ตามถนนหนทางไม่มีผู้สัญจร
สัญญาถูกละเมิด
บ ร ร ด า พ ย า น ²ถูกลบหลู่ ไม่มีใครได้รับความเคารพ
- 9 ดินแดนร่ำไห้และอ่อนระโหย
เลบานอนอดสูและเหี่ยวแห้งไป
ซาโรนเป็นดั่งอาราบาห์ บาซาน และคารเมลก็สลัดใบ

¹ 33:6 * หรือ เป็นทรัพย์สมบัติจากพระองค์

² 33:8 * ต้นฉบับบางสำเนาว่า เมืองต่างๆ

³ 33:9 * หรือ แห่งแล้ง

- 10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "บัดนี้ เราจะลุกขึ้น
บัดนี้เราจะได้รับการยกย่องเทิดทูน
บัดนี้เราจะได้รับการเชิดชูขึ้น
- 11 เจ้าตั้งห้องแกลบ
ให้กำเนิดฟาง
ลมหายใจของเจ้าเป็นไฟเผาผลาญเจ้า
- 12 เหล่าประชากรจะถูกเผาไรวกับเป็นหินปูน
จะลุกเป็นไฟเหมือนพุ่มหนามถูกโค่น"
- 13 เจ้าผู้อยู่ไกล จงฟังสิ่งที่เราได้กระทำ
เจ้าผู้อยู่ใกล้ จงรับรู้อำนาจของเรา!
- 14 เหล่าคนบาปในศิโยนอกสันขวัญแขวน
ผู้ไม่นับถือพระเจ้าตัวสั้นงนงก
"มีใครในพวกเราสามารถอยู่กับไฟที่เผาผลาญนี้ได้?"
มีใครในพวกเราสามารถถูกเผาชั่ววันรันดร์?"
- 15 คือผู้ที่ดำเนินอย่างชอบธรรมและกล่าวสิ่งที่ถูกต้อง
ผู้ปฏิเสธประโยชน์จากการบีบบังคับ
ผู้หัดมือไม่รับสินบน
ผู้อดหุไม่ยอมฟังแผนฆาตกรรม
ผู้ปิดตาไม่เห็นด้วยกับการคิดชั่ว
- 16 คนเช่นนี้จะอาศัยอยู่ ณ เบื้องสูง
ศิลาบนภูเขาจะเป็นป้อมกำบังของเขา
จะมีอาหารและน้ำอำนวยแก่เขา
- 17 ตาของท่านจะเห็นกษัตริย์ผู้ทรงความสง่าภาคภูมิ
เห็นดินแดนซึ่งแผ่ไพศาล
- 18 ใจของท่านจะหวนระลึกถึงความสยดสยองแต่ก่อนเก่าว่า
“ เจ้านายคนนั้นอยู่ที่ไหนหนอ?

- ผู้รับเครื่องบรรณาการนั้นอยู่แห่ง หนใด ?
เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลหอคอยต่างๆ ไปไหนแล้ว?”
- 19 ท่านจะไม่เห็นคนหยิ่งยโสเหล่านี้อีก
ผู้ที่พูดจาคลุมเครือ
พูดต่างภาษาที่ท่านไม่อาจเข้าใจได้
- 20 จงมองดูศิโยน นครแห่งเทศกาลของเรา
ตาของท่านจะเห็นเยรูซาเล็ม ที่พำนักอันสงบสุข
เดินที่ซึ่งไม่ต้องเคลื่อนย้ายหลักหมุด
ไม่ต้องถอน และเชือกก็ไม่เคยขาด
- 21 ณ ที่นั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะเป็นองค์ผู้ทรงฤทธิ์ของเรา
จะเป็นดินแดนแห่งแม่น้ำและลำธารกว้าง
ไม่มีเรือกรรเชียงใหญ่แล่น
ไม่มีเรือใหญ่โอฬารผ่าน
- 22 เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นตุลาการของเรา
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นผู้ตรากฎหมายของเรา
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นจอมกษัตริย์ของเรา
เป็นพระองค์เองที่จะทรงช่วยเรา
- 23 สายโยงในเรือของเจ้าก็หย่อนยาน
เสาเรือก็คลอนแคลน
ใบเรือก็ไม่กาง
แล้วของที่ริบมาได้มากมายนั้น เขาก็จะแบ่งปันกัน
แม้แต่คนง่อยก็จะรับส่วนแบ่งของตนไป
- 24 ไม่มีใครที่อาศัยในศิโยนจะพูดว่า "ฉันป่วย"
และความผิดบาปของผู้พำนักอยู่ที่นั่นจะได้รับการอภัย

การตัดสินลงโทษชนชาติทั้งหลาย

34 บรรดาประชาชาติเอ๋ย จงขยับเข้ามาใกล้ๆ และรับฟัง
ชนชาติทั้งหลายเอ๋ย จงตั้งใจฟัง!

แผ่นดินโลกและสรรพสิ่งในนั้นจงฟังเถิด

ทั้งพิภพและบรรดาสิ่งที่ออกมาจากพิภพ

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธต่อมวลประชาชาติ

ทรงเกรี้ยวกราดต่อกองทัพทั้งหมดของเขา

พระองค์จะทรงทำลาย⁴พวกเขาทั้งหมด

และทิ้งให้เขาถูกสังหารหมู่

3 ร่างของพวกเขาจะถูกโยนออกไป

ซากศพของพวกเขาจะส่งกลิ่นเหม็นคลุ้ง

ภูเขากันหลายจะชุ่มโชกไปด้วยเลือดของพวกเขา

4 ดวงดาวทั้งสิ้นในฟ้าสวรรค์จะสูญสลาย

ท้องฟ้าม้วนตัวเหมือนหนังสีม้วน

ดวงดาวทั้งหลายจะตกจากฟ้าเหมือนใบองุ่นแห้งร่วงจากเถา

องุ่น

เหมือนผลมะเดื่อเหี่ยวร่วงจากต้น

5 เมื่อดาบของเราตีมจนเต็มอิมในสวรรค์แล้ว

ดูเถิด มันจะลงมาพิพากษาลงโทษเอโดม

ชนชาติซึ่งเราทำลายล้างทั้งหมด

6 พระแสงดาบขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อาบเลือด

และมีไขมันเกาะ

---

4 34:2 *

คำนี้ในภาษาฮีบรูหมายถึงการเผาสิ่งของหรือบุคคลเพื่อถวายบูชา

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+โดยไม่สามารถขอกลับคืนมาได้

บ่อยครั้งหมายถึงการทำลายล้างสิ่งนั้นทั้งหมด เช่นเดียวกับข้อ 5

- เป็นเลือดลูกแกะและแพะ
เป็นไขมันจากไตแกะตัวผู้
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า^๕จะให้มีเครื่องบูชาในโบสถ์
และการสังหารครั้งใหญ่ในเอโดม
- 7 วัวป่า ลูกวัวและวัวกระทิงจะล้มลงพร้อมพวกเขา
แผ่นดินโลกจะนองเลือด
ฝูงธูลีจะชุ่มด้วยไขมัน
- 8 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า^๖ทรงมีวันแห่งการล้างแค้น
ปีแห่งการชดใช้ให้ศิโยน
- 9 ลำธารของเอโดมจะกลายเป็นหลุมบ่อ
ดินของมันจะกลายเป็นกำมะถันลุกไหม้
แผ่นดินเอโดมจะกลายเป็นบ่อที่ลุกโชน!
- 10 ทั้งวันทั้งคืนไม่มีดับ
ควันไฟพวยพุ่งขึ้นมาชั่วนิรันดร์
มันจะเรีสร้างตลอดไปทุกชั่วอายุ
จะไม่มีใครสัญจรผ่านอีกเลย
- 11 นกกระทุง^๗ นกเค้าแมว^๘ จะครอบครองที่นั่น
นกทืดทื่อ^๗และกาจะทำรังอยู่ที่นั่น
พระเจ้าจะทรงคลี่สายวัดแห่งควา ม โ ก ล า ห ล
และสายดึงแห่งความเรีสร้างเหนือเอโดม

---

⁵ 34:11 * ชื่อของนกเหล่านี้ในภาษาฮีบรูไม่ชัดเจน

⁶ 34:11 * ชื่อของนกเหล่านี้ในภาษาฮีบรูไม่ชัดเจน

⁷ 34:11 * ชื่อของนกเหล่านี้ในภาษาฮีบรูไม่ชัดเจน

12

ผู้สูงศักดิ์ของเอโดมจะไม่เหลืออะไรให้เรียกว่าเป็นอาณาจักรอีก

เจ้านายทั้งปวงจะสูญสิ้นไป

13

ต้นหนามจะงอกปกคลุมที่มัน

ตำแยและพุ่มหนามจะงอกขึ้นในปรากฏการ

มันจะกลายเป็นที่สิงสถิตของหมาในเป็นบ้านของนกฮูก

14

สัตว์ป่าในทะเลทรายจะพบกับหมาจิ้งจอก

แพะป่าจะร้องหากัน

ล่าสัตว์แห่งรัตติกาลจะพำนักอยู่ที่นั่นและหาที่พักผ่อน

15

นกฮูกจะสร้างรังและวางไข่ที่นั่น มันจะกกลูก ปกไว้ได้ปีก

บรรดาเหยี่ยวจะมาชุมนุมเป็นคู่ๆ

16

จงค้นดูและอ่านจากหนังสือ **ข อ ง** องค์พระผู้เป็นเจ้า+
จะพบว่า

สัตว์เหล่านี้ไม่มีขาดหายไปแม้สักอย่าง

ไม่มีตัวใดไร้คู่

เพราะพระเจ้าตรัสบัญชาไว้ด้วยพระโอษฐ์

และพระวิญญาณของพระองค์จะทรงรวมพวกมันเข้าด้วยกัน

17

พระองค์ทรงจัดสรรปันส่วนให้

พระหัตถ์หยิบยื่นประทานตามสัดส่วน

มันจะได้ครอบครองเป็นนิตย์

และอาศัยอยู่ที่นั่นตลอดทุกชั่วอายุ

ความชื่นชมยินดีของผู้รับการไถ่

35

ทะเลทรายและดินแดนแตกกระแหงจะปรี่ดีเปรม

ถิ่นทุรกันดารจะชื่นชมและเบิกบาน

- เช่นดอกกันกุกมา 2มันจะผลิดอกบาน
ชื่นชมอย่างใหญ่หลวงและโห่ร้องยินดี
มันจะได้รับศักดิ์ศรีแห่งเลบานอน
ความโอ้อ่าตระการแห่งการเมลและซาโรน
คนทั้งปวงจะเห็นพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
และความโอ้อ่าตระการแห่งพระเจ้าของเรา
- 3 จงชูกำลัมือที่อ่อนล้า
จงให้หัวเข่าที่อ่อนแรงเหยียดตรง
- 4 จงกล่าวแก่ผู้ที่มีจิตใจหวาดหวั่นว่า
"จงเข้มแข็งเถิด อย่ากลัวเลย
พระเจ้าของท่านจะเสด็จมา
พระองค์จะมาพร้อมกับการแก้แค้น กับการชดใช้ตอบสนอง
พระองค์จะทรงมาเพื่อช่วยกู้ท่าน
- 5 เมื่อนั้นตาของคนตาบอดจะเปิดออก
คนหูหนวกจะได้ยิน
- 6 คนขาพิการจะโลดเต้นเหมือนกวาง
และบรรดาคนใบ้จะโห่ร้องยินดี
น้ำพุจะพุ่งขึ้นในถิ่นทุรกันดาร
ลำธารพุ่งขึ้นมาในที่แห้งแล้ง
- 7 ทรายอันร้อนระอุจะกลายเป็นสระน้ำ
ผืนดินแตกกระแหงจะกลายเป็นธารน้ำพุ
ที่ร้างซึ่งเคยเป็นที่อยู่อาศัยของหมาใน
จะมีต้นหญ้า ต้นอ้อ และต้นกกงอกขึ้นมา
- 8 จะมีทางหลวงที่นั่น เรียกว่า วิถีบริสุทธิ์
ผู้ที่ไม่สะอาดจะไม่เดินบนนั้น
จะสงวนไว้สำหรับเฉพาะผู้ที่ดำเนินในทางนั้น

คนโง่เขลาชั่วร้ายจะไม่ไปมาในทางนั้น*
(35:8* หรือ สามัญชนจะไม่หลงอยู่ในทางนั้น)

- 9 ที่นั่นไม่มีสิงโต
ไม่มีสัตว์ร้ายอยู่บนทางนั้นพวกมันไม่โผล่ออกมาให้เห็น
เฉพาะแต่ผู้ที่ได้รับการไถ่ไว้แล้วจะดำเนิน ณ ที่นั่น
- 10 ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงไถ่ไว้จะกลับมา
เขาทั้งหลายจะเดินร้องเพลงเข้าเมืองศิโยน
มีความสุขนิรันดรเป็นมงกุฎประดับศีรษะ
พวกเขายินดีปรีดีเปรมอย่างเต็มล้น
ความทุกข์โศกและการทอดถอนใจจะสูญสิ้นไป

เชนนาเคอริบขมขุเยรูซาเล็ม

36 ในปีที่ 14 แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์

เชนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียมาโจมตีและยึดเมืองป้อมปราการ
ทั้งปวงของยูดาห์

2 แล้วกษัตริย์แห่งอัสซีเรียส่งผู้บัญชาการทหารบกและทัพใหญ่จาก
ลาคีชมาเผ่ากษัตริย์เฮเซคียาห์ที่เยรูซาเล็ม

เมื่อผู้บัญชาการทหารมาพักอยู่ที่ทางระบายน้ำของสระบน
ซึ่งเป็นเส้นทางสู่ลานซักฟอก ก 3 เอลียาคิมกรมวังบุตรฮิลคียาห์
เชนนาห์ราชเลขาฯ และโยอาห์อาลักษณ์หลวงบุตรอาสาฟ
ก็ออกไปพบเขา

4 ผู้บัญชาการทหารบกกล่าวกับพวกเขาว่า "จงไปบอก
เฮเซคียาห์ดังนี้

'กษัตริย์ราชแห่งอัสซีเรียตรัสว่า เจ้าวางใจในสิ่งใดหรือ?

5 เจ้าพูดว่า เจ้ามียุทธศาสตร์และแสนยานุภาพ

แต่นั้นก็เป็นเพียงลมปาก เจ้าฟังใครจึงบังอาจบฏต่อเรา 6 ดุเถิด

เจ้าฟิ่งอียิปต์ซึ่งเป็นเหมือนกิ่งไม้เดาะ

ใครฟิ่งเข้าก็ถูกเสียนตำมือเจ็บ

ใครฟิ่งฟาโรห์แห่งอียิปต์ก็เจอแบบนี้แหละ 7 และถ้าเจ้าว่า

“ พวกเราฟิ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา”

ก็พระเจ้าองค์นี้ไม่ใช่หรือที่เฮเซคียาห์ทำลายแทนบูชากับสถานบูชา

า ณ ที่สูงทั้งหลาย และกล่าวกับยูดาห์และเยรูซาเล็มว่า

“ พวกเจ้าต้องนมัสการที่แทนบูชานี้”

8“ ‘ มาสิ มาพนนกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย นายของเรา
เราจะให้ม้า 2,000 ตัวแก่เจ้า หากเจ้าหาคนขี่มาได้!

9ต่อให้เจ้าฟิ่งม้าและรถรบจากอียิปต์ก็ไม่อาจต่อกรกับทหารสักนา
ยหนึ่งในกองร้อยหน่วยเล็กที่สุดของนายเราได้

10ยิ่งกว่านั้นเรามาโจมตีและทำลายดินแดนนี้โดยปราศจากองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+หรือ?

องค์พระผู้เป็นเจ้า+นั้นแหละที่บอกให้เราทำลายดินแดนนี้ ”

11แล้วเอลียาคิม

เชบนาคีห์และโยอาห์กล่าวแก่ผู้บัญชาทหารบกนั้นว่า

"โปรดพูดกับผู้ใช้ของท่านเป็นภาษาอาราเมคเถิด

เพราะเราฟิ่งเข้าใจ อย่าใช้ภาษาฮีบรูเลย

เดี๋ยวผู้คนบนกำแพงจะได้ยิน"

12แต่ผู้บัญชาการของอัสซีเรียตอบว่า

"นายเราใช้เรามาพูดกับเจ้าและนายของเจ้าเท่านั้นหรือ?

ไม่ใช่กับพวกที่นั่งอยู่บนกำแพงนั้นด้วยหรือ?

พวกนั้นก็เช่นเดียวกับพวกเจ้า

จะต้องกินอาจุมและดื่มปัสสาวะของตัวเอง"

13แล้วผู้บัญชาการก็ยื่นขึ้นร้องบอกเป็นภาษาฮีบรูว่า

"จงฟิ่งความจากกษัตริย์ราชแห่งอัสซีเรีย! 14พระองค์ตรัสว่า

'อย่าปล่อยให้เฮเซคียาห์หลอกลวงพวกเจ้า

เขาช่วยกอบกู้เจ้าไม่ได้!

15อย่าปล่อยให้เฮเซคียาห์เกลี้ยกล่อมเจ้าให้เชื่อวางใจในองค์พระ

ผู้เป็นเจ้า+ อย่าเชื่อเมื่อเขาบอกว่า

' องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะช่วยเราแน่นอน

เมืองนี้จะไม่ตกอยู่ในกำมือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย!

16" อย่าไปฟังเฮเซคียาห์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียตรัสว่า

จงสวมมงกุฎและออกมาหาเรา

แล้วพวกเจ้าทุกคนจะได้กินผลองุ่นของตนและผลมะเดื่อทั้งดื่มน้ำจ

ากป่อของตัวเอง

17จนกว่าเราจะมาและพาเจ้าไปดินแดนหนึ่งซึ่งเหมือนดินแดนของ

เจ้าเอง เป็นดินแดนแห่งเมล็ดข้าวและเหล้าองุ่นใหม่

ดินแดนแห่งขนมปังและสวนองุ่น

18" อย่ายอมให้เฮเซคียาห์ลวงพวกเจ้าให้หลง

เมื่อเขากล่าวว่า ' องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะช่วยกอบกู้เรา'

มีพระของชาติไหนบ้างที่กอบกู้ดินแดนของตนให้พ้นมือกษัตริย์แห่ง

อัสซีเรียได้? 19เทพเจ้าแห่งฮามัทและอารบัดไปไหนเสียแล้ว?

ไหนละบรรดาเทพเจ้าแห่งเศฟารวาม?

พระเหล่านั้นช่วยเสมาเรียให้พ้นมือเราได้หรือ?

20มีพระองค์ไหนในชนชาติเหล่านี้บ้างที่สามารถช่วยดินแดนของ

ตนให้รอดจากเราได้?

ก็แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะสามารถช่วยกอบกู้เยรูซาเล็มจากมือเรา

ได้หรือ?"

21แต่เหล่าประชากรสงบนิ่งไม่ได้ตอบสักคำเดียว

เพราะกษัตริย์เฮเซคียาห์ได้ตรัสสั่งว่า " อย่าตอบเขา"

22แล้วเอลียาคิมกรมวัง บุตรฮิลคียาห์ เซบนาห์ราชเลขาฯ
และโยอาห์อาลักษณ์หลวงบุตรอาสาฟจึงกลับไปเข้าเฝ้าเฮเซคียาห์
โดยสวมเสื้อผ้าฉีกขาด
และกราบทูลตามที่ผู้บัญชาการทหารบกแห่งอัสซีเรียได้กล่าวไว้

พระเจ้าจะทรงช่วยกัเบรูชาเล็ม

37 เมื่อเฮเซคียาห์ได้ฟังเช่นนั้น ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์
สวมผ้ากระสอบแล้วเสด็จสู่พระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
2พระองค์ทรงใช้เอลียาคิมกรมวัง เซบนาห์ราชเลขาฯ
และบรรดาปุโรหิตอาวูโส
ให้ไปพบผู้เผยพระวจนะอิสยาห์บุตรามอสทุกคนล้วนสวมชุดผ้าก
ระ ะ ส อ บ 3พวกเขา กล่าวกับ อิสยาห์ว่า "เฮเซคียาห์กล่าวว่า
'วันนี้เป็นวันแห่งความทุกข์ระทม การประนาม และความอับอาย
เหมือนเมื่อทารกพร้อมจะเกิด แต่ผู้เป็นแม่ไม่มีกำลังจะเบ่งออกมา
4บางที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงได้ยินถ้อยคำของ
ผู้บังคับบัญชาการทหารบก
ซึ่งกษัตริย์อัสซีเรียเจ้านายของเขาใช้ให้มาหมิ่นประมาทพระเจ้าผู้
ทรงพระชนม์อยู่
และพระองค์จะทรงขนาบเขาเนื่องด้วยถ้อยคำที่พระองค์ทรงได้ยิน
นั้น ดังนั้น
ขอโปรดอธิษฐานเพื่อผู้รอดชีวิตที่ยังคงเหลืออยู่นี้ด้วยเถิด' "

5เมื่อข้าราชการของกษัตริย์เฮเซคียาห์มาพบอิสยาห์
6อิสยาห์ก็กล่าวกับพวกเขาว่า "จงไปทูลนายของท่านว่า
' องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า อยากลัวเนื่องด้วยสิ่งที่ได้ยิน
คือถ้อยคำซึ่งลูกน้องของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้หมิ่นประมาทเรา
7จงฟังเถิด! เรากำลังจะบันดาลวิญญูณอย่างหนึ่งในตัวเขา

เพื่อเมื่อเขาได้ยื่นรายงานบางอย่าง
เขาจะกลับไปยังประเทศของตน
และเราจะให้เขาตายด้วยดาบที่นั่น "

8 ฝ่ายผู้บัญชาการทหารบกอัสซีเรียได้ข่าวว่ากษัตริย์ของตน
เสด็จออกจากลาคีซแล้ว จึงถอนทัพไป
และพบพระองค์กำลังรบกับลิบนาห์

9 แล้วเซนนาเคอริบได้รับรายงานว่าที่รหะคาห์กษัตริย์ชาวคู
ช *(37:9* คือจากลุ่มแม่น้ำไนล์ตอนบน
หรือเอธิโอเปีย) แห่งอียิปต์ยกทัพจะมาสู้รบกับพระองค์
เมื่อได้ยัณต์นั้นพระองค์จึงส่งคนมาแจ้งแก่เฮเซคียาห์ว่า

10 จึงไปบอกเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า
"อย่ายอมให้พระเจ้าซึ่งเจ้าพึงวางใจนั้นหลอกลวงเจ้าเมื่อพระองค์ต
ริสว่า ' เยรูซาเล็มจะไม่ตกอยู่ในมือกษัตริย์อัสซีเรีย'

11 เจ้าก็รู้ดีอยู่ว่าบรรดากษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทำอะไรแก่ชนชาติที่
งหมดบ้าง พวกเขาทำลายล้างทุกสิ่งทุกอย่างราบคาบ
แล้วเจ้าจะได้รับการช่วยกู้หรือ? 12 บรรดาพระของชนชาติต่างๆ
ที่บรรพบุรุษของเราได้ทำลายล้างเสียนั้นได้ช่วยกอบกู้พวกเขาไว้ห
รือ? อย่างบรรดาพระของโกซาน ฮาราน เรเซฟ

และประชาชนของเอเดนในเทลอัสสาร 13 กษัตริย์แห่งฮามัท
กษัตริย์แห่งอาร์ปัด กษัตริย์แห่งเมืองเสฟารวาอิม หรือเมืองเฮนา
หรือเมืองอิฟวาห์ไปไหนเสียแล้ว?"

คำอธิษฐานของเฮเซคียาห์

14 เฮเซคียาห์ได้รับจดหมายจากผู้นำสารและอ่านจนจบ
ก็เสด็จไปยังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงคลีจดหมายนั้น
ออกต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ 15 แล้วเฮเซคียาห์ทรงอธิษ

ฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า^๑ว่า

16"ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์พระเจ้าแห่งอิสราเอล
ผู้ประทับอยู่ท่ามกลางเศรุบ

พระองค์ผู้เดียวทรงเป็นพระเจ้าเหนือมวลอาณาจักรของโลก

พระองค์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

17ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ขอทรงเจียพระกรรมสดับฟัง

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ขอทรงเปิดตาทอดพระเนตร

ขอทรงฟังถ้อยคำซึ่งเซนาเคอริบส่งมาสบประมาทพระเจ้าผู้ทรงพระ
ระชนม์อยู่

18“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+เจ้าข้า

เป็นความจริงที่ว่าบรรดาภคัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทำลายล้างชนชาติ
ทั้งปวงและแผ่นดินของพวกเขาเสียสิ้น

19ทั้งได้โยนพระของเขาทั้งหลายทิ้งในกองไฟและทำลายเสีย

เพราะพระเหล่านั้นไม่ใช่พระเจ้า

เป็นแต่เพียงไม้และหินอันประดิษฐานด้วยมือมนุษย์ 20บัดนี้

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย

ขอทรงโปรดปลดปล่อยข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากมือของเขา

เพื่อมวลอาณาจักรในโลกนี้จะได้ว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระองค์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้นทรงเป็นพระเจ้า^๑

”

เซนาเคอริบพ่ายแพ้

---

^๑ 37:20 * บางต้นฉบับว่า

พระองค์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+(ดู

2พ ก ๒ .19:19 ด้วย)

21จากนั้นอิสยาห์บุตรามอสจึงให้นำความมาทูลเฮเซคียาห์
ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
'เพราะเจ้าได้อิษฐานเรื่องเซนาเคอริบกษัตริย์ของอัสซีเรียต่อเรา
22องค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงตรัสถ้อยคำดังต่อไปนี้ถึงเจ้าว่า

“ ธิดาพรหมจารีแห่งศิโยนหยามหยันและเย้ยเยาะเจ้า
ธิดาแห่งเยรูซาเล็มส่ายหน้าเมื่อเจ้าเตลิดหนี

23 ใครกันที่เจ้าเย้ยหยันและลบหลู่?

เจ้าขึ้นเสียงและทำตาหยิ่งยโสใ้ใคร?

ก็องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลนะสิ!

24 เจ้าใช้ผู้นำสารของเจ้ามากล่าวว่าจาลบหลู่องค์พระผู้เป็นเจ้า
และเจ้าได้กล่าวว่า

'ด้วยรกรบมากมายของข้า

ข้าได้ขึ้นถึงบรรดายอดเขาสูง สู่สุดยอดแห่งเลบานอน

ข้าได้โค่นบรรดาสีตารที่สูงที่สุด

ต้นสนที่ดีเยี่ยมที่สุด

ข้าได้ขึ้นถึงยอดที่ไกลที่สุด

พิชิตป่าที่งดงามที่สุด'

25 ข้าได้ขุดบ่อน้ำทั้งหลายขึ้นในต่างแดน⁹

และตึมน้ำที่นั่น

ด้วยฝ่าเท้าของข้า ธารน้ำแห่งอียิปต์ก็แห้งเหือด'

26 “ เจ้าไม่เคยได้ยินเลยหรือว่า?

เราได้บัญชาไว้ตั้งนานมาแล้ว

ในอดีตเรากำหนดไว้

บัดนี้ เราทำให้เป็นไป

---

⁹ 37:25 * ดู 2พ ก ๒ .19:24 ด้วย

คือให้เจ้าพิชิตเมืองป้อมปราการทั้งหลาย
ทำให้กลายเป็นกองหิน

- 27 ชาวเมืองเหล่านั้นหมดอำนาจ
ถดถอยและอับอาย
พวกเขาเหมือนพืชในทุ่งนา
เหมือนหน่ออ่อน
เหมือนหญ้าที่งอกขึ้นบนหลังคา

ถูกแดดเผา¹⁰ก่อนจะโตขึ้นมา

- 28 “ แต่เรารู้ดีว่าเจ้าพักที่ไหน
และไปมาเมื่อไร
และรู้ที่เจ้าชุมนุมยิวใส่เรา

- 29 เพราะเจ้าเรียกร้องราคาใส่เรา
และวาจาโอหังของเจ้าเข้าหูเรา
เราจะเอาขอของเราเกี่ยวจมูกเจ้า
และเอาบังเหียนของเราใส่ปากเจ้า
และเราจะทำให้เจ้าหันกลับไปตามเส้นทางที่เจ้ามา

- 30 “ เฮเซคิยาห์เอ๋ย นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือ
“ ปีนี้เจ้าจะกินพืชสิ่งที่งอกขึ้นเอง
และปีที่สองก็กินสิ่งที่ผลิจากเดิม
แต่ในปีที่สาม จงหว่านและเก็บเกี่ยว
จงทำสวนองุ่นและกินผลของมัน

- 31 ประชากรยูดาห์ที่เหลืออยู่จะหยั่งรากลงเบื้องล่าง
และเกิดผลยังเบื้องบนอีกครั้งหนึ่ง

---

¹⁰ 37:27* ในต้นฉบับภาษาฮีบรูบางฉบับว่า ทุ่งหญ้า (ดู
2พ ก ษ .19:26ด้วย)

- 32 จะมีคนที่เหลืออยู่จะมาจากเยรูซาเล็ม และผู้รอดชีวิต
จะมาจากภูเขาศิโยน
ความรื้อร่นแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์
จะกระทำให้สำเร็จตามนี้
- 33 “ ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสถึงเรื่องกษัตริย์อัสซีเรียว่า
"เขาจะไม่ได้เข้ามาในกรุงนี้ หรือยิงธนูที่นี่
เขาจะไม่มาถือโล่อยู่หน้าเมือง
หรือสร้างเชิงเทินล้อมโจมตีมัน
- 34 เขามาทางไหนก็จะกลับไปทางนั้น
เขาจะไม่ได้เข้ามายังนครนี้"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ
- 35 "เราจะปกป้องและช่วยกรุงนี้ไว้
เพื่อเห็นแก่เราเองและเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา!"
- 36 แล้วทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็ออกไปที่ค่ายของ
อัสซีเรียประหารคนในค่ายของอัสซีเรียเสีย 185,000 คน
วันรุ่งขึ้นเมื่อผู้คนตื่นขึ้น ก็เห็นซากศพเกลื่อนกลาด!
- 37 เซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงให้รื้อค่ายและถอนทัพกลับไป
ไปยังนิเนเวห์และพักอยู่ที่นั่น
- 38 วันหนึ่งขณะพระองค์กำลังนมัสการในวิหารแห่งนิสรอค
เทพเจ้าของพระองค์
อัครัมเมเลคและซาเรเซอร์โอรสของพระองค์เองได้ปลงพระชนม์พร
องค์เสียด้วยดาบ แล้วหนีไปยังดินแดนอาราร์ต
เอสารฮัดโดนโอรสอีกองค์ขึ้นเป็นกษัตริย์แทน

เฮเซคียาห์ประหาร

38 ครั้งนั้นเฮเซศียาห์ประจวบหน้ากโกล์สิ้นพระชนม์
ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์บุตรอามอสจึงเข้าเฝ้าและทูลว่า
"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งให้ท่านจัดการบ้านเมืองให้เรียบร้อยเพราะ
ท่านจะไม่หายป่วย แต่ท่านกำลังจะตาย"

2 เฮเซศียาห์เห็นพระพักตร์เข้าหากำแพง

อธิษฐานทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า

3 "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ขอ ท รงระลึกว่าข้าพระองค์ได้ดำเนิน
ชีวิตต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์อย่างสัตย์ซื่อยอมอุทิศตนอย่างสิ้นสุ
คติใจ และกระทำการที่ดีในสายพระเนตรของพระองค์ "

แล้วเฮเซศียาห์ก็ทรงรำไห้อย่างขมขื่น

4 แล้วพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงอิสยาห์ความว่า

5 "จงไปบอกเฮเซศียาห์ว่า

'องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งดาวิดบรรพบุรุษของเจ้าตรัสว่า

เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้า และเห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว

เราจะเพิ่มชีวิตให้เจ้าอีก 15 ปี

6 เราจะกอบกู้เจ้าและกรุงนี้จากมือกษัตริย์อัสซีเรีย

เราจะปกป้องกรุงนี้ไว้ 7" หมายถึงสำคัญขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

แก่เจ้าเพื่อแสดงว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+

จะทรงทำตามสัญญาไว้ก็คือ

8 ' เราจะทำให้เงาที่ดวงอาทิตย์ทอดลงมาถอยหลังกลับไปสิบชั้นบน
หน้าปัดนาฬิกาแดดของอาหัส"

ดังนั้นแสงอาทิตย์จึงถอยหลังกลับไปจากที่เดิมสิบชั้น

9 เมื่อเฮเซศียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์หายประชวร

ทรงนิพนธ์ไว้ว่า

10 ข้าพเจ้าได้พูดว่า "ชีวิตของข้าพเจ้ามาได้เพียงครึ่งทาง

ก็จะต้องผ่านเข้าประตูแห่งความตาย¹¹
และปีเดือนที่เหลืออยู่ต้องถูกฉกฉวยไปหรือ?”

11 ข้าพเจ้าได้พูดว่า

“ ข้าพเจ้าจะไม่ได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า⁺อีก
องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ในแดนผู้มีชีวิตอีกต่อไป
จะไม่ได้เห็นและอยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์ในโลกนี้¹²อีกต่อไปแล้ว

12 เรือนของข้าพเจ้าถูกรื้อไปจากข้าพเจ้า
เหมือนเต็นท์ผู้เลี้ยงแกะถูกถอนออกไป
ข้าพเจ้าม้วนเก็บชีวิตของข้าพเจ้าเหมือนช่างทอ
พระองค์ทรงตัดข้าพเจ้าออกจากหูก
ทั้งวันและคืนทรงนำข้าพเจ้ามาถึงจุดจบ

13 ข้าพเจ้าอดทนรอคอยตราบจนรุ่งสาง
แต่พระองค์ทรงหักกระดูกทั้งสิ้นของข้าพเจ้าประหนึ่งสิ่งโต
ทั้งวันและคืนทรงนำข้าพเจ้ามาถึงจุดจบ

14 ข้าพเจ้าร้องอย่างนกนางแอ่นและนกเดินดง
ข้าพเจ้าครวญครางเหมือนนกเขา
ดวงตาข้าพเจ้าหมองช้าเมื่อมุ่งมองฟ้าสวรรค์
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์เป็นทุกข์ยิ่งนัก
โปรดเสด็จมาช่วยข้าพระองค์ด้วยเถิด!”

15 แต่ข้าพระองค์จะทูลว่าอะไรได้?
พระองค์ได้ตรัสกับข้าพระองค์และเป็นพระองค์เองที่ทรงกระทำ
ทำการนี้

---

¹¹ 38:10 * ภาษาฮีบรูว่า เชโล (sheol)

¹² 38:11 * ต้นฉบับภาษาฮีบรูบางสำเนาว่า ในที่หยุดพัก

ข้าพระองค์จะดำเนินด้วยความถ่อมใจตลอดชีวิตของข้าพระองค์

เพราะความร้าวรานในวิญญาณของข้าพระองค์

16 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยสิ่งเหล่านี้
และจิตวิญญาณของข้าพระองค์พบชีวิตในสิ่งเหล่านี้

พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์หายป่วยและมีชีวิตอยู่

17 ที่ข้าพระองค์ทุกข์ทรมานเช่นนี้ก็เป็นผลดีแก่ข้าพระองค์เอง

โดยความรัก

พระองค์ทรงปกป้องข้าพระองค์ไว้พ้นจากห้วงหายนะ

พระองค์ทรงนำบาปทั้งสิ้นของข้าพระองค์ไปไว้ข้างหลังพระ

องค์

18 ด้วยว่าหลุมฝังศพ¹³

ไม่สามารถสรรเสริญพระองค์

ความตายไม่สามารถร้องเพลงสรรเสริญพระองค์

ผู้ที่ลงไปสู่แดนมรณาไม่สามารถหวังใน

ความเที่ยงตรงของพระองค์

19 ผู้มีชีวิต ผู้มีชีวิต พวกเขาสรรเสริญพระองค์

ดังที่ข้าพระองค์กำลังกระทำอยู่ในวันนี้

บิดาทั้งหลายแจ้งถึงสังจรรย์ของพระองค์แก่ลูกๆ ของเขา

20 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงช่วยข้าพเจ้าไว้

และตลอดชีวิตข้าพเจ้าจะร้องเพลงคลอ

ด้วยเครื่องสายตลอดวันคืนแห่งชีวิตของข้าพระองค์ทั้งหลาย
ในวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า"

---

¹³ 38:18 * ภาษาฮีบรูว่า เชโลล(sheol)

21 อิสยาห์ได้กล่าวว่า "จงปรุ้งมะเดื่อเป็นยาพอก
แล้วนำไปทาที่ฝีนั้น พระองค์จะหายประจวบ"

22 เฮเซคียาห์ได้ตรัสถามว่า "อะไรจะเป็นหมายสำคัญให้รู้ว่า
เราจะขึ้นไปยังวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้อีก?"

คณะทูตจากบาบิโลน

39 ครั้งนั้น เมโรดาคบาลาดัน โอรสของ

บาลาดัน กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ทราบข่าวว่า

เฮเซคียาห์ ประจวบ และบัดนี้ ทรงหายเป็นปกติแล้ว

ก็ส่งของกำนัลกับสาสน์มายัง เฮเซคียาห์

2 เฮเซคียาห์ ต้อนรับคณะทูตด้วยความปลาบปลื้มพระทัย

ทรงอวดสิ่งต่างๆ ในห้องพระคลัง ให้พวกเขาชม ทั้งเงิน ทอง

เครื่องเทศ น้ำมันหอม คลังอาวุธ และสิ่งสารพัดอื่นๆ

ไม่มีสิ่งใดในวังหรือราชอาณาจักรที่ เฮเซคียาห์ มิได้อวดให้ชม

3 แล้วอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะ มาเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ และทูล
ถามว่า "พวกเขาพูดอะไรบ้าง และพวกเขามาจากที่ไหน?"

เฮเซคียาห์ ตรัสตอบว่า "มาจากบาบิโลน ดินแดนอันไกลโพ้น"

4 ผู้เผยพระวจนะ ทูลถามว่า "เขาเห็นอะไรในวังของท่านบ้าง?"

เฮเซคียาห์ ตรัสว่า "พวกเขาเห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในวังของเรา

ไม่มีสิ่งใดเดียวในห้องพระคลังที่เรามิได้แสดงให้เขาดู"

5 อิสยาห์ จึงกล่าวกับเฮเซคียาห์ว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงฤทธิ์ ตรัสตั้งนี้ว่า 6'วาระนั้น

จะมาถึงอย่างแน่นอน

เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างในวังของเจ้า และสิ่งทั้งปวงที่บรรพบุรุษของเจ้าไป

ดัดสะสมไว้ จวบจนบัดนี้ จะถูกริบไปยังบาบิโลน ไม่มีสิ่งใดเหลือไว้เลย

7 และลูกหลานบางคนของเจ้า เลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าเอง

คือผู้ที่เกิดมาแก่เจ้านั้นจะถูกนำตัวไปเป็นขันทีในวังของกษัตริย์บาบิโลน' "

8 เฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า

"พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ตามที่ท่านว่ามาก็ดีอยู่"

เพราะเฮเซคียาห์ดำริว่า

'จะยังมีความสุขและความปลอดภัยในชั่วอายุของเราอยู่'

พระเจ้าทรงปลอบประโลมประชากรของพระองค์

40 พระเจ้าของท่านตรัสว่า

"จ ง ป ล อ บ ป ร ะ โ ล ม

จ ง ป ล อ บ ป ร ะ โ ล ม ป ร ะ ช า ก ร ข อ ง เ ร า "

2 จงปลอบโยนเยรูซาเล็มอย่างอ่อนหวาน

บอกเธอว่าพันทุกข์พันโศกแล้ว

เธอได้ชดใช้ความผิดบาปแล้ว

ซึ่งเธอได้รับโทษจากพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เป็นสอง

เท่าของบาปผิดทั้งสิ้นที่เธอทำไป

3 เสียงหนึ่งร้องว่า

"จงเตรียมทางสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า+ใน ทะ เ ล ท ร

า ย ¹⁴จงตัดทางหลวงตรงเรียบผ่านถิ่นกันดารเพื่อพระเจ้าของเรา

15

4 หุบเขาทุกแห่งจะถูกยกขึ้น

---

¹⁴ 40:3 * หรือ เสียงหนึ่งในทะเลทรายร้องว่า

" จงเตรียมทางสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า+

¹⁵ 40:3 ** ต้นฉบับภาษาฮีบรูบางสำเนาว่า

จงทำทางแห่งพระเจ้าของเราให้ตรงไป

ภูเขาและเนินเขาทุกแห่งจะถูกทำให้ต่ำลง

พื้นดินขรุขระจะถูกทำให้เรียบ

พื้นที่ตะปุ่มตะป่ำจะถูกทำให้เป็นที่ราบ

- 5 แล้วพระเกียรติสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะถูกเปิดเผย
และมวลมนุษยชาติทั้งสิ้นจะได้เห็นร่วมกัน
ด้วยว่าพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้แล้ว"

- 6 เสียงหนึ่งกล่าวว่า "จงร้องเถิด"

และข้าพเจ้าถามว่า "ข้าควรจะร้องว่าอะไร?"

"มวลมนุษยชาติเหมือนหญ้า

และศักดิ์ศรีทั้งปวงของมนุษย์ก็เหมือนดอกไม้ในทุ่งนา

- 7 ต้นหญ้านั้นก็เหี่ยวแห้งและดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป

เพราะลมหายใจขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เป่าใส่มัน

แน่ที่เดียว มนุษย์เราก็เหมือนหญ้า

- 8 ต้นหญ้านั้นก็เหี่ยวแห้งและดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป

แต่พระวามะของพระเจ้าของเราจะยั่งยืนนิรันดร์"

- 9 ท่านผู้นำชาวตีมายังคีโยน จงขึ้นไปบนภูเขาสูง

ท่านผู้นำชาวตีมายังเยรูซาเล็ม¹⁶ เจ้าจงป่าวร้องสุดเสียง

จงป่าวร้องสุดเสียง อย่างกลัวเลย

จงร้องบอกเมืองต่างๆ ของยูดาห์ว่า "นี่คือพระเจ้าของท่าน!"

- 10 ดูเถิด

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดเสด็จมาด้วยฤทธิ์อำนาจ

พระกรของพระองค์ครอบครองเพื่อพระองค์

ดูเถิด บ่าเหน็จรางวัลของพระองค์ก็อยู่ที่พระองค์

---

¹⁶ *40:9 * หรือ คีโยนเอ๋ย ผู้นำชาวตี จงขึ้นไปบนภูเขาสูง

เยรูซาเล็มเอ๋ย ผู้นำชาวตี

และพระองค์ทรงนำคำตอบแทนของพระองค์มาด้วย

- 11 พระองค์ทรงเลี้ยงดูฝูงแกะของพระองค์ ตั้งผู้เลี้ยงแกะ
พระองค์ทรงรวบรวมบรรดาฝูงแกะไว้ในอ้อมพระกร
โอบอุ้มไว้แนบพระทร ว ง
พระองค์ทรงนำแม่แกะที่มีลูกอ่อนไปอย่างละมุนละม่อม
- 12 ใครเล่าที่ตวงห้วงสมุทรไว้ในอ้อมมือ
และวัดขนาดฟ้าสวรรค์ด้วยฝ่ามือ?
ใครหนอบรรจุผงกลีบของโลกไว้ในถัง
และชั่งน้ำหนักของภูเขาบนตาชั่งและเนินเขาด้วยตราชู?
- 13 ใครเล่าอาจเข้าใจพระทัย¹⁷ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
หรือเป็นที่ปรึกษาอบรมสอนพระองค์ได้?
- 14
ใครหรือที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+มาปรึกษาเพื่อพระองค์จะทรงรู้
แจ้ง
และสอนหนทางที่ถูกต้องแก่พระองค์?
ใครหรือที่สอนความรู้และชี้แนะทางแห่งความเข้าใจให้พระ
องค์?
- 15 แน่ทีเดียวประชาชาติทั้งสิ้นเหมือนน้ำหยดหนึ่งในถัง
เทียบได้กับผงกลีบบนตาชั่ง
พระเจ้าทรงชั่งเกาะต่างๆ เหมือนมันเป็นเพียงผงกลีบดิน
- 16 เลบานอนไม่พอเป็นฟืนแทนบูชา
สัตว์ทั้งปวงของมันไม่พอเป็นเครื่องเผาบูชา
- 17 ประชาชาติทั้งมวลไม่มีค่าอะไรสำหรับพระองค์

---

¹⁷ 40:13 * หรือพระวิญญาณ

ในสายพระเนตรของพระองค์พวกเขาไร้ค่ายิ่งกว่าความไร้ค

า

18 ท่านจะเอาพระเจ้าเปรียบกับใคร?

ท่านจะเอาพระองค์ไปเทียบกับเทวรูปองค์ไหน?

19 ส่วนรูปเคารพนั้น ช่างก็หล่อขึ้น

แล้วช่างทองจึงฉาบด้วยทอง และทำสร้อยเงินให้มัน

20 คนที่ยากจนเกินกว่าจะหาของถวายเช่นนั้น

ก็จะหาต้นไม้ที่ไม่เนาผุ

เขาเสาะหาช่างฝีมือผู้ชำนาญให้ทำรูปเคารพที่ไม่โอนเอน

21 ท่านไม่รู้หรือ? ท่านไม่เคยได้ยินเลยหรือ?

ไม่มีผู้ใดบอกท่านตั้งแต่ต้นหรือ?

ท่านไม่เข้าใจตั้งแต่ครั้งวางรากฐานของโลกหรือ?

22 พระองค์ประทับเหนือเส้นรอบวงของฟ้า

และประชากรโลกก็เหมือนตุ๊กแตน

พระองค์ทรงคลี่ฟ้าสวรรค์ออกเหมือนคลี่ผ้าม่าน

ทรงขึงมันเหมือนเต็นท์สำหรับพักอาศัย

23 ทรงนำบรรดาเจ้านายมาถึงความสูญสิ้น

และทำให้เหล่าผู้นำของโลกสิ้นค่า

24 พวกเขาถูกปลุกหว่าน หยั่งรากไม่ทันไร

พระองค์ทรงเป่าลมใส่ พวกเขา ก็เหี่ยวเฉา

ลมพายุพัดกวาดเขาปลิวไปเหมือนแกลบ

25 องค์บริสุทธิ์สูงส่งตรัสว่า

"เจ้าจะเปรียบเรากับใคร?

ผู้ใดจะเทียบเทียมเราได้?"

26 จงเงยหน้าขึ้นมองไปในฟ้าสวรรค์เถิด

ใครสร้างสิ่งทั้งปวงเหล่านี้?

ผู้ทรงนำดวงดาวออกมาแต่ละดวงชานชื่อของมัน
โดยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่และพลังกำลังอันเกรียงไกรของพ
ระองค์

จึงไม่มีดาวขาดหายไปแม้สัก ด ว ง

27 ยาโคบเอ๋ย ไฉนท่านจึงพูด?

อิสราเอลเอ๋ย เหตุใดท่านจึงบ่น?

ว่า “ ทางของเราถูกปิดบังไว้จากองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าของเราไม่ทรงแยแสเรื่องของเรา

28 ท่านไม่เคยรู้หรือ? ท่านไม่เคยได้ยินหรือ?

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นพระเจ้านิรันดร

องค์พระผู้สร้างแห่งสุดโลก

พระองค์จะไม่อ่อนล้าหรือเหน็ดเหนื่อย

ความเข้าใจของพระองค์ล้ำลึกสุดที่จะหยั่งถึง

29 พระองค์ประทานความเข้มแข็งแก่ผู้อ่อนล้า

และทรงเสริมกำลังผู้ที่อ่อนแอ

30 แม้คนหนุ่มสาวยังอ่อนล้าและเหน็ดเหนื่อย

และชายฉกรรจ์ก็ยังสะดุดล้ม

31 แต่บรรดาผู้ที่เชื่อใน¹⁸องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะฟื้นกำลังขึ้นใหม่

เขาจะกางปีกโฉบบินเหมือนนกอินทรี

เขาจะวิ่งไปไม่รู้เหน็ดเหนื่อย

เขาจะเดินไปไม่รู้โรยแรง

องค์พระผู้ช่วยแห่งอิสราเอล

41 "เกาะทั้งหลายเอ๋ย จงสงบนิ่งต่อหน้าเรา!

---

¹⁸ 40:31 * คำนี้สามารถแปลได้ว่า หวัง หรือ รอคอย

- ประชาชาติต่างๆ จงฟื้นกำลังขึ้นใหม่!
มาพูดตรงข้างหน้านี้ เรามาพบกัน ณ ที่ตัดสิน
- 2 “ ใครหนอเราใจบุคคลผู้นี้จากตะวันออก
ให้มาทำหน้าที่ของตนอย่างชอบธรรม¹⁹?
พระองค์ทรงมอบประชาชาติต่างๆ แก่เขา
และสยบบรรดากษัตริย์ต่อหน้าเขา
พระองค์ทรงใช้ดาบของเขาฟาดฟันกษัตริย์เหล่านั้นเป็นธุลี
คันธนูของเขาทำให้กลบปลิวฟุ้งไป
- 3 เขาตามล่าคนเหล่านั้นไปโดยไม่ได้รับอันตราย
ตามเส้นทางซึ่งเขาไม่เคยเหยียบย่างมาก่อน
- 4 ใครหนอกระทำเช่นนั้นอย่างเรียบง่าย
เป็นผู้เรียกคนในชั่วอายุต่างๆ มาตั้งแต่ต้น
เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+เป็นปฐมและอวสาน เราคือผู้นั้น”
- 5 เกะทั้ทั้งหลายเห็นแล้วก็หวาดกลัว
สุดปลายแผ่นดินโลกสิ้นสะท้าน
พวกเขาเข้ามาใกล้ ตรงมาข้างหน้า
- 6 ต่างช่วยเหลือกัน
และกล่าวแก่พี่น้องของตนว่า "เข้มแข็งเข้าไว้!"
- 7 ช่างฝีมือหุนนใจช่างทอง
ผู้ใช้ค้อนก็หุนนใจผู้ตีทั่ง
เขากล่าวถึงงานบัดกรีว่า “ ดี”
เขาเอาตะปุดอกรูปเคารพ มันจะได้ไม่โอนเอน
- 8 “ แต่ส่วนเจ้า อิสราเอลผู้รับใช้ของเรา

---

¹⁹ 41:2 * หรือ ผู้พบความมีชัยทุกฝีก้าว

ยาโคบซึ่งเราได้เลือกสรรไว้

ลูกหลายของอับราฮัมสหายของเรา

9 เราพาเจ้ามาจากสุดปลายแผ่นดินโลก
เราเรียกเจ้ามาจากมุมไกลโพ้นที่สุด
เราบอกเจ้าว่า ‘ เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา’
เราได้เลือกสรรเจ้า “ และจะไม่ทอดทิ้งเจ้า

10 ดังนั้น อย่างกลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า
อย่าท้อแท้ เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า
เราจะเสริมกำลังเจ้า และจะช่วยเจ้า
เราจะชูเจ้าไว้ด้วยมือขวาอันชอบธรรมของเรา

11 “ บรรดาผู้ที่เกรี้ยวกราดต่อเจ้า
จะอับอายขายหน้าอย่างแน่นอน
ผู้ที่ต่อต้านเจ้าจะสิ้นค่าและพินาศไป

12 ถึงแม้เจ้าจะมองหาศัตรู เจ้าก็จะไม่พบ
บรรดาผู้ที่รบกับเจ้าจะหมดค่าอย่างสิ้นเชิง

13 เพราะเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าของเจ้า
ผู้จับมือขวาของเจ้าไว้และบอกกับเจ้าว่า อย่างกลัวเลย
เราจะช่วยเจ้า

14 อย่างกลัวเลย เจ้าหนอนยาโคบเอ๋ย
อิสราเอลน้อยๆ เอ๋ย เพราะเราเองจะช่วยเจ้า”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลผู้ไถ่เจ้าประกาศ

ดังนั้นแหละ

15 “ ดูก่อน เราจะทำให้เจ้าเป็นดังเลื่อนนวดข้าวที่ใหม่คม
มีฟันมากซี่

เจ้าจะนวดและบดขยี้ภูเขาดังต่างๆ

ทำให้เนินเขาทั้งหลายเป็นเหมือน น แ ก ล บ

- 16   เจ้าจะชั้ดมัน ลมจะหอบมันขึ้น
          และพายจะพัดมันกระจายไป
          ส่วนเจ้าจะปีติยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
และชื่นชมในองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
- 17   “ คนยากไร้และขัดสนเสาะหาน้ำดื่ม แต่ไม่มีเลย
          สิ้นของเขาแห่งผากด้วยความกระหาย
          แต่เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า + จ ะ ต อ บ เ ข า
          เรา พระเจ้าแห่งอิสราเอลจะไม่ทอดทิ้งพวกเขาเลย
- 18   เราจะทำให้แม่น้ำไหลบนที่สูงซึ่งแห้งแล้ง
          และในหุบเขาจะมีธารน้ำพุ
          เราจะเปลี่ยนทะเลทรายเป็นสระน้ำ
          และผืนดินแตกกระแหงกลายเป็นธารน้ำพุ
- 19   เราจะปลูกต้นสีดาร์และต้นกระทินเทศ
          ต้นจันทน์และต้นมะกอกเทศ
          แ ล ะ ส น ต ่าง ๆ ใน ถิ่น ทู ร กั น ด าร
- 20   เพื่อคนทั้งปวงจะเห็นและรู้
          จะพิเคราะห์และเข้าใจ
          ว่าพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงกระทำการนี้
          องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลทรงสร้างมันขึ้น
- 21   องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ ตรัสว่า"จงเสนอคดีความของเจ้า"
          องค์กษัตริย์แห่งยาโคบตรัสว่า
          "จงแสดงข้อพิสูจน์ของเจ้ามาเถิด"
- 22   “ จงนำบรรดารูปเคารพของเจ้า
          มาบอกพวกเราสิว่ากำลังจะเกิดอะไรขึ้น
          จงเล่าความเป็นไปแต่เดิมมา
          เพื่อเราจะพิจารณาและรับรู้ผลนั้นปลาย

- หรือจะเล่าให้พวกเราฟังถึงสิ่งที่จะบังเกิดมา
- 23 จงบอกพวกเรามาเถิดว่าอนาคตจะมีอะไรบ้าง
เพื่อเราจะรู้ว่าพวกเจ้าเป็นเทพเจ้า
ทำอะไรสักอย่างสิ จะดีหรือชั่วก็ได้
เพื่อเราจะได้ท้อแท้และหวาดหวั่น
- 24 แต่เจ้าทั้งหลายไร้ค่า
และผลงานของเจ้าล้วนเปล่าประโยชน์
ผู้ที่เลือกเจ้าก็น่าชิงชัง
- 25 เราได้ปลุกเร้าบุคคลผู้หนึ่งจากทางเหนือ
เขาจะมาจากที่ดวงอาทิตย์ขึ้น
เขาร้องเรียกนามของเรา
เขาเหยียบย่ำบรรดาเจ้านายดั่งย่ำปูน
ราวกับช่างปั้นย่ำดินเหนียว
- 26 ใครเล่าบอกถึงสิ่งนี้มาตั้งแต่ต้นให้เรารู้
หรือบอกไว้ตั้งแต่แรก เราจึงพูดได้ว่า 'ถูกต้องอย่างที่เขابอก'?
ไม่มีใครพูดไว้ ไม่มีใครแจ้งไว้
ไม่มีใครได้ยินอะไรจากเจ้าเลย
- 27 เราเป็นคนแรกที่บอกศิโยนว่า
'ดูเถิด พวกเขามาแล้ว!'
เรามอบทูตแห่งข่าวดีให้เยรูซาเล็ม
- 28 เรามองดูแต่ไม่มีใครสักคน
ไม่มีแม่สักคนเดียวในพวกเขาที่จะให้คำปรึกษาแนะนำ
ไม่มีใครตอบเมื่อเราถาม
- 29 ดูเถิด พวกเขาล้วนแต่เทียมเท็จ!
การกระทำของเขาล้วนแต่สูญเปล่า
เทวรูปต่างๆ ของเขาเป็นเพียงลมและความสับสน

ผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

- 42 “ นี่คือนักผู้รับใช้ของเรา ซึ่งเราเชิดชู
ผู้ที่เราเลือกสรรไว้ ซึ่งเราชื่นชม
เราจะใส่วิญญาณของเราลงเหนือเขา
เขาจะนำความยุติธรรมมายังมวลประชาชาติ
- 2 เขาจะไม่ตะโกนหรือร้องโหวกเหวก
ไม่ส่งเสียงกลางถนน
- 3 ไม่อ้อซ่าแล้ว เขาจะไม่หึก
ไฟตะเกียงที่ริบหรี่ เขาจะไม่ดับ
เขาจะอำนวยความยุติธรรมอย่างสัตย์ซื่อ
- 4 เขาจะไม่วอกแวกหรือท้อถอย
ตราบจนจะสถาปนาความยุติธรรมขึ้นในโลก
ดินแดนชายฝั่งทะเลจะฝากความหวังไว้ที่บัพตัญญูดีของเขา
- "
- 5 นี่คือนักผู้รับใช้ของพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และคลื่นนอก
ผู้ทรงแผ่แผ่นดินโลกและสรรพสิ่งที่บังเกิดจากโลก
ผู้ทรงประทานลมปราณแก่มนุษย์และชีวิตแก่ผู้ดำเนินในโลก
- 6 "เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้เรียกเจ้ามาด้วยความชอบธรรม
- ร ม
- เราจะจับมือเจ้าไว้
เราจะคุ้มครองเจ้าและทำให้เจ้าเป็นคำมั่นสัญญาสำหรับเหล่า
- า ป ร ะ ช า ก ร
- และเป็นแสงสว่างแก่บรรดาชนต่างชาติ

- 7 ให้เบิกตาของคนตาบอด
ปลดปล่อยเชลยจากคุก
และช่วยนำผู้ที่นั่งอยู่ในความมืดออกจากที่คุมขัง
- 8 เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ นี่เป็นนามของเรา!
เกียรติสิริของเราเราจะไม่ยกให้ใครอื่น
คำสรรเสริญยกย่องเรา เราจะไม่ให้แก่รูปเคารพต่างๆ
- 9 ดูเถิด สิ่งที่เราลั่นวาจาไว้แต่แรกเป็นจริง
และเราประกาศสิ่งใหม่ๆ ตั้งแต่มันยังไม่เกิดขึ้น
เราก็ประกาศแก่เจ้าทั้งหลายแล้ว"

เพลงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+

- 10 จงร้องเพลงบทใหม่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
จงสรรเสริญพระองค์จากสุดปลายแผ่นดินโลก
ท่านผู้ไปยังทะเล และสรรพสิ่งในทะเล
ดินแดนชายฝั่งทะเลทั้งหลาย และชาวถิ่นนั้น
- 11 ถิ่นกันดารและเมืองต่างๆ จงเปล่งเสียง
ถิ่นที่ปวงที่เคदारอาศัยอยู่จงขึ้นบาน
ชาวเสลาจงร้องเพลงเบิกบาน
ให้พวกเขาให้ร้องจากยอดเขา
- 12 จงถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
และเปล่งเสียงสรรเสริญพระองค์ในดินแดนชายฝั่งทะเล
- 13 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะเสด็จมาเยี่ยมบรุษผู้เกรียงไกร
พระองค์ทรงเร้าความกระตือรือร้นขึ้นแจกเช่นนักรบ
ทรงให้ร้องเออฮัย และพิชิตเหล่าศัตรู
- 14 "เรานิ่งอันไว้นานแล้ว
เราเจียบอยู่ และสะกดใจไว้

แต่บัดนี้ เราชั่งออกมาตั้งหญิงคลอดลูก
เราหายใจถี่และหอบ

- 15 เราจะทำลายภูเขาและเนินเขาต่างๆ
ให้พืชพันธุ์ทั้งหลายเหี่ยวแห้ง
เราจะทำให้แม่น้ำกลายเป็นเกาะ
และให้สระทั้งหลายแห้งเหือด
- 16 เราจะนำคนตาบอดไปตามทางที่พวกเขาไม่รู้จัก
พาไปตามเส้นทางที่พวกเขาไม่คุ้นเคย
เราจะเปลี่ยนความมืดให้เป็นความสว่างต่อหน้าพวกเขา
และที่ขรุขระจะทำให้ราบเรียบ
เราจะทำสิ่งเหล่านี้
เราจะไม่ทอดทิ้งเขาเลย
- 17 ส่วนบรรดาผู้ที่วางใจในรูปเคารพ
ผู้ที่พูดกับเทวรูปว่า ‘ ท่านเป็นเทพเจ้าของเรา’
จะต้องผิดหวังและอับยศอดสู
อิสราเอลตาบอดหูหนวก
- 18 “ ฟังเถิด คนหูหนวกเอ๋ย
มองเถิด คนตาบอดเอ๋ย และจงเห็น!
- 19 ใครเล่าตาบอด นอกจากผู้รับใช้ของเรา
ใครเล่าหูหนวกเหมือนผู้สื่อสารที่เราส่งไป
ใครเล่าตาบอดเหมือนผู้ที่ถวายเป็นตัวต่อเรา
ตาบอดเหมือนผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
- 20 เจ้าได้เห็นหลายสิ่งหลายอย่าง แต่ไม่ใส่ใจ
หูเจ้าเปิดกว้าง แต่ไม่ได้ยินอะไร”
- 21 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพอพระทัยที่จะกระทำให้
บัพทัญญุตของพระองค์ยิ่งใหญ่และมีเกียรติ

- เพื่อเห็นแก่ความชอบธรรมของพระองค์
- 22 แต่นี้เป็นชนชาติที่ถูกปล้นสะดมและตกเป็นเชลย
พวกเขาล้วนตกอยู่ในหลุมพรางหรือหลบซ่อนอยู่ในคุก
เขาถูกปล้นสะดมโดยไม่มีใครช่วย
ตกเป็นเชลยโดยไม่มีใครพูดว่า “ ปล่อยพวกเขากลับไป”
- 23 ใครบ้างในพวกท่านจะรับฟังเรื่องนี้
หรือใส่ใจกับอนาคตซึ่งจะมาถึง?
- 24 ใครเล่ายอมให้ยาโคบตกเป็นเชลย
และอิสราเอลถูกปล้นสะดม?
ไม่ใช่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ผู้ซึ่งเราทั้งหลายกระทำผิดต่อพระองค์หรือ?
เพราะพวกเขาไม่ทำตามวิถีทางของพระองค์
ไม่เชื่อฟังบทบัญญัติของพระองค์
- 25 พระองค์จึงระบายพระพิโรธเกรี้ยวกราด
คือสงครามอันดุเดือดให้ตกแก่เขา
ให้เขาคงอยู่ในเปลวไฟ แต่เขาก็ยังไม่เข้าใจ
ไฟเผาผลาญเขา แต่เขาก็ไม่ใส่ใจ

พระผู้ช่วยให้รอดองค์เดียวของอิสราเอล

- 43 แต่บัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัส ยาโคบเอ๋ย
พระองค์ผู้ทรงสร้างท่านอิสราเอลเอ๋ย
พระองค์ผู้ทรงปั้นท่าน ตรัสว่า
"อย่ากลัวเลย เพราะเราได้ไถ่เจ้าไว้แล้ว
เราได้เรียกชื่อเจ้า เจ้าเป็นของเรา
- 2 เมื่อเจ้าลือน้ำ เราจะอยู่กับเจ้า
เมื่อเจ้าลุ่มข้ำมน้ำ น้ำจะไม่ซัดท่วมเจ้า

เมื่อเจ้าลุยไฟ ไฟจะไม่ไหม้

เปลวของมันจะไม่เผาผลาญเจ้า

- 3 เพราะเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
เป็นองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล พระผู้ช่วยให้รอดของเจ้า
เราให้อียิปต์เป็นค่าไถ่ของเจ้า เอาคูช²⁰และเสบาสแลกกับเจ้า
- 4 เนื่องจากเจ้าล้ำค่าและมีเกียรติในสายตาของเรา
และเพราะเรารักเจ้า เราจึงยอมเอาผู้คนแลกกับเจ้า
เอาประชากรแลกกับชีวิตของเจ้า
- 5 อย่างกลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า
เราจะรวบรวมลูกหลานของเจ้ามา
จากตะวันออกและรวบรวมพวกเจ้ามาจากตะวันตก
- 6 เ ร า จะ บ อ ก กั บ ท าง เหนือว่า 'ปล่อยพวกเขา!'
บอกกับทางใต้ว่า 'อย่ารังพวกเขาไว้'
จงปล่อยลูกชายของเรามาจากที่ไกลโพ้น
และลูกสาวของเรามาจากสุดปลายแผ่นดินโลก
- 7 คือทุกคนที่ได้ชื่อตามชื่อของเรา
ผู้ที่เราได้สร้างขึ้นเพื่อเกียรติสิริของเรา
ผู้ที่เราได้ปั้นและสร้างขึ้นมา”
- 8 จงนำบรรดาผู้ที่มีตาแต่ตาบอดผู้ที่มีหูแต่หูหนวกมา
- 9 มวลประชาชาติประชุมกัน
ชนชาติทั้งหลายชุมนุมกัน
มีใครบ้างทำนายสิ่งนี้และประกาศสิ่งที่ผ่านมาแล้วแก่เราทั้ง

ห ล า ย

ให้เขาเบิกพยานมายืนยันว่าเขาถูก

---

²⁰ 43:14* ซึ่งก็คือ ลุ่มแม่น้ำไนล์ตอนบน

เพื่อคนอื่นอาจจะได้ยินแล้วบอกว่า “ เป็นความจริง”

10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า

"เจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเรา

เป็นผู้รับใช้ซึ่งเราได้เลือกสรรไว้แล้ว

เพื่อเจ้าจะรู้จักเราและเชื่อเรา และเข้าใจว่า เราคือผู้นั้น

ก่อนหน้าเราไม่มีพระเจ้าอื่นใดถูกปั้นขึ้น

และหลังจากเราก็ไม่มีพระใดอีก

11 เรา^{นี้}แหละคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

นอกเหนือจากเราแล้ว ไม่มีองค์พระผู้ช่วยให้รอดอื่นใด

12 เราได้สำแดงแก่เจ้าแล้ว

ช่วยเจ้าให้รอดแล้วและประกาศแก่เจ้าแล้ว

เราเอง มีใช้พระต่างดาวท่ามกลางพวกเจ้า"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "เจ้าทั้งหลายเป็นพยานว่า

เราเป็นพระเจ้า

13 เราคือพระเจ้าองค์นั้น

ตั้งแต่อดีตกาลมาไม่มีผู้ใดช่วยกู้จากมือเราได้

เมื่อเราลงมือกระทำ ใครจะขัดขวางได้?"

พระเมตตาของพระเจ้า และความไม่ซื่อสัตย์ของอิสราเอล

14 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระผู้ไถ่ของเจ้า

องค์บริสุทธิแห่งอิสราเอลตรัสว่า

"เพื่อเห็นแก่เจ้า เราจะส่งกองทัพไปยังบาบิโลน

ท่า^๑ ให้ชาวบาบิโลน^๒ทั้งหลายกลายเป็นเชลยในเรือซึ่งพา

กเขาเคยภาคภูมิใจ

---

^{๒๑} 43:14* หรือ เคลเดีย

- 15 เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+องค์บริสุทธิ์ของเจ้า
องค์พระผู้สร้างแห่งอิสราเอลและกษัตริย์ของเจ้า”
- 16 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า พระองค์ผู้ทรงสร้างทางผ่านทะเล
ทำทางผ่านห้วงน้ำอันทรงพลัง
- 17 น ำ ร ถ ร บ และม้า กองทัพและแสนยานุภาพต่างๆ
เข้าด้วยกัน
พวกเขาอนจมอยู่ที่นั่น ไม่ได้ลุกขึ้นมาอีก
สูญสิ้นดับไปเหมือนไส้ตะเกียง
- 18 พระเจ้าตรัสว่า "จงลืมสิ่งที่ผ่านพ้นมาแล้วเสีย
อย่าฝังใจกับอดีต
- 19 ดูเถิด เรากำลังทำสิ่งใหม่!
มันเริ่มขึ้นแล้ว เจ้าไม่เห็นหรือ!
เรากำลังสร้างทางในถิ่นกันดาร และสายธารต่างๆ
ในที่แห้งแล้ง
- 20 สัตว์ป่าทั้งหลายเช่นหมาใน นกเค้าแมว ต่างยกย่องเรา
เพราะเราให้น้ำในถิ่นกันดาร ให้สายธารในที่แห้งแล้ง
เพื่อประชากรที่เราเลือกสรรไว้จะมีน้ำดื่ม
- 21 เราได้ป้อนประชากรไว้สำหรับเรา
เพื่อเขาทั้งหลายจะประกาศเกียรติภูมิของเรา
- 22 “ ถึงกระนั้นยาโคบเอ๋ย เจ้าก็มิได้เรียกหาเรา
อิสราเอลเอ๋ย เจ้าไม่ยอมเหน็ดเหนื่อยเพื่อเรา
- 23 เจ้ามิได้ถวายแกะเป็นเครื่องเผาบูชาแก่เรา
เจ้ามิได้ให้เกียรติเราด้วยเครื่องบูชา
เรามิได้วางภาระเรื่องธัญบูชาแก่เจ้าหรือใช้เจ้าเหน็ดเหนื่อย
ด้วยเรื่องเครื่องหอม
- 24 เจ้ามิได้ซื้อเครื่องบูชากลิ่นหอมมาให้เรา

ทั้งมิได้ให้เราพอใจด้วยไขมันเผาบูชา
แต่เจ้าได้วางภาระเรื่องความผิดบาปของเจ้าแก่เรา
และทำให้เราเอือมระอาด้วยการละเมิดทั้งหลายของเจ้า
25 “ เรา เรานี้แหละ คือผู้ที่ลบล้างการล้างละเมิดของเจ้า
เพื่อเห็นแก่เราเอง เราจะไม่จดจำบาปผิดของเจ้าอีกต่อไป
26 จงรื้อฟื้นอดีตเพื่อเรา ให้เรามาโต้กันเถิด
จงแกล้งความมา เพื่อจะพิสูจน์ว่าเจ้าพ้นข้อกล่าวหา
27 บรรพบุรุษดั้งเดิมของเจ้ากระทำบาป
ทนายของเจ้าทรยศต่อเรา
28 ฉะนั้นเราจะหยามผู้สูงศักดิ์ประจำวิหารของเจ้า
เราจะมอบยาโคบให้ถูกทำลายย่อยยับ²²และปล่อยอิสราเอล
ให้เป็นที่ดูหมิ่น

อิสราเอลที่ทรงเลือกสรรไว้

44 “ ฅบัดนี้ จงฟังเถิด ยาโคบ ผู้รับใช้ของเราเอ๋ย
อิสราเอล ผู้ซึ่งเราได้เลือกสรรไว้
2 นี่คือ พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงปั้นเจ้า
ผู้ทรงสร้างเจ้าไว้ในครรภ์
ผู้จะทรงช่วยเหลือเจ้า ตรัสว่า อย่ากลัวเลย
ยาโคบผู้รับใช้ของเรา
เยชูรูนซึ่งเราได้เลือกสรรไว้

---

²² 43:28 * คำนี้ในภาษาฮีบรู

หมายถึงการเผาสิ่งของหรือบุคคลเพื่อถวายบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+โดยไม่สามารถขอกลับคืนมาได้ บ่อยครั้งหมายถึง
ถึงการทำลายล้างสิ่งนั้นทั้งหมด

3 เพราะเราจะเทน้ำลงบนดินที่แตกกระแหง
ให้มีธารน้ำบนพื้นดินที่แห้งผาก
เราจะเทวิญญานของเราลงเหนือวงศ์วานของเจ้า
และเทพของเราให้ลูกหลานของเจ้า

4 เขาทั้งหลายจะงอกงามเหมือนหญ้าในทุ่งกว้าง
เหมือนต้นไม้ซึ่งปลูกไว้ริมธารน้ำ

5 คนหนึ่งจะพูดขึ้นว่า

'ฉันเป็นกรรมสิทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+'

อีกคนหนึ่งจะเรียกตัวเองตามชื่อยาโคบ

ส่วนอีกคนจะเขียนที่มือของตนว่า

' เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า+'

และจะใช้ชื่ออิสราเอล”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ต่างหากไม่ใช่รูปเคารพ

6 องค์พระผู้เป็นเจ้า+องค์กษัตริย์ของอิสราเอล

และพระผู้ไถ่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ ตรัสว่า

เราเป็นปฐมและอวสาน

นอกเหนือจากเราแล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใด

7 ใครเล่าเสมอเหมือนเรา? ให้เขาประกาศออกมา

ให้เขาประกาศและแจกแจงต่อหน้าเราว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง

นับตั้งแต่เราสถาปนาประชากรตึกดำบรรพ์ของเรา

และจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง ให้เขาพยากรณ์ มาให้ฟังล่วงหน้า

8 อย่างกลัวเลย อย่าสั่นสะท้าน

เรามิได้ประกาศเรื่องนี้และทำนายไว้ล่วงหน้า

ตั้งแต่ครั้งนานมาแล้วหรือ?

เจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเรา

มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากเราหรือ?

ไม่มีเลย ไม่มีพระศิลาอื่นใดอีก เราไม่รู้จักสักองค์เดียว"

- 9 บรรดาผู้ทำรูปเคารพก็ไร้ค่า
สิ่งต่างๆ ที่เขาเทิดทูนค่าก็เปล่าประโยชน์
บรรดาผู้ออกรับแทนพวกเขาก็ตาบอด
พวกเขาโง่งมและต้องอับอาย
- 10 ใครปั้นเทวรูป ใครหล่อรูปเคารพ
ซึ่งไม่เป็นประโยชน์อะไรแก่ตน?
- 11 เขากับพรรคพวกจะต้องอับยศอดสู
ช่างฝีมือก็เป็นแค่มนุษย์
ให้พวกเขามาชุมนุมกันยืนอยู่ในที่ของตน
พวกเขาจะตกต่ำลงสู่ความสยดสยองและความเสื่อมเสีย
- 12 ช่างเหล็กหยิบเครื่องมือ
ง่วนอยู่กับรูปเคารพในเตาเผา
เขาใช้ค้อนแต่งเทวรูป ทบสุดกำลังแขน
เขาหิวและหมดกำลัง
เขาไม่ได้ดื่มน้ำและหมดแรง
- 13 ช่างไม้ซึ่งเชือกมัด ทำโครงสร้างหยาบๆ
ใช้กบไส เออวงเวียนขีด
แต่งให้เป็นรูปคน มีลักษณะงามครบถ้วนอย่างมนุษย์
ให้อยู่ในสถานบูชา
- 14 เขาโค่นต้นสนสีดาร์ลง บางทีก็ใช้ต้นสนฉัตรหรือต้นโอ๊ก
เขาปล่อยให้มันโตขึ้นท่ามกลางต้นไม้ในป่า บางทีก็ปลุกสน
และฝนจะทำให้มันเติบโตขึ้น
- 15 มันเป็นพินให้คนเผา
บางส่วนเขานำมาใช้ฝังกาย

เขาจุดไฟปิ้งขนมปัง

แต่ที่เหลือจากนั้นก็เอามาตกแต่งเป็นเทพเจ้าและนมัสการมัน

เขาสร้างให้เป็นรูปเคารพและก้มกราบมัน

16 ครึ่งหนึ่งของต้นไม้เขาใช้ก่อไฟ

เตรียมอาหารย่างเนื้อกินจนอิ่ม

ทั้งใช้ผิงกายและพูดว่า

"เอ อ อ ! อุ่นดี ข้าเห็นไฟแล้ว"

17 ส่วนที่เหลือเขาใช้ทำเทวรูป รูปเคารพของเขา

แล้วเขาก็หมอบกราบนมัสการมัน

เขาอธิษฐานต่อมันว่า "ช่วยลูกด้วย เทพเจ้าของลูก"

18 พวกเขาไม่รู้ประสีประสา ไม่เข้าใจ จ อ ะ ไ ร

ตาของเขาถูกปิดจึงมองไม่เห็น

ใจของเขาก็ถูกบัง จึงไม่อาจเข้าใจ

19 ไม่มีใครหยุดเพื่อคิด

ไม่มีใครรู้หรือเข้าใจที่จะพิเคราะห์ว่า

" ครึ่งหนึ่งเราใช้ทำฟืน เราปิ้งขนมปัง บนถ่านไม้

เราย่างเนื้อกิน

ควรหรือที่เราจะเอาส่วนที่เหลือมาทำสิ่งที่น่าชิงชัง?

ควรหรือที่เราจะหมอบกราบลงตรงหน้าท่อนไม้"

20 เขายังชีพด้วยขี้เถ้า

จิตใจที่สุมหลงนำเขาหลงเงินไป

เขาไม่อาจช่วยตัวเอง หรือพูดว่า

" สิ่งที่อยู่ในมือขวาของเรานี้เป็นของเท็จมิใช่หรือ?"

21 ยาโคบเอ๋ย จงจดจำสิ่งเหล่านี้

อิสราเอลเอ๋ย เพราะเจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา

เราได้สร้างเจ้ามา เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา

- อิสราเอลเอ๋ย เราจะไม่ลืมเจ้า
- 22 เราได้กวาดล้างการละเมิดของเจ้าออกไปเหมือนเมฆ
ลบล้างบาปผิดของเจ้าเหมือนหมอกยามเช้า
จงกลับมาหาเรา เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว"
- 23 ฟ้ำสวรรคค์เอ๋ย จงเรีงร่าร้องเพลง
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงกระทำการนี้
โลกเอ๋ยจงโห่ร้อง
มวลภูเข่า ป่าไม้และไพรพฤษทังปวง จงร้องเพลง
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงไถ่ยาโคบแล้ว
ทรงสำแดงพระเกียรติสิริในอิสราเอล

เยรูซาเล็มจะมีผู้อยู่อาศัย

- 24 นี้คือ พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระผู้ไถ่ของเจ้า ผู้ได้ทรงปั้นเจ้าในครรภ์มารดา ตรัสว่า
"เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ผู้สร้างสรรพสิ่งทังปวง
เราแต่ผู้เดียวคลี่ฟ้ำสวรรคค์ออกมา
เราเองเป็นผู้กางแผ่นดินโลกออก
- 25 ผู้ทำให้หมายสำคัญของผู้เผยพระวจนะปลอมไม่ขลัง
ทำให้นักทำนายโง่ง่า
ผู้ทรงคว่าความรอบรู้ของคนฉลาด
และทรงเปลี่ยนมันเป็นสิ่งไร้สาระ
- 26 ผู้ทรงประทานถ้อยคำให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์
และให้การณ้คาดคะเนต่างๆ

ของทูตของพระองค์กลายเป็นจริง

ผู้ทรงกล่าวถึงเยรูซาเล็มว่า ' จะมีผู้อยู่อาศัย'
ทรงกล่าวถึงเมืองต่างๆ ของยูดาห์ว่า ' จะถูกสร้างขึ้น'

และทรงกล่าวถึงความหายนะของพวกเขาว่า

‘ เราจะฟื้นฟูขึ้นใหม่’

27 ผู้ทรงกล่าวกับห้วงน้ำลึกว่า
จงแห้งเสียและเราจะทำให้สายธารทั้งหลายของเจ้า
แห้งเหือด?

28 ผู้ทรงกล่าวถึงไซรัสว่า "เขาเป็นผู้เลี้ยงแกะของเรา
และจะทำให้สำเร็จตามที่เราพอพระทัย
เขาจะกล่าวถึงเยรูซาเล็มว่า “ ให้สร้างมันขึ้นใหม่”
และทรงกล่าวถึงพระวิหารว่า “ ให้วางฐานรากของมัน”

45 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า²³ ถึงไซรัสผู้ที่ทรงเจิมไว้
ผู้ซึ่งทรงยึดไว้ด้วยพระหัตถ์ขวา ให้พิชิตชนชาติต่างๆ
ตรงหน้า

และทำลายแสนยานุภาพของเหล่ากษัตริย์
เป็นผู้เปิดประตูซึ่งอยู่ตรงหน้า
เพื่อมิให้มีประตูใดถูกปิดไว้

2 "เราจะนำหน้าเจ้าไป และปราบภูเขា²³ทั้งหลายให้ราบ
เราจะทำลายประตูทองสัมฤทธิ์และเสี้ยมลูกกรงเหล็กลง

3 เราจะยกสมบัติที่ซ่อนไว้ในความมืด
ขุมทรัพย์ในที่เร้นลับให้แก่เจ้า
เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเรคือองค์พระผู้เป็นเจ้า²³พระเจ้า
แห่งอิสราเอล ผู้เรียกชื่อเจ้า

4 เพื่อเห็นแก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา
อิสราเอลซึ่งเราเลือกสรรไว้

---

²³ 45:2 * คำนี้ในต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนา มีความหมายไม่ชัดเจน

เราจึงเรียกชื่อเจ้าและมอบตำแหน่งทรงเกียรติแก่เจ้า
แม้ว่าเจ้าจะไม่รู้จักเรา

- 5 เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ไม่มีผู้ใดอื่น
นอกเหนือจากเราแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
เราจะเสริมกำลังให้เจ้า
แม้ว่าเจ้าจะไม่รู้จักเรา
- 6 เพื่อจากที่ดวงอาทิตย์ขึ้นจดที่ดวงอาทิตย์ตก
มนุษย์จะรู้ว่าไม่มีใครอื่นนอกจากเรา
เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ไม่มีผู้ใดอื่น
- 7 เรากำหนดความสว่างและสร้างความมืด
เรานำความเจริญและบันดาลภัยพิบัติ
เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ กระทำสิ่งทั้งปวงนี้
- 8 ฟ้าสวรรค์เบื้องบนจงหลั่งรินความชอบธรรมลงมา
หมู่เมฆต่างๆ จงโปรยปรายความชอบธรรมลงมา
โลกจงเปิดกว้างให้ความรอดหลุดขึ้นมา
และให้ความชอบธรรมงอกงามไปด้วยกัน
เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ได้สร้างสิ่งเหล่านี้
- 9 “ วิบัติแก่ผู้ที่ขึ้นสู้กับพระผู้สร้างของเขา
เป็นเพียงหม้อดินสู้กับผู้ปั้นหม้อ
ดินเหนียวจะพุดกับช่างปั้นได้หรือว่า 'ท่านกำลังทำอะไร?'
หม้อดินจะกล่าวว่า 'ไบนั้นไม่มีหูหิ้ว' ได้หรือ?
- 10 วิบัติแก่ผู้ที่กล่าวกับบิดาว่า
'ท่านให้กำเนิดอะไรพรรณนี้?'
หรือกล่าวกับมารดาว่า 'ท่านคลอดอะไรอย่างนี้?'
- 11 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัส องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
และองค์พระผู้สร้างแห่งอิสราเอลตรัสว่า

"เกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น

เจ้ามาถามเราเรื่องลูกหลานของเรา

หรือมาทำกับสิ่งการงานแห่งน้ำมือของเราหรือ?

12 เรานี้แหละสร้างโลกและสร้างมนุษยชาติบนโลก

มือของเรานี้แหละคลี่ฟ้าสวรรค์ออกและบัญชาดวงดาวทั้งปวง

ง

13 เราจะชูไซรัส*(45:13*ภาษาฮีบรูว่า

เ ข า) ขึ้นในความชอบธรรมของเรา

เราจะทำให้ทางทั้งสิ้นของเขาตรง

เขาจะสร้างนครของเราขึ้นใหม่

และปลดปล่อยประชากรของเราผู้ตกเป็นเชลย

ทั้งนี้โดยมิใช่เพื่อสินจ้างรางวัล"

องค์พระผู้เป็นเจ้า + ทรงฤทธิตรีส์

14 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "ผลผลิตของอียิปต์

สินค้าของคุณ²⁴ และ คน เส บา

ร่างสูงจะมาหาเจ้าและเป็นของเจ้า

พวกเขาจะมาติดสอยห้อยตามเจ้า ทั้งๆ ยังติดโซ่ตรวน

เขาจะมาหมอบกราบตรงหน้าเจ้าและอ่อนน้อนเจ้าว่า

'แน่ที่เดียวพระเจ้าทรงอยู่กับท่าน ไม่มีใครอีก

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีก' "

15 ข้าแต่พระเจ้าและองค์พระผู้ช่วยให้รอดแห่งอิสราเอล

ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ช้อนองค์ไว้

16 บรรดาผู้ทำรูปเคารพจะอับยศอดสู

พวกเขาจะอับอายขายหน้าไปด้วยกัน

---

²⁴ 45:14 * คือ สุ่มแม่น้ำไนล์ตอนบน หรือ เอธิโอเปีย

- 17 ส่วนอิสราเอลนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงช่วยกู้
ด้วยความรอดอันนิรันดร์ เจ้าจะไม่ต้อง
อับอายขายหน้าเลยตลอดไปทุกชั่วอายุ
- 18 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
พระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า
พระองค์ผู้ทรงปั้นแต่งและสร้างโลกทรงสถาปนามันไว้
มิใช่ให้เป็นที่เว้งว่างเปล่า
แต่ทรงสร้างโลกให้เป็นที่อยู่อาศัย
พระองค์ตรัสว่า
"เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีก
- 19 เราได้พูดแบบหลบๆ ซ่อนๆ
จากที่หนึ่งที่ใดในดินแดนแห่งความมืด
เราได้พูดกับลูกหลานของยาโคบว่า
'จงแสวงหาเราโดยเปล่าประโยชน์'
เราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พูดความจริง
เร า ป ระ ก า ศสิ่งที่คุณต้อง
- 20 จงชุมนุมกันมาเถิด จงรวบรวมกันมา
บรรดาผู้รอดตายจากชาติต่างๆ
ผู้แห่รูปเคารพไม้ก็องเขลา
ผู้สวดอ้อนวอนต่อพระซึ่งช่วยอะไรเขาไม่ได้
- 21 จงแจ้งสิ่งที่เกิดขึ้น เสนอมาสิ
ให้เขาทั้งหลายปรึกษาหารือกัน
ใครเล่าแจ้งเรื่องนี้ไว้ล่วงหน้าแล้ว
ล้นวาจาไว้ตั้งแต่อดีตกาลนานนม?
มิใช่เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+หรือหรือ?

นอกเหนือจากเราแล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใด

พระเจ้าผู้ชอบธรรมและผู้ช่วยให้รอด

ไม่มีใครอื่นนอกจากเรา

22 “ มวลมนุษย์ทั่วโลกจงหันมาหาเราและรับการช่วยให้รอด
เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีก

23 เราปฏิญาณไว้แล้วด้วยตัวของเราเอง
เราเองลั่นวาจาไว้ด้วยความชอบธรรมไม่มีคืนคำ
คือทุกเขาจะคุกงต่อน้ำเรา ทุกลั่นจะปฏิญาณต่อเรา

24 เขาทั้งปวงจะกล่าวถึงเราว่า
“ในองค์พระผู้เป็นเจ้า+เท่านั้น

มีความชอบธรรมและพลานุภาพ”

บรรดาผู้ที่โกรธแค้นพระองค์ จะมาเฝ้าพระองค์

และอภัยศอดสูใจ

25 แต่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า+ลูกหลานของอิสราเอลทั้งสิ้นจะได้
เป็นผู้อุปถัมภ์
และเทิดทูนสุดดี

เทพเจ้าของบาบิโลน

46 พระเบลหมอบลง พระเนโบก็ก้มลง
เทวรูปของเขาบรรทุกมาบนหลังสัตว์²⁵
เทวรูปที่ถูกแบกมานั้นหนักอึ้ง

เป็นภาระแก่ผู้่อ น ร ะ โ ห ย

2 พระเหล่านั้นหน้าคว่ำและฟุบลงด้วยกัน

---

²⁵ 46:1 * หรือ อยู่บนสัตว์และปศุสัตว์

ช่วยแบ่งเบาภาระอะไรไม่ได้เลยเพราะมันเองก็ตกเป็นเชลย
ด้วยเหมือนกัน

3 "วงศัวานยาโคบเอ๋ย จงฟังเรา วงศัวาน
อิสราเอลทั้งปวงที่ยังเหลือรอดชีวิตอยู่
ผู้ซึ่งเราได้อุ้มชูไว้ตั้งแต่ปฏิสนธิฟุมฟักมาตั้งแต่เจ้าเกิด

4 จ น กระทั่งเจ้าเข้าสู่วัยชราผมหงอก
เราคือพระองค์นั้นผู้ซึ่งจะอุ้มชูเจ้า

เราได้สร้างเจ้าและจะฟุมฟักเจ้า

เราจะอุ้มชูและช่วยเจ้าให้รอด

5 “ เจ้าจะเปรียบเราและถือว่าเราเท่าเทียมกับผู้ใด
เจ้าจะหาผู้ใดมาเทียบเคียงเราได้

6 มีคนเททองคำออกมาจากใต้ และชั่งเงินบนตราชั่ง
เขาจ้างช่างทองให้ทำเทพเจ้าขึ้นมา
แล้วเขาก็หมอบกราบนมัสการเทวรูปนั้น

7 เขาทูนมันขึ้นบนบ่าแบกไป
เขาตั้งมันไว้ประจำที่ รูปนั้นก็อยู่ที่นั่น
เพราะขยับเขยื้อนไม่ได้
แม้เมื่อมีคนสวดอ้อนวอน มันก็ไม่ตอบ
มันไม่สามารถช่วยให้เขาพ้นทุกข์ได้

8 จงจำข้อนี้ไว้

จำฝังใจไม่ลืมเลือนจงจำใส่ใจเจ้ากบฏทั้งหลาย

9 จงจดจำสิ่งต่างๆ แต่เดิมเมื่อนานมาแล้ว
เราเป็นพระเจ้า ไม่มีพระอื่นใด
เราเป็นพระเจ้า ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือน

10 เราแจ้งอวสานตั้งแต่ตอนต้น

แจ้งสิ่งที่จะเกิดขึ้นตั้งแต่ครั้งโบราณ

เราลั่นวาจาไว้ว่าความมุ่งหมายของเราจะคงอยู่
เราจะกระทำทุกสิ่งตามที่เราเห็นชอบ

11 เราจะเรียกนกกล้าเหยื่อมาจากตะวันออกจากแดนไกลลิบลับ
เป็นผู้กระทำให้ลุ่สว่างตามความมุ่งหมายของเรา
เราพูดอะไรไว้เราจะทำให้เกิดขึ้น
เราคิดอะไรไว้เราจะทำตามที่เราคิดนั้น

12 ฟังเรานะ เจ้าคนถืออำนาจ
ผู้ห่างไกลความชอบธรรม

13 เรานำความชอบธรรมของเราเข้ามาใกล้แล้ว
มันอยู่ไม่ไกลเลย

ความรอดของเราจะมาถึงโดยไม่เนิ่นช้า
เราจะอำนวยความรอดของเราแก่ศิโยน
และความรุ่งเรืองของเราแก่อิสราเอล

บาบิโลนล่มสลาย

47 "ธิดาพรหมจารีแห่งบาบิโลน จงนั่งลง
คลุกฝุ่นเถิด
จงนั่งลงกับพื้นโดยปราศจากบัลลังก์
ธิดาแห่งชาวบาบิโลน²⁶
เจ้าจะไม่ได้รับการขนานนามว่าบอบบางน่าทะนุถนอมอีกต่อ

๒ ๒

2 จงเอาไม้หินมาไม้แป้งเถิด
ปลดผ้าคลุมหน้าของเจ้าออก
จงถลกกระโปรงเผยให้เห็นขาและเดินลุยน้ำไป

---

²⁶ 47:1 * หรือชาวเคลเดีย เช่นเดียวกับข้อ 5

- 3   เจ้าจะเปลือยเปล่าและอับยศอดสู
      เราจะแก้แค้นเจ้า จะไม่ละเว้นแก้หน้าไหนทั้งสิ้น"
- 4   พระเจ้าผู้ไถ่ของเราทรงพระนามว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+
      ทรงฤทธิ์ คือองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
- 5   "ธิดาแห่งชาวบาบิโลน ไปนั่งเจียบๆในความมืดมนเถิด
      เจ้าจะไม่ได้ชื่อว่านางพญาแห่งราชอาณาจักรทั้งหลายอีกต่อ

อ ใ ป

- 6   เราโกรธเคืองประชากรของเรา และเหวี่ยงมรดกของเราทิ้ง
      เร ำ ม อบเขาไว้ในมือเจ้าและเจ้าก็ไม่ได้เมตตาปราณีเขา
      แม้แต่คนเฒ่าคนแก่ เจ้าก็บังคับให้แบกภาระหนักอึ้ง
- 7   เจ้ากล่าวว่า "ข้าจะเป็นนางพญาตลอดไปเป็นนิตย์!"
      แต่เจ้ามิได้พิจารณาสิ่งเหล่านี้

ไม่ได้ใคร่ครวญสิ่งที่จะเกิดขึ้น

- 8   “ ฉะนั้นจงฟังเถิด เจ้าผู้เสเพล
      ผู้เอกเขนกอยู่อย่างปลอดภัย
      และบอกตัวเองว่า 'ข้านี้แหละ ไม่มีใคร อื่นนอกจากข้า
      ข้าจะไม่มีวันเป็นม่ายหรือต้องสูญเสียลูก'
- 9   ทั้งสองสิ่งนี้จะจู่โจมเจ้าในชั่วพริบตาภายในวันเดียว
      ทั้งความเป็นม่ายและการสูญเสียลูก
      มันจะมาถึงเจ้าเต็มขนาด
      ทั้งๆ ที่เจ้ามีเวทมนตร์ คาถาอาคมขลัง
- 10 เจ้าวางใจในความชั่วร้ายของตน
      และพูดว่า 'ไม่มีใครเห็นเราหรอก'
      สติปัญญาและความรู้ของเจ้าพาเจ้าหลงเจิ่น
      เมื่อเจ้าบอกตัวเองว่า 'ข้านี้แหละ ไม่มีใครอื่นนอกจากข้า'

- 11 ภัยพิบัติจะมาถึงเจ้า
และเจ้าไม่รู้ว่าจะขจัดปัดเป่ามันไปอย่างไร
ภัยพิบัติจะตกแก่เจ้า
ซึ่งเจ้าไม่อาจเฝ้าถอนหายใจซึ่งเจ้าไม่อาจเล็งเห็นล่วงหน้า
จะมาถึงเจ้าในฉับพลันทันที
- 12 “ จงยึดมั่นเข้ากับคาถาอาคมของเจ้า
และเวทมนตร์ทั้งหลายแหล่ที่เจ้าทำมาตั้งแต่เด็ก
บางที่เจ้าอาจจะทำสำเร็จ
บางที่เจ้าอาจจะบันดาลความน่าสะพรึงกลัว
- 13 คำปรึกษาต่างๆ ที่เจ้าได้รับ มีแต่จะทำให้เจ้าทรุดโทรมไป!
ให้นักโหราศาสตร์ทั้งหลายของเจ้าออกมา
นักดูดาวทั้งหลายซึ่งทำนายโชคชะตาราศีแต่ละเดือนๆ
ออกมาสิ
มาช่วยเจ้าให้พ้นจากสิ่งที่จะเกิดขึ้น
- 14 เขาทั้งหลายยอมเป็นเหมือนตอข้าว
ไฟจะเผาผลาญเขาสิ้น
เขาไม่อาจจะช่วยตัวเองจากฤทธิ์เปลวไฟ
นี่ไม่ใช่ถ่านไฟให้ผิงกาย ไม่ใช่ไฟซึ่งทำให้อุ่นสบาย
- 15 คนเหล่านี้ที่เจ้าหมกมุ่นยึดถือมาตั้งแต่เยาว์วัย
ก็ทำให้เจ้าได้แค่นี้เองแหละ
พวกเขาแต่ละคนหลงไปตามความผิดพลาดของตน
ไม่มีสักคนเดียวที่สามารถช่วยเจ้าได้

อิสราเอลผู้ต้อตึง

48 “ ฟังเราเถิด วงศ์วานของยาโคบเอ๋ย

เจ้าซึ่งได้ชื่อตามอิสราเอล และสืบสายจากยูดาห์
เจ้าผู้ปฏิญาณในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และอ้างพระ
เจ้าแห่งอิสราเอล

- แต่มีใจด้วยความจริงหรือความชอบธรรม
- 2 เจ้าผู้อ้างตนเป็นพลเมืองแห่งนครศักดิ์สิทธิ์
และฟังในพระเจ้าแห่งอิสราเอล
ผู้ทรงพระนามว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์
  - 3 เราได้กล่าวถึงสิ่งเก่าก่อนไว้ล่วงหน้ามาแล้ว
เราเองได้พูดไว้และบอกให้รู้กันทั่ว
และแล้วเราก็ทำตามนั้น มันก็เป็นไป
  - 4 เพราะเรารู้ว่าเจ้าต่อต้านหัวแข็งเพียงไร
เอ็นคอของเจ้าเป็นเหล็ก หน้าผากของเจ้าคือทองสัมฤทธิ์
  - 5 เราจึงบอกสิ่งเหล่านี้แก่เจ้าไว้ล่วงหน้ามาแล้ว
ก่อนที่มันจะเกิดขึ้น เราก็ได้แจ้งแก่เจ้าแล้ว

เพื่อเจ้าจะไม่อาจพูดได้ว่า

- 'รูปเคารพของข้าพเจ้ากระทำสิ่งเหล่านี้
เทวรูปไม้และพระโลหะของข้าพเจ้าบังบัญชาให้เกิดขึ้น'
- 6 เจ้าได้ยินถึงสิ่งเหล่านี้มาแล้ว จงพิเคราะห์ดูให้ถี่ถ้วน
เจ้าจะไม่ยอมรับหรือ? “ นับแต่นี้ไปเราจะแจ้งสิ่งใหม่ๆ
สิ่งเร้นลับซึ่งเจ้าไม่รู้ นั่นแก่เจ้า
  - 7 เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นใหม่ ไม่ใช่ชื่อนานมาแล้ว
“ ก่อนหน้านี้เจ้าไม่เคยได้ยินมาก่อน
เจ้าจึงไม่อาจพูดได้ว่า 'รู้แล้ว'
  - 8 เจ้าไม่เคยได้ยินหรือเข้าใจมาก่อน
ตั้งแต่เดิมมาหูของเจ้ามิได้เปิดออก
เรารู้ดีว่าเจ้าคิดคดทรยศเพียงไร

- เจ้าได้ชื่อว่ากบฏมาตั้งแต่เกิด
- 9 เพราะเห็นแก่นามของเรา
เราจึงกลั่นโทสะไว้ เพราะเห็นแก่เราซึ่งเป็นที่สรรเสริญ
เราจึงยับยั้งไว้ ไม่ตัดขาดเจ้าไป
- 10 ดุเถิด เราได้ถลุงเจ้า แม้ไม่ใช่อย่างเงิน
เราทดสอบเจ้าในเตาหลอมแห่งความทุกข์ระทม
- 11 เรากระทำการนี้เพราะเห็นแก่เราเอง เพราะเห็นแก่เราเอง
เราจะปล่อยยให้ตัวเองเสียชื่อได้อย่างไร?
พระสิริของเรา เราไม่ยกให้ใครอื่น

อิสราเอลเป็นอิสระ

- 12 “ ยาคอบเอ๋ย จงฟัง อิสราเอลซึ่งเราเรียกมา
เราคือพระเจ้า
เราคือปฐมและเราคืออวสาน
- 13 มือของเราเองนี้แหละที่วางรากฐานของโลก
มือขวาของเราคลี่ฟ้าสวรรค์ออกมา
เมื่อเราเรียก มันก็มาชุมนุมกัน
- 14 “ เจ้าทั้งปวงจงมาชุมนุมกัน และฟังเถิด
รูปเคารพไหนเล่าได้ทำนายสิ่งเหล่านี้ไว้?
พันธมิตรที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเลือกสรรไว้
จะทำให้ความมุ่งหมายของพระองค์ต่อบาบิโลนสำเร็จ
พระกรของพระองค์จะลงโทษชาวบาบิโลน*
- 15 เราเองเป็นผู้ล้นวาจาไว้
เราได้เรียกบุคคลผู้นั้น
เร า จ ะ น ำ เ ข า ม า
และเขาจะทำหน้าที่ให้สำเร็จ

16 “ จงเข้ามาใกล้เราและฟังเถิด

“ นับตั้งแต่แรกที่เราลั่นวาจาไว้

เรามีได้พูดอย่างปิดบังซ่อนเร้น

เราอยู่ที่นี่แล้วตั้งแต่แรกที่เกิดขึ้น”

และบัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดทรงใช้ข้าพเจ้ามา

ด้วยพระวิญญูญาณของพระองค์

17 องค์พระผู้เป็นเจ้า+องค์พระผู้ไถ่ของท่าน

องค์บริสุทธิแห่งอิสราเอลตรัสว่า

“เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า

ผู้สอนเจ้าว่าอะไรดีที่สุดสำหรับเจ้า

ผู้นำเจ้าไปตามทางที่เจ้าควรไป

18 ถ้าเพียงแต่เจ้าใส่ใจในคำบัญชาของเรา

ปานนี้ เจ้าก็มีสันติสุขหลังไหลดั่งแม่น้ำ

มีความชอบธรรมเหมือนคลื่นในทะเล

19 ลูกหลานของเจ้าจะเป็นเหมือนเม็ดทราย

เหมือนเม็ดข้าวนับไม่ถ้วน

ชื่อของเขาจะไม่ถูกตัดออกหรือถูกทำลายไปต่อหน้าเรา”

20 จงออกจากบาบิโลน หนีให้พ้นชนชาวบาบิโลน!

จงประกาศเช่นนี้ด้วยเสียงโห่ร้องยินดี

แจ้งไปถึงสุดปลายแผ่นดินโลกว่า

“องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงไถ่ยาโคบ

ผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว”

21

เขาทั้งหลายมิได้กระหายเมื่อพระองค์ทรงนำเขาผ่านทะเล

ร าย

พระองค์ทรงทำให้น้ำไหลออกจากศิลาเพื่อเขา

พระองค์ทรงแยกศิลา และน้ำก็พุ่งขึ้นมา
22 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
"ไม่มีสันติสุขสำหรับคนชั่ว"

ผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

- 49 ฟิงข้าพเจ้าเกิด ดินแดนชายทะเลเอ๋ย
ชนชาติไกลโพ้นทั้งหลาย ฟิงทางนี้
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสเรียกข้าพเจ้าตั้งแต่ข้าพเจ้ายังไม่เกิด
ทรงเอ๋ยชื่อข้าพเจ้าตั้งแต่ข้าพเจ้าถือกำเนิด
- 2 พระองค์ทรงกระทำให้ปากข้าพเจ้าเหมือนดาบอันคมกริบ
ทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้ในร่มเงาแห่งพระหัตถ์
ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าเป็นลูกธนูคมปลาย
และทรงเก็บข้าพเจ้าไว้ในแสงธนูของพระองค์
- 3 พ ร ะ องค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า
"อิสราเอลเจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา
เร า จ ะ แ ส ด ง **เกียรติบารมี**ของเราในตัวเจ้า"
- 4 แต่ข้าพเจ้ากล่าวว่า "ข้าพเจ้าตรากตรำไปโดยไร้จุดหมาย
ลงแรงไปโดยเปล่าประโยชน์ไร้ค่า
ถึงกระนั้นสิ่งที่ข้าพเจ้าควรได้ก็อยู่ในพระหัตถ์ขององค์พระผู้
เป็นเจ้า+
- บ ำ เหน็จของข้าพเจ้าอยู่ที่พระเจ้าของข้าพเจ้า"
- 5 และบัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงสร้างข้าพเจ้าในครรภ์มาร
ดา
- เพื่อให้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์นายาโคบกลับมาหาพระองค์
และรวบรวมอิสราเอลมายังพระองค์เอง

เพราะข้าพเจ้ามีเกียรติในสายพระเนตร

ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

และพระเจ้าของข้าพเจ้าทรงเป็นพลังกำลังของข้าพเจ้า

6 พระองค์ตรัสว่า

"เป็นการเล็กน้อยเกินไปที่จะให้เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา

เพื่อฟื้นฟูชนเผ่าต่างๆ ของยาโคบให้กลับสู่สภาพเดิม

และนำชนอิสราเอลเหล่านั้นซึ่งเราสงวนไว้นั้นกลับมาหาเรา

เราจะให้เจ้าเป็นแสงสว่างสำหรับ ชน **ผู้ไม่เชื่อพระเจ้าด้วย**

เพื่อเจ้าจะนำความรอดของเราไปจนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก

"

7 องค์พระผู้เป็นเจ้า+องค์พระผู้ไถ่ องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล

ตรัสแก่บุคคลผู้นั้น

ซึ่งเป็นที่รังเกียจเดียดฉันท์ของประชาชาติ

ผู้เป็นคนรับใช้ของบรรดาผู้ครอบครองนั้นพระองค์

ตรัสว่า "กษัตริย์ทั้งหลายจะเห็นเจ้าแล้วก็ยืขึ้น

เจ้านายทั้งปวงจะเห็นแล้วก็หมอบกราบเนื่องจากองค์พระผู้

เป็นเจ้า+ผู้ทรงสัตย์ซื่อ

องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลผู้ทรงเลือกสรรเจ้า"

การกอบกู้อิสราเอล

8 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"ในวาระแห่งความโปรดปราน เราจะตอบเจ้า

ในวันแห่งความรอด เราจะช่วยเจ้า

เราจะปกป้องและทำให้เจ้าเป็นคำมั่นสัญญาแก่เหล่าประชากร

ร

ว่าจะให้ดินแดนนั้นกลับคืนสู่ปกติสุข

- และรื้อฟื้นกรรมสิทธิ์ซึ่งถูกทิ้งร้าง
- 9 ให้กล่าวแก่เซลยว่า 'ออกมาเถิด'
และกล่าวแก่ผู้อยู่ในความมืดมนว่า
'จงเป็นอิสระ!'
“ พวกเราจะเลี้ยงชีพอยู่ริมทาง
และพบทุ่งหญ้าเขียวขจีบนเนินเขากันดารแห้งแล้งทุกแห่ง
- 10 เขาจะไม่หิวหรือกระหาย
แสงอาทิตย์อันแผดเผาและลม
ทะเลทรายอันร้อนระอุจะไม่ซัดมาถึงเขาอีกต่อไป
พระองค์ผู้ทรงเอ็นดูสงสารเขา
จะนำเขา พาเขามายังริมธารน้ำพุ
- 11 เราจะเปลี่ยนภูเขาท้งปวงของเราให้เป็นทางเรียบ
และทางหลวงของเราจะถูกสร้างขึ้น
- 12 ดูเถิด พวกเขาจะมาจากแดนไกล
บ้างมาจากทางเหนือ บ้างมาจากทางตะวันตก
บ้างก็มาจากอัสวาน*" (49:12* ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาว่า
สินิม)
- 13 ฟ้าสวรรค์เอ๋ย จงโห่ร้องยินดี
โลกเอ๋ย จงปรีดีเปรม
ภูเขาท้งหลายเอ๋ย จงเปล่งเสียงร้องเพลง!
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปลอบโยนประชากรของพระองค์
- ค
- และจะทรงเอ็นดูสงสารผู้ที่ทุกข์ทรมาณ
- 14 แต่ศิโยนกล่าวว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทอดทิ้งข้าเสียแล้ว
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงลี้มเข้าไปแล้ว"
- 15 "แม่จะลี้มลูกน้อยในอก

และจะไม่เอ็นดูสงสารลูกที่นางให้กำเนิดได้หรือ?

แม้นางอาจจะลืมได้

แต่เราจะไม่ลืมเจ้า!

16 ดูเถิด เราได้สลักชื่อของเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา

กำแพงของเจ้าอยู่ตรงหน้าเราเสมอ

17 ลูกๆ ของเจ้ารีบรุดมา

และบรรดาผู้ที่ทำให้เจ้าเรศร้างก็ไปจากเจ้า

18 เจยหน้าขึ้นมองไปรอบๆ เกิด

ลูกๆ ทั้งหมดของเจ้าชุมนุมกันมาหาเจ้า"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "เราดำรงอยู่แน่นอนฉันใด

พวกเขาจะเป็นเครื่องประดับตกแต่งเจ้า

เจ้าจะเหมือนเจ้าสาว มีพวกเขาเป็นอภรณ์ประดับ

19 ถึงแม้ว่าเจ้าปรักหักพังและเรศร้าง

ดินแดนของเจ้าก็ถูกทิ้งร้าง

แต่บัดนี้เจ้าจะกลับค้ำคืบแคบเกินไปสำหรับประชากรของเจ้า

และผู้ที่สร้างผลาญเจ้าจะไปไกลลิบลิบ

20 ลูกหลานซึ่งเกิดในช่วงทุกข์ลำเค็ญของเจ้า

จะพูดให้เจ้าได้ยินว่า

‘ ที่นี้ค้ำคืบแคบเกินไปสำหรับเรา

ขอที่อาศัยมากกว่านี้เถิด’

21 แล้วเจ้าจะรำพึงในใจว่า

"ใครหนอได้ให้คนทั้งหมดนี้แก่เรา?

เราก็อทุกข์ลำเค็ญและเรศร้าง ตกเป็นเชลยและถูกทอดทิ้ง

ใครหนอเลี้ยงดูคนเหล่านี้ขึ้นมา?

เราถูกทิ้งไว้เดี๋ยวเดียว แล้วคนเหล่านี้มาจากไหนกัน?’ "

22 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

"ดูเถิด เราจะส่งสัญญาณแก่บรรดาประชาชาติ

เราจะชูธงให้ชนชาติทั้งหลาย

พวกเขาจะอุ้มลูกชายของเจ้าไว้ในวงแขนพากลับมาหาเจ้า

ส่วนลูกสาวของเจ้าจะให้ขี่คอเขามา

23 บรรดากษัตริย์จะเป็นบิดาบุญธรรมของเจ้า

และราชินีทั้งหลายเป็นแม่ผู้เลี้ยงดู

พวกเขาจะหมอบกราบชนหน้าลงที่พื้นตรงหน้าเจ้า

เขาจะเสียดูสิแทบเท้าเจ้า

เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ผู้ที่พึงหวังเราจะไม่ผิดหวัง"

24 จะแย่งชิงเหยื่อไปจากนักรบ

หรือจะช่วยเชลยจากบรรดาผู้ดูร้าย²⁷ได้หรือ?

25 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"จะริบเชลยคืนจากนักรบ

ริบเหยื่อคืนจากผู้ดูร้าย

เราจะต่อสู้กับบรรดาผู้ที่ต่อสู้เจ้า

และเราจะช่วยลูกๆ ของเจ้าให้รอด

26 เราจะทำให้ผู้กดขี่ข่มเหงเจ้ากินเนื้อของตนเอง

พวกเขาจะเมื่อด้วยเลือดตนเองเหมือนเมาเหล้าองุ่น

และแล้วมวลมนุษยชาติจะรู้ว่า

เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+คือองค์พระผู้ช่วยให้รอดของเจ้า

องค์ทรงฤทธิ์แห่งยาโคบเป็นพระผู้ไถ่ของเจ้า"

---

²⁷ 49:24 * ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาว่า ผู้ชอบธรรม

อิสราเอลผู้บาปหนาและผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง

50

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"หนังสือหย่าของแม่เจ้าอยู่ที่ไหน

ที่เราใช้ไล่นางไปเสีย?

หรือเราขายเจ้าไปให้เจ้าหนีคนไหน?

ที่แท้เจ้าถูกขายไปเพราะบาปผิดของเจ้า

แม่ของเจ้าถูกไล่ออกไปเพราะการล่วงละเมิดของเจ้า

2

เมื่อเรามาถึง ทำไมจึงไม่มีใครสักคน?

เมื่อเราเรียก ทำไมไม่มีใครตอบ?

แขนของเราสั้นเกินกว่าที่จะไถ่เจ้าหรือ?

เราขาดกำลังที่จะช่วยเจ้าให้รอดหรือ

เราตวาดคำเดียว ทะเลก็แห้งเหือด

เราทำให้แม่น้ำกลับกลายเป็นถินกันดาร

ปลาเน่าเหม็นเพราะขาดน้ำ

และตายเพราะความกระหาย

3

เราเอาความมืดห่อหุ้มท้องฟ้า

เอาผ้ากระสอบคลุมมันเสีย"

4

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประทานลึนที่ฝึกปรือแล้วแก่

ข้าพเจ้า

เพื่อจะรู้จักถ้อยคำซึ่งช่วยคำชูผู้อ่อนระโหย

ทุกๆ เข้าพระองค์ทรงปลุกข้าพเจ้า

ทรงปลุกหูของข้าพเจ้าให้รับฟังอย่างผู้ที่พระองค์ทรงสอน

5

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดทรงเบิกหูข้าพเจ้าออก

และข้าพเจ้ามิได้ขัดขืนหรือหันหนี

6

ข้าพเจ้ายอมหันหลังให้แก่ผู้ที่โบยตีข้าพเจ้า

และเอียงแก้มให้แก่ผู้ที่ทิ้งหนวดข้าพเจ้า
ข้าพเจ้ามิได้หนีหน้าผู้ที่เย้ยหยันและถ่มน้ำลายรด

7 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดทรงช่วยข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะไม่อับยศอดสู
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงข่มหน้าไว้ประหนึ่งหินเหล็กไฟ
และรู้ว่าตัวเองจะไม่ต้องอับอาย

8 พระองค์ผู้ทรงพิสูจนว่าข้าพเจ้าเป็นฝ่ายถูกนั้นอยู่ใกล้
ใครเล่าจะสู้ความกับข้าพเจ้า?
ก็ให้มาประจันหน้ากัน!
ไหนล่ะผู้ฟ้องร้องข้าพเจ้า?
ให้เขามาเผชิญหน้ากับข้าพเจ้า!

9 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดนี้แหละทรงช่วยข้าพเจ้า
ใครที่ไหนดจะกล่าวโทษข้าพเจ้า?
เขาทั้งหลายจะย่อยยับไปเหมือนเสื้อผ้า
และถูกตัวแมลงกินหมด

10 ใครบ้างในหมู่พวกท่านที่ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+
และเชื่อฟังถ้อยคำผู้รับใช้ของพระองค์?
ผู้ที่ดำเนินในความมืด ไม่มีแสงสว่าง
จงวางใจในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และฟังฟังพระเจ้า

า ข อ ง ต น

11 แต่ส่วนเจ้าทั้งปวงที่จุดไฟ ผู้ชุกคบไฟลุกโชติช่วงให้ตัวเอง
จงไปเดินอยู่ในแสงสว่างจากไฟของเจ้าจากคบไฟที่เจ้าจุด
โชติช่วง

สิ่งที่เจ้าจะได้รับจากมือของเราคือเจ้าจะนอนลงในความทุก
ข์ทรมาณ

ความรอดนิรันดรสำหรับศิโยน

51 “ จงฟังเราเถิด บรรดาผู้ชวนขวยหาความชอบธรรม
และผู้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+
จงมองดูศิลาที่เจ้าถูกสกัดออกมาดูเหมือนหินที่เจ้าถูกขุดออก

มา

2 จงมองดูอัคราฮัมบรรพบุรุษของเจ้า

และซาร่าห์ผู้ให้กำเนิดเจ้า

เมื่อครั้งเราเรียกเขา เขาเป็นเพียงตัวคนเดียว

และเราก็อวยพรเขา ทำให้กลายเป็นชนชาติใหญ่

3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงปลอบโยนศิโยนอย่างแน่นอน

และจะทอดพระเนตรซากปรักหักพังทั้งปวงของศิโยนด้วยความ
เอ็นดูสงสาร

พระองค์จะทรงกระทำให้ถิ่นกันดารของศิโยนเป็นเหมือนสวน

น เอ เด น

พระองค์จะทรงทำให้ถิ่นกันดารของเธอเหมือนสวนเอเดน

ที่ห้องร้างของเธอเหมือนอุทยานขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ที่นั่นจะมีความปลาบปลื้มยินดี

มีการขอบพระคุณพระเจ้าและเสียงเพลงไพเราะ

4 "จงฟังเราเถิด ประชากรของเราเอ๋ย

ฟังเราเถิด ชนชาติของเราเอ๋ย

จะมีธรรมบัญญัติจากเรา

ความยุติธรรมของเราจะเป็นแสงสว่างแก่มวลประชาชาติ

5 ความชอบธรรมของเรารีบรุดเข้ามาใกล้

ความรอดของเรากำลังมาถึงแล้ว

แขนของเราจะอำนวยความยุติธรรมแก่ชนชาติต่างๆ

แผ่นดินชายทะเลจะมองดูเรา และรอคอย

- ให้เราลงมืออย่างมีความหวัง
- 6 จงชำเลื่องตาขึ้นมองฟ้าสวรรค์
และมองดูโลกเบื้องล่าง
ฟ้าสวรรค์จะลึบหายไปเหมือนควัน
โลกจะเสื่อมโทรมไปเหมือนเสื้อผ้า
และชาวโลกจะตายไปเหมือนแมลงวัน
แต่ความรอดของเราจะดำรงอยู่เป็นนิตย์
ความชอบธรรมของเราจะไม่สิ้นสุดเลย
- 7 “ จงฟังเราเถิด เจ้าทั้งหลายผู้รู้ว่าอะไรคือความถูกต้อง
ชนชาติผู้ถนอมธรรมบัญญัติของเราไว้ในใจ
อย่ากลัวการตำหนิตีเยนของมนุษย์
อย่าหวั่นไหวไปกับคำสบประมาทของเขา
- 8 ด้วยว่าแมลงจะแทะกินเขาเหมือนเสื้อผ้า
หนอนจะกัดกินเขาเหมือนผ้าขนสัตว์
แต่ความชอบธรรมของเราจะดำรงอยู่ตลอดกาล
ความรอดของเราจะยั่งยืนสืบไปทุกชั่วอายุ”
- 9 ข้าแต่พระกรขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ จงตื่นเถิด!
ตื่นเถิด! จงสวมพละกำลัง
จงตื่นขึ้น เหมือนในอดีตที่ผ่านมาดังในชั่วอายุเก่าก่อน
มิใช่พระองค์หรือที่ฟนราห์บอกเป็นขึ้นๆ
และแทงสัตว์ร้ายตัวนั้นทะเล?
- 10 มิใช่พระองค์หรือที่ทำให้ทะเลแห้งเหือด? คือห้วงสมุทรอันลึก
ผู้ทรงทำทางไว้ในท้องทะเลลึก
เพื่อผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ไว้จะข้ามฟากไปได้
- 11 ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงไถ่ไว้จะกลับมา
พวกเขาจะเดินร้องเพลงเข้าศิโยน

มีความสุขนิรันดรเป็นมงกุฎประดับศีรษะ
ความยินดีปรีดีเปรมจะเต็มตื่นพวกเขา
ความทุกข์โศกและการทอดถอนใจจะสูญสิ้นไป

- 12 "เรานี่แหละเป็นผู้ปลอมโยนเจ้า
เจ้าเป็นใครจึงไปกลัวมนุษย์ที่ต้องตาย?
บุตรของมนุษย์ซึ่งเป็นเพียงต้นหญ้า
- 13 เจ้าเป็นใครจึงลืมองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงสร้างเจ้า?
ผู้คลี่ฟ้าสวรรค์ออกมาและวางรากฐานของโลก
เรื่องอะไรเจ้าถึงต้องอกสั่นขวัญแขวนอยู่ทุกวี่ทุกวัน?
เนื่องด้วยความเกรี้ยวกราดของผู้ข่มเหงผู้มุ่งสู่หายนะ
แล้วความเกรี้ยวกราดของผู้ข่มเหงอยู่ที่ไหนเล่า?
- 14 ในไม่ช้านักโทษผู้หวาดกลัวจนตัวสั่นจะได้
รับการปลดปล่อย
เขาจะไม่ตายในคุกหรือขาดอาหาร
- 15 เพราะเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
ผู้กวานทะเลทำให้คลื่นคำราม
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิคือพระนามของพระองค์
- 16 เราใส่วาจาของเราไว้ในปากของเจ้า
และบังเจ้าไว้ด้วยร่มเงาแห่งมือของเรา
เราเป็นผู้สถาปนาฟ้าสวรรค์ไว้ในที่ของมัน
เป็นผู้วางรากฐานของโลก
และเป็นผู้กล่าวกับศิโยนว่า

'เจ้าเป็น ป ร ะ ช า ก ร ข อ ง เ ร า '

จอกแห่งพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

- 17 ตื่นเถิด ตื่นเถิด จงลุกขึ้นเถิดเยรูซาเล็มเอ๋ย

เจ้าผู้ตีมาจากจอกแห่งพระพิโรธของพระเจ้า
ซึ่งอยู่ในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
เจ้าตีจนถึงตะกอนกันถ้วยซึ่งทำให้ถึงกับชวนเซ

18 ลูกชายทั้งหมดที่ใน ำ ง ค ล อ ด อ อ ก ม ำ

ไม่มีสักคนเดียวที่จะนำทางนาง

ลูกชายทั้งหมดที่นางเลี้ยงดูมา

ไม่มีสักคนเดียวที่จะจูงนางไป

19 ภัยพิบัติอันกระหน่ำซ้ำเติมนี้เกิดขึ้นแก่เจ้า

ใครเล่าจะสามารถปลอบโยนเจ้าได้?

หายนะและความย่อยยับ

การกัณดารอาหารและการรบราฆ่าฟัน

ใครเล่าจะสามารถปลอบประโลมเจ้าได้²⁸

20 ลูกๆ ของเจ้าเป็นลมไปแล้ว

พวกเขาอนอยู่ที่หัวถนนทุกสาย

ประหนึ่งละมั่งติดอยู่ในตาข่าย

พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และการว่ากล่าวของพระเจ้า

าท่วมทันเขา

21 ฉะนั้น จงฟังสิ่งนี้เถิด เจ้าผู้ทุกข์ทรมาณ

ผู้มีนเมาแต่มิใช่ด้วยฤทธิ์เหล้าองุ่น

22 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด พระเจ้าของเจ้า

ผู้ปกป้องประชากรของพระองค์ ตรัสว่า

"ดูเถิด

เราได้นำถ้วยซึ่งทำให้เจ้ามีนเมาออกไปจากมือของเจ้า

---

²⁸ 51:19 * ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาว่า

เ ร า จ ะ ป ล อ บ ป ร ะ โ ล ม จ ้ า ได้อย่างไร?

เจ้าจะไม่ต้องตีมาจากถ้ายัน

คือถ้ายันแห่งโทสะของเราอีกต่อไป

23 เราจะเอาถ้ายันใส่ลงในมือของบรรดาผู้ทรمانเจ้า
ผู้กล่าวกับเจ้าว่า 'นอนหมอบราบซี เราจะได้เดินย่ำไป'
คนเหล่านั้นซึ่งทำให้หลังของเจ้าเหมือนพื้นดิน
เหมือนพื้นถนนให้เหยียบย่ำ"

52 ตื่นเถิด ตื่นเถิด ศิโยนเอ๋ย จงสวมกำลังวังชา
เยรูซาเล็มนครบริสุทธิเอ๋ย

จงสวมอาภรณ์งามตระการของเจ้าเถิด

ผู้ไม่ได้เข้าสู่หนัดและผู้มีมลทิน จะไม่เข้ามาในเจ้าอีก

2 จงสะบัดฝุ่นธุลีทิ้งไป จงลุกขึ้น นั่งบนบัลลังก์เถิด
เยรูซาเล็มเอ๋ย

จงปลดโซ่ตรวนที่ล่ามคอของเจ้าเถิด

ธิดาแห่งศิโยนผู้ตกเป็นเชลย

3 เ พ ร า ะ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เจ้าถูกขายโดยไม่มีราคาค่างวด

เจ้าก็จะได้รับการไถ่คืนมาโดยไม่ต้องจ่ายเงิน"

4 เ พ ร า ะ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

"เดิมทีประชากรของเราลงไปอาศัยอยู่ที่อียิปต์

ต่อมาอัสซีเรียได้กดขี่ข่มเหงเขา"

5 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ป ร ะ ก า ศ ์ ว่า

"และบัดนี้เรามีอะไรที่นี้บ้าง?

ด้วยว่าประชากรของเราถูกพาตัวไปเปล่าๆ

ผู้ครอบครองเขาก็เย้ยหยัน²⁹

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศตั้งนั่นแหละ

นามของเราถูกหมิ่นประมาทตลอดไป

6 ดังนั้น ประชากรของเราจะรู้จักนามของเรา

เพราะฉะนั้น ในวันนั้นเขาจะรู้ว่า

เราเองเป็นผู้บอกไว้ล่วงหน้า เป็นเราเอง"

7 เท้าของผู้นำข่าวดีมาบนภูเขา กิ่งดงามเสียนี่กระไร

ผู้ประกาศสันติภาพ ผู้แจ้งข่าวดีและประกาศความรอด

ผู้กล่าวกับศิโยนว่า " พระเจ้าของเจ้าทรงครอบครอง!"

8 จงฟังเถิด! พวกยามของเจ้าส่งเสียงร้อง

ร่วมกันให้ร้องด้วยความสุขใจ

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+เสด็จกลับมายังศิโยน

เขาทั้งหลายจะเห็นกับตา

9 จงร่วมกันเปล่งเสียงร้องเพลงเบิกบานเถิด

ซากรักหักพังแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย

เพราะ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปลอบโยนประชากรของ

พระองค์แล้ว

พระองค์ได้ทรงไถ่เยรูซาเล็มแล้ว

10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงเผยพระกรอันบริสุทธิ

ต่อหน้าต่อตาประชาชาติทั้งปวง

ทั่วทั้งโลกจะเห็นความรอดแห่งพระเจ้า ข อ ง เ ร า

11 ไปเถิด ไปเสีย จงออกจากที่นั่น!

อย่าแตะต้องสิ่งมลทิน!

จงออกมาจากที่นั่น และรักษาตัวให้บริสุทธิ์

---

²⁹ 52:5 * ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาว่า คร่ำครวญ

เจ้าทั้งหลายผู้อัญเชิญภาชนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
12 แต่เจ้าจะไม่จากมาด้วยความรีบร้อน หรือเตลิดหนีมา
เพราะ องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะเสด็จนำหน้าเจ้า
พระเจ้าแห่งอิสราเอลจะทรงระวังหลังให้เจ้า

การทนทุกข์และสง่าราศีของผู้รับใช้

13 ดูก่อน ผู้รับใช้ของเราจะกระทำการอย่างฉลาดสุขุม³⁰
เขาจะได้รับการเทิดทูน ยกย่อง และสดุดีอย่างสูงส่ง
14 คนเป็นอันมากตื่นตะลึงเพราะเขา³¹
เนื่องด้วยรูปลักษณะของเขาเสียโฉมไปจนไม่มีใครเหมือน
และรูปร่างของเขาก็เสียไปจนดูไม่เหมือนมนุษย์
15 เขาก็จะทำให้หลายประชาชาติตกตะลึง³²
และเขาจะทำให้บรรดากษัตริย์ปิดปาก
เพราะพวกเขาจะเห็นสิ่งที่ไม่เคยมีใครบอกเขามาก่อน
และจะเข้าใจสิ่งที่ไม่เคยได้ยินมาก่อนฉนั้น

53 ใครเล่าจะเชื่อถ้อยคำของเรา
และพระกรแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรง สำแดงแก่ผู้ใด?
2
เขาผู้นั้นเจริญขึ้นต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์เหมือนหน่ออ่อน
น
และเหมือนรากไซ้ออกจากพื้นดินแห่ง

---

³⁰ 52:13 * หรือจะทำให้เจริญรุ่งเรือง

³¹ 52:14 * ภาษาฮีบรูว่า ท่าน

³² 52:15 * ต้นฉบับภาษาฮีบรูว่า เขาก็จะประพรมหลายประชาชาติ

เขาไม่มีความงามหรือความโอ้อ่าตระการที่จะดึงดูดเรา
รูปลักษณ์ไม่มีอะไรชวนให้ปรารถนา

3 เขาถูกมนุษย์ทอดทิ้งและเตี้ยดฉันท
เป็นคนเจ้าทุกข์ และคุ้นเคยกับความยากแค้นลำเค็ญ
เป็นคนที่ใครๆ เบือนหน้าหนี
เขาถูกเหยียดหยาม และเราก็ไม่นับถือเขา

4 แน่ที่เดียว

เขารับความบกพร่องและแบกความทุกข์โศกของเราไป
ถึงกระนั้นเรากลับถือว่าเขาถูกพระเจ้าตี
คือถูกพระองค์โบยตี และทรมาน

5 แต่เขาถูกทำร้ายเพราะการล่วงละเมิดของเรา
เขาอบซ้ำเพราะความผิดบาปของเรา
เขารับโทษทัณฑ์เพื่อเราจะมีสันติสุข
บาดแผลของเขาทำให้เราได้รับการรักษา

6 เราทั้งปวงหลงเตลิดไปเหมือนแกะ

แต่ละคนหันไปตามทางของตน

แ ล ะ องค์พระผู้เป็นเจ้า*ทรงวางความผิดบาปของเราทุกคนบนตัวเขา

7 เขาถูกกดขี่ข่มเหงและทนทุกข์ทรมานแต่ก็ไม่เคยปริปากเลย
เขาถูกนำตัวเข้าสู่แดนประหารเหมือนลูกแกะ
และแกะนั่งอยู่ต่อหน้าผู้ตัดขนแกะฉันท

เขาก็ไม่ยอมปริปากฉันทนั้น

8 เขาถูกนำตัวออกไปจากการกดขี่ข่มเหง³³และการพิพากษา
และใครเล่าจะพูดถึงลูกหลานของเขาได้

---

³³ 53:8 * หรือ จากการจับกุม

เพราะเขาถูกตัดขาดจากดินแดนผู้มีชีวิต
เขาถูกตี³⁴เพราะการล่วงละเมิดแห่งประชากรของเรา

9 เขาถูกฝังในหลุมฝังศพพร้อมกับคนชั่ว
และร่วมกับเศรษฐีในความตายของเขา
ทั้งๆ ที่เขาไม่เคยทำความทารุณโหดร้าย
ไม่เคยพูดคำหลอกลวงตลบตะแลง

10

ถึงกระนั้นก็เป็นน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ที่จะบดขยี้
และทำให้เขาทุกข์ทรมาน
และถึงแม้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงใช้³⁵ชีวิตของเขาเป็นเครื่อง
บูชาลบมลทิน

แต่เขาจะเห็นวงศัวัานของตนและวันคืนของเขายาวนาน
น้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะเจริญรุ่งเรืองในมือของ

เขา

11 ภายหลังจากความทุกข์ทรมานในวิญญูณจิตของเขา
เขาจะแลเห็นแสงสว่างแห่งชีวิต³⁶ และพึงพอใจ³⁷
โดยความรู้ของเขาคือผู้รับใช้ที่ชอบธรรมของเรา
จะกระทำให้คนเป็นอันมากกลายเป็นผู้ชอบธรรม
และเขาจะแบกความบาปผิดทั้งมวลของคนเหล่านั้น

---

³⁴ 53:8 ** หรือ จ ำ ก ำ โ ป

³⁵ 53:10 * ภาษาฮีบรูว่า ถึงแม้เขาใช้

³⁶ 53:11 * ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนา ไม่มีคำว่า แสงสว่างแห่งชีวิต

³⁷ 53:11 ** หรือ

เขาจะแลเห็นผลแห่งความทุกข์ทรมานในวิญญูณจิตของเขาและ
พึงพอใจ

- 12 ด้วยเหตุนี้เราจะให้เขามีส่วนในท่ามกลางผู้ยิ่งใหญ่³⁸
และเขาจะแบ่งรางวัลกับผู้แข็งแกร่ง³⁹
เนื่องจากเขายอมพลีชีวิตและถูกนับเป็นพวกคนทรยศ
เพราะเขาแบกรับความบาปผิดของคนเป็นอันมาก
และทูลวิงวอนเพื่อคนทรยศ

พระสิริที่จะมาถึงของศิโยน

- 54 "จงร้องเพลงเถิด หญิงหมั้นเอ๋ย เจ้าผู้ไม่เคยมีลูก
จงเปล่งเสียงร้องเพลง และจงให้ร้องยินดีเถิด
เจ้าผู้ไม่เคยเจ็บครรภ์
ด้วยว่าลูกของหญิงที่โดดเดี่ยวก็ยังมีมากกว่า
ลูกของหญิงผู้มีสามี" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัส
- 2 "จงขยายที่ตั้งเต็นท์ของเจ้า
ซึ่งผ้าเต็นท์ออกกว้าง
อย่ารั้งไว้
ต่อเชือกเต็นท์และตอกหลักหมุดให้มั่นคง
- 3 เพราะเจ้าจะขยายออกทั้งขวาและซ้าย
ลูกหลานของเจ้าจะยึดกรรมสิทธิ์ของประชาชาติต่างๆ
และตั้งถิ่นฐานในนครเวรเศร้างของเขา
- 4 อย่างกลัวเลย เจ้าจะไม่ต้องทนอับอาย
อย่าอดสู้อย่างไรเลย เจ้าจะไม่ต้องขายหน้า
เจ้าจะลืมนความอัปยศในวัยสาว
และไม่จดจำคำถากถางเรื่องความเป็นมาของเจ้าอีก

---

³⁸ 53:12* หรือ คนมากมาย

³⁹ 53:12 ** หรือ ค น จ ำ น ว น ม า ก)

- 5 เพราะองค์พระผู้สร้างเจ้าเป็นสามีของเจ้า
 ทรงพระนามว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์
 องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลคือองค์พระผู้ไถ่ของเจ้า
 ทรงเป็นพระเจ้าเหนือสากลโลก
- 6 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงเรียกเจ้ากลับมา
 เสมือนหนึ่งเจ้าเป็นภรรยาที่ถูกทอดทิ้งและชอกช้ำระกำใจ
 เป็นภรรยาที่แต่งไปตั้งแต่ยังสาวรุ่น แล้ว
 ก็ถูกทอดทิ้ง" พระเจ้าของเจ้าตรัสไว้
- 7 "ชั่วประเดี๋ยวหนึ่งเราทอดทิ้งเจ้า
 แต่ด้วยความเมตตาลึกๆ ในใจ เราจะพาเจ้ากลับมา
- 8 ในช่วงขณะหนึ่งของความโกรธ เราเบือนหน้าหนีไปจากเจ้า
 แต่ด้วยความรักอันนิรันดร์ เราจะเมตตาเจ้า
 องค์พระผู้เป็นเจ้า+องค์พระผู้ไถ่ของเจ้าตรัสไว้
- 9 “ สำหรับเราแล้วเรื่องนี้เป็นเหมือนในสมัยโนอาห์
 เราปฏิญาณไว้ว่าจะไม่ให้น้ำของโนอาห์ท่วมโลกอีกฉันใด
 บัดนี้เราก็ปฏิญาณว่าจะไม่โกรธและไม่ต่อว่าเจ้าอีกฉันนั้น
- 10 แม้ภูเขายาจะถูกเขย่าและเนินเขาถูกเขยื้อนไป
 แต่ความรักมั่นคงที่เรามีต่อเจ้าจะไม่คลอนแคลน
 และพันธสัญญาแห่งสันติภาพของเราจะไม่สูญสิ้นไป"
 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงเมตตาเจ้าตรัสไว้
- 11 "โอ นครซึ่งถูกทรมาน ถูกพายุพัดกระหน่ำ
 และไม่ได้รับการปลอบประโลม
 เราจะสร้างเจ้าด้วยไฟพิรุณ⁴⁰
 รากฐานของเจ้าคือพลอยสีน้ำเงิน

---

⁴⁰ 54:11 * คำนี้ในภาษาฮีบรู มีความหมายไม่ชัดเจน

- 12 เราจะสร้างหอบของเจ้าด้วยทับทิม
ประตุทำจากพลอยอันวาววับ
และกำแพงทั้งปวงทำจากอัญมณีล้ำค่า
- 13 ลูกๆ ทั้งสิ้นของเจ้าจะรับการสอนจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+
เขาทั้งหลายจะมีสันติสุขยิ่งใหญ่
- 14 เจ้าจะได้รับการสถาปนาขึ้นในความชอบธรรม
การกดขี่ข่มเหงจะห่างไกลเจ้า
ไม่มีอะไรที่เจ้าต้องกลัว
ความอกสั่นขวัญแขวนจะถูกกำจัดไปไกล
ไม่เหน็ดกรายมาใกล้เจ้า
- 15 หากมีใครโจมตีเจ้า ก็ไม่ใช่เพราะเรากระทำ
ผู้ที่โจมตีเจ้าจะยอมแพ้เจ้า
- 16 ดูเถิด เราเองเป็นผู้สร้างช่างเหล็กซึ่งพัดถ่านลุกเป็นไฟ
และผลิตอาวุธอันเหมาะแก่งานของมัน
และเราเองที่สร้างผู้ทำลายล้างเพื่อกระทำความย่อยยับ
- 17 ไม่มีอาวุธที่ต่อสู้เจ้าขึ้นใดเอาชนะเจ้าได้
เจ้าจะพิสูจนหักล้างทุกสิ่งที่ปรักปรำเจ้า
นี่เป็นมรดกแห่งบรรดาผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
และเป็นการพิสูจนยืนยันว่าเขาไม่ผิดจากเรา"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

คำเชื้อเชิญบรรดาผู้กระหาย

- 55 "เชิญทุกคนที่กระหายมาดื่มน้ำเกิด
และผู้ที่ไม่มีเงินจงมาซื้อกินเกิด!
มาซื้อเหล่าองุ่นและนม
โดยไม่คิดเงินและไม่คิดมูลค่า

- 2   ทำไมเจ้าจึงใช้จ่ายเงินซื้อสิ่งที่มีโชอาหาร
และลงแรงทำสิ่งที่ไม่ช่วยให้มีใจ?
จงฟังเถิด จงฟังเรา และรับประทานสิ่งที่ดี
แล้วจิตวิญญาณของเจ้าจะปีติยินดีในอาหารอันอุดมที่สุด
- 3   จงเงี้ยวและมาหาเรา
มาฟังเราเพื่อจิตวิญญาณของเจ้าจะมีชีวิตอยู่ได้
เราจะทำพันธสัญญาอันรันดร์กับเจ้า
ว่าด้วยความรักอันสัตย์ซื่อซึ่งเราสัญญาไว้กับดาวิด
- 4   ดูเถิด เราได้กระทำให้เขาเป็นพยานแก่ประชาชาติต่างๆ
เป็นผู้นำและผู้บังคับบัญชาประชาชาติทั้งหลาย
- 5   แน่ที่เดียวเจ้าจะเรียกชุมนุมประชาชาติซึ่งเจ้าไม่รู้จัก
และประชาชาติซึ่งไม่รู้จักเจ้าจะรีบรุดมาหาเจ้า
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลประทานศักดิ์ศรีแก่เจ้า"
- 6   จงแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+ขณะที่จะพบพระองค์ได้
จงร้องทูลพระองค์ขณะเมื่อยังทรงอยู่ใกล้
- 7   ให้คนชั่วร้ายละทิ้งวิถีทางของตน
          และคนบาปชั่วละทิ้งความคิดของตน
ให้เขาหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+
และพระองค์จะทรงเมตตาเขา
          ให้เขาหันกลับมาหาพระเจ้าของเรา เพราะพระองค์
          จะทรงให้อภัยโดยไม่คิดมูลค่า
- 8   องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "เพราะความคิดของเรา
          ไม่เป็นความคิดของเจ้า
วิถีทางของเจ้าไม่เป็นวิถีทางของเรา"
- 9   “ ฟาสวรรค์สูงส่งกว่าแผ่นดินโลกฉันใด

- วิถีของเราก็สูงส่งกว่าทางของเจ้า
 และความคิดของเราก็สูงส่งกว่าความคิดของเจ้าฉันนั้น
- 10 เฉกเช่น ฝนและหิมะโปรยลงมาจากฟ้าสวรรค์
 และไม่กลับไปที่นั่นโดยไม่ทำให้แผ่นดินโลกชุ่มฉ่ำ
 และทำให้พืชพันธุ์แตกหน่องอกงาม
 เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับผู้หว่าน และอาหารสำหรับผู้บริโภค
- 12 ถ้อยคำที่ออกจากปากเราก็เป็นดังนั้น มันจะไม่กลับคืน
 มายังเราโดยเปล่าประโยชน์
 แต่จะสัมฤทธิ์ผลดังที่เราปรารถนา
 และสำเร็จตามเป้าหมายที่เราตั้งไว้
- 12 เจ้าจะออกไปด้วยความสุขยินดี
 และถูกนำออกไปด้วยสันติสุข
 ภูเขาและเนินเขาจะเปล่งเสียงร้องเพลงต่อหน้าเจ้า
 บรรดาต้นไม้ในทุ่งนาจะปรบมือ
- 13 ต้นสนจะงอกขึ้นแทนที่พุ่มหนาม
 พันธุ์ไม้หอมจะงอกขึ้นแทนที่หนามย้อย
 การนี้จะเป็นที่เชิดชูองค์พระผู้เป็นเจ้า+
 เป็นหมายสำคัญนิรันดร์ซึ่งจะไม่ถูกทำลายล้างเลย”

ความรอดสำหรับคนอื่นๆ

- 56 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสตั้งนี้ว่า
 "จงผดุงความยุติธรรมและกระทำสิ่งที่ถูกต้อง
 เพราะความรอดของเราใกล้เข้ามาแล้ว
 และ ความชอบธรรมของเราจะปรากฏในไม่ช้า
- 2 ความสุขมีแก่ผู้ที่กระทำเช่นนี้
 คือแก่ผู้ที่ยึดถือไว้อย่างเหนียวแน่น

ผู้ถือรักษาวันสะบาโตโดยไม่ลบหลู่ดูหมิ่น
และยับยั้งมือของตนจากการกระทำชั่วใดๆ"

3 อย่าให้คนต่างชาติผู้อุทิศตนแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+กล่าวว่า

"พระเจ้าย่อมจะทรงแยกข้าพเจ้าจากประชากรของพระองค์"

และอย่าให้ชั้นที่บ่นว่า

"ข้าพเจ้าเป็นเพียงต้นไม้แห้งเฉา"

4 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสว่า

"เหล่าชั้นที่ซึ่งรักษาวันสะบาโตของเรา

ผู้เลือกทำสิ่งที่เราพอใจและยึดมั่นในพันธสัญญาของเรา

5 เราจะมอบอนุสรณ์และชื่อ

ที่อยู่ภายในวิหารและกำแพงของเราแก่พวกเขา

ซึ่งดีกว่ามีลูกชายลูกสาวเสียอีก

เราจะให้นามนิรันดร์แก่พวกเขา

เป็นนามที่จะไม่ถูกคัดออก

6 และคนต่างชาติที่อุทิศตนแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

ปรนนิบัติพระองค์ รักพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

และนมัสการพระองค์

ทุกคนที่รักษาวันสะบาโตโดยไม่ลบหลู่ดูหมิ่น

ผู้ที่ยึดมั่นในพันธสัญญาของเรา

7 เราจะพาเขามายังภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา

และให้พวกเขาขึ้นตีปรีดีเปรมในนิเวศแห่งการอธิษฐานของเร

า

เราจะรับเครื่องเผาบูชาและเครื่องถวายบูชาของเขาบนแท่น

บูชาของเรา

ด้วยว่านิเวศน์ของเราจะได้ชื่อว่า

"นิเวศน์แห่งการอธิษฐาน สำหรับมวลประชาชาติ"

8

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดผู้รวบรวมเชลยอิสราเอลประกาศว่า

"เราจะรวบรวมคนอื่นมาอีก

พระเจ้าทรงกล่าวโทษคนชั่วร้าย

9 มาสิ มวลสัตว์ป่าแห่งท้องทุ่ง

มาขยำกินเสยลี บรรดาสัตว์ป่าแห่งพงไพร!

10 ยามของอิสราเอล ตา บ อ ด

พวกเขาขาดความรู้

เป็นสุนัขใบ้ เห่าไม่ได้

พวกเขาเอาแต่นอนฝัน

พวกเขารักการหลับไหล

11 พวกเขาเป็นสุนัขหิวกินไม่หยุด กินไม่รู้จักอิ่ม

เป็นผู้เลี้ยงแคะที่ขาดความเข้าใจ

ทุกคนหันไปตามทางของตน

แต่ละคนล้วนมุ่งหาผลประโยชน์ใส่ตัว

12 ต่างก็ว่า "ม า เ อ า เหล้าองุ่นมาให้เรา!

เอาสุรามาให้เราดื่มเต็มที!

และพรุ่งนี้ก็จะเหมือนวันนี้ หรือดียิ่งขึ้นไปอีก"

57

คนชอบธรรมพินาศไป และไม่มีใครใส่ใจ

คนชั่วสัตย์ถูกคร่ำไป และไม่มีใครเข้าใจ

ว่าคนชอบธรรมถูกรับไป เพื่อให้พ้นจากความเลวร้าย

- 2 บรรดาผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรมเข้าสู่สันติสุข
เขาทั้งหลายพบการพักสงบในความตาย
- 3 ส่วนเจ้า จงมาที่นี่ เจ้าลูกแม่มดหมดผี
เจ้าผู้เป็นหน่อเนื้อเชื้อไขของคนล้วงประเวณีและหญิงโสเภ
ณี!
- 4 เจ้าเย้ยหยันใคร? เจ้าหัวเราะเยาะใคร?
เจ้าแลบลิ้นปลิ้นตาใส่ใคร?
เจ้าเป็นเทือกเถาเหล่ากอของคนทรยศและเป็นวงศ์วานของค
นโกหกมิใช่หรือ?
- 5 เจ้าเร้าร้อนด้วยราคะในหมู่ต้นโอ๊กและไต้ต้นไม้ใบดกทุกต้น
เจ้าสังเวกลูกของเจ้าในหุบเขาลึกและไต้ชะง่อนผา
- 6 รูปเคารพท่ามกลางหินเรียบในหุบเขาลึกเป็นส่วนของเจ้า
พระเหล่านั่นเป็นส่วนของเจ้า
เจ้าได้ถวายเครื่องตีมบูชา
และเครื่องธัญบูชาแก่พวกมัน
เนื่องด้วยสิ่งเหล่านี้เราควรจะยกโทษให้เจ้าหรือ?
- 7 เจ้าได้ตั้งเตียงไว้บนภูเขาสูงเด่น
เจ้าขึ้นไปถวายเครื่องบูชาของเจ้าที่นั่น
- 8 ข้างหลังประตูและเสาประตูของเจ้า
เจ้าได้ตั้งสัญลักษณ์นอกศาสนาไว้
เจ้าละทิ้งเรา เจ้าเปิดผ้าคลุมเตียง
ขึ้นไปบนเตียง และเปิดกว้าง
เจ้าทำสัญญากับบรรดาเจ้าของเตียงที่เจ้ารัก
และมองดูความเปลือยเปล่าของเขา

- 9   เจ้าไปหาพระโมเลค⁴¹
พร้อมกับน้ำมันและเพิ่มน้ำหอมของเจ้า
      เจ้าส่งคณะทูต⁴²ของเจ้าไปไกล
      ถึงขนาดลงไปยังแดนผู้ตาย!⁴³
- 10   เจ้าอ่อนระโหยไปตามวิถีทางของเจ้า
      แต่เจ้าก็ไม่เคยพูดว่า ‘ ไม่มีหวัง’
      เจ้าเสริมกำลังตัวเอง
      และเจ้าจึงมิได้อ่อนเปลี้ยไป
- 11   “ เจ้ากลัวเกรงใครหนักหนา? ถึงได้มูสาต่อเรา
      ไม่นึกถึงเรา และไม่ใคร่ครวญสิ่งนี้ในใจ
      เป็นเพราะเรานิ่งเงียบอยู่นานอย่างนั้นหรือ?
      เจ้าจึงไม่ยำเกรงเรา
- 12   เราจะเปิดเผยความชอบธรรม และ ก าร
      กระทำทั้งหลายของเจ้า
      แต่มันจะไม่เป็นประโยชน์อันใดแก่เจ้า
- 13   เมื่อเจ้าร้องขอความช่วยเหลือ
      ก็ให้รูปเคารพทั้งหลายแห่งของเจ้าช่วยเจ้าสิ!
      ลมจะหอบเอาพวกมันไปเสีย
      แคลมหายใจวูบเดียวก็พัดมันปลิวไปได้
      แต่ส่วนผู้ที่พักพิงในเรา
      จะได้รับดินแดนนั้นเป็นมรดก
      และมีสิทธิ์ครอบครองภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา”

---

⁴¹ 57:9 * หรือ กษัตริย์

⁴² 57:9 **หรือ บรรดารูปเคารพ

⁴³ 57:9 ***ภาษาฮีบรูว่า เชโล (sheol)

การปลอมประโลมผู้สำนึกผิด

14 และจะมีเสียงกล่าวว่า "จงสร้างขึ้น จงสร้างขึ้นเถิด
จงเตรียมทางไว้!

จงขจัดอุปสรรคต่างๆ ออกจากวิถีแห่งประชากรของเรา"

15 พระองค์ผู้สูงเด่นซึ่งดำรงอยู่ในรันดร์

ผู้ทรงพระนามว่าบริสุทธิ์สูง ตรัสว่า

"เราอาศัยอยู่ในที่สูงส่งและบริสุทธิ์

แต่ก็สถิตกับผู้สำนึกผิดและถ่อมใจลง

เพื่อฟื้นจิตวิญญาณของผู้ใจถ่อม และชูใจผู้สำนึกผิด

16 เราจะไม่กล่าวโทษเนื่องในนิตย หรือโกรธเคืองอยู่ร่ำไป

มิฉะนั้นแล้วจิตวิญญาณของมนุษย์จะสิ้นแรงต่อหน้าเรา

ผู้สร้างลมปราณของมนุษย์

17 เราโกรธเพราะกิเลสบาปหนาของเขา

เราลงโทษเขาและหันหน้าหนีด้วยความโกรธ

แต่เขาก็ยังคงทำตามใจชอบของตน

18 เราได้เห็นวิถีทางของเขาแล้ว

แต่เราจะรักษาเขาให้หาย

เร ำ จะ นำ เ ข ำ แ ล ะ ปล อ บ ป ร ะ โ ล ม

เ ข ำ

19

ให้ริมฝีปากของบรรดาผู้ไว้ทุกข์ในอิสราเอลกล่าวคำสรรเสริญ

ญ

สันติสุข สันติสุข แก่เขาทั้งปวงไม่ว่าจะอยู่ไกลหรือใกล้

เพราะเราจะรักษาเขาทั้งหมด" องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ตรัสดังนั้นแหละ

20 แต่คนชั่วร้ายเหมือนทะเลปั่นป่วน ซึ่งไม่อาจสงบนิ่ง

คลื่นของเขาถนอมและโคลนขึ้นมา

21 พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัสว่า "ไม่มีสันติสุขสำหรับคนชั่วร้าย"

การถืออดอาหารที่ถูกต้อง

58 "จงตะโกนดังๆ ไม่ต้องออมเสียงไว้

จงเปล่งเสียงให้ดังเหมือนแตร

จงแจ้งแก่ประชากรของเราถึงการทรยศของพวกเขา

และแจ้งแก่วงศ์วานของยาโคบถึงความบาปทั้งหลายของเขา

2 พวกเขาแสวงหาเราวันแล้ววันเล่า

ทำที่กระตือรือร้น อยากรู้จักทางของเรา

ราวกับว่าพวกเขาเป็นชนชาติที่กระทำสิ่งที่ถูกต้อง

และมีได้ละทิ้งคำบัญชาของพระเจ้า

พวกเขาทูลขอการตัดสินอย่างเที่ยงธรรมจากเรา

และทำเหมือนว่าอยากให้พระเจ้าเข้ามาใกล้

3 เขาทั้งหลายกล่าวว่า 'ข้าพระองค์ทั้งหลายได้อดอาหาร

แต่ทำไมพระองค์ไม่เห็นบ้าง?'

ข้าพระองค์ทั้งหลายถ่อมกายถ่อมใจลงแล้ว

แต่ทำไมพระองค์ยังไม่สังเกตบ้างเลย?'

“ ถึงกระนั้นในวันที่เจ้าถืออดอาหาร เจ้าก็ยังทำตามใจชอบ

และบีบบังคับคนงานของเจ้า

4 การถืออดอาหารของเจ้าจบลงด้วยการ

ทะเลาะวิวาทและการต่อสู้

พวกเจ้าชกต่อยกันเองด้วยหมัดอันชั่วร้าย

อย่าหวังว่าการถืออดอาหารของเจ้าอย่างที่ทำในวันนี้

จะสามารถทำให้เสียงอ่อนวอนของเจ้าจะขึ้นไปถึงเบื้องบนไ

ด้

- 5 นี่นะหรือการถืออดอาหารที่เราเลือกสรร
แค่เป็นวันให้มนุษย์ถ่อมตัวลง? แค่เป็นวันให้
เขาก้มหัวลงเหมือนต้นอ้อ
สวมผ้ากระสอบนอนลงในกองขี้เถ้าหรือ?
นี่หรือสิ่งที่เจ้าเรียกว่าการถืออดอาหาร
วันที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงยอมรับหรือ?
- 6 “ อย่างนี้มิใช่หรือคือการถืออดอาหารที่เราเลือกสรรไว้?
คือการปลดโซ่ตรวนแห่งความอยุติธรรม แก่สายรัดแอก
ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ข่มเหงให้เป็นอิสระ
และหักแอกทุกอันออก
- 7 การปันอาหารแก่ผู้หิวโหย
และให้ที่พักพิงแก่คนยากจนเร่ร่อน
เมื่อเห็นผู้เปลือยกายก็ให้เสื้อผ้าแก่เขา
และไม่หันหนีจากเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าเอง
- 8 เมื่อนั้นความสว่างของเจ้าจะเจิดจ้าดังอรุณรุ่ง
เจ้าจะรับการบำบัดรักษาอย่างรวดเร็ว
เมื่อนั้นความชอบธรรมของเจ้า⁴⁴จะนำหน้าเจ้า
และพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะระวางหลังให้เจ้า
- 9 เมื่อนั้นเจ้าจะร้องทูล
และองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะ ทร ง ต อ บ
เจ้าจะร้องขอความช่วยเหลือ และพระองค์จะตรัสว่า
'เราอยู่ที่นี่'
หากเจ้ากำจัดแอกของการกดขี่ข่มเหงการขี้ขี้และขจัดคำพ
ดชั่วร้าย

---

44 58:8 * หรือ องค์ผู้ชอบธรรมของเจ้า

- 10 และหากเจ้าอุทิศตนเพื่อผู้หิวโหย
ให้ผู้ถูกกดขี่ข่มเหงที่ขัดสนอึดเอมใจ
เมื่อนั้นความสว่างของเจ้าจะส่องขึ้นในความมืด
และคำคืนของเจ้าจะกลับกลายเป็นเช่นเที่ยงวัน
- 11 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงนำเจ้าตลอดไป
จะทรงให้เจ้าอึดเอมใจในดินแดนแห่งตะวันเจ็ดเจ้า
พระองค์จะทรงเสริมกำลังร่างกายเจ้า
เจ้าจะเป็นเหมือนสวนที่ได้รับการรดน้ำ อย่างดี
เหมือนน้ำพุที่มีน้ำไหลอยู่ตลอด
- 12 ประชากรของเจ้าจะสร้างซากปรักหักพังโบราณขึ้นใหม่
และจะฟื้นฟูรากฐานสมัยเก่าก่อน
เจ้าจะได้รับการขนานนามว่าผู้ซ่อมกำแพงที่หักพัง
ผู้ซ่อมถนนหนทางเพื่อจะมีที่อยู่อาศัย
- 13 หากเจ้าหยุดเหยียบย่ำวันสะบาโต
ไม่ทำอะไรตามใจชอบในวันบริสุทธิ์ของเรา
หากเจ้าเรียกวันสะบาโตว่าวันปีติยินดี
เรียกวันบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่าวันอันทรงเกียรติ
และหากเจ้าให้เกียรติวันนี้โดยไม่ทำอะไร ใ ร ต า ม ใ จ ช
อ บ
ไม่ทำตามความพอใจของตนเอง หรือพูดแต่เรื่องไร้สาระ
- 14 เมื่อนั้นเจ้าจะพบความสงบในองค์พระผู้เป็นเจ้า+
และเราจะให้เจ้าขึ้นชื่ออยู่บนที่สูงของดินแดน
และเราจะเลี้ยงเจ้าด้วยมรดกของยาโคบบิดาของเจ้า"
พระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสตั้งนั้น แ ห ล ะ

ความบาป การสารภาพ และการไถ่

59 แน่ทีเดียว

พระกรขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้สั้นเกินกว่าจะช่วยให้รอดไม่ได้

พระกรรมของพระองค์ก็มีได้ตั้งเกินกว่าจะไม่ได้ยิน

2

แต่ความบาปชั่วของเจ้าต่างหากที่ได้แยกเจ้าออกจากพระเจ้า
าของเจ้า

บาปผิดของเจ้าทำให้พระองค์ทรงเปื้อนพระพักตร์หนีจากเจ้า

๓

พระองค์จึงไม่สดับฟัง

3

มือของเจ้าเกรอะกรังไปด้วยเลือด นิ้วของเจ้า

เปื้อนเปื้อนความผิดบาป

ริมฝีปากของเจ้าพูดโกหก

ลิ้นของเจ้าพึมพำสิ่งชั่วร้าย

4

ไม่มีใครใส่ใจในความยุติธรรม

ไม่มีใครดำเนินคดีอย่าง**บริสุทธิ์** ช อ บ ธิ ร ร ม

เขาทั้งหลายวางใจในการโต้แย้งอันไร้สาระและพูดโกหก

ก่อความเดือดร้อนและให้กำเนิดความชั่วร้าย

5

เขาฟกไข่มุข และทอใยแมงมุม

ใครกินไข่มุขของเขาก็จะตาย

และเมื่อไข่มุขไหนแตก **งูพิษ** ก็เลื้อยออกมา

6

ใยที่เขาสานก่อขึ้นมาก็ใช้ประโยชน์เป็นเสื้อผ้าไม่ได้

เขาไม่สามารถปกคลุมตัวเองด้วยสิ่งที่ตนทำขึ้น

การกระทำของเขาชั่วร้าย

มือของเขาพร้อมที่จะกระทำการทารุณ

7

เท้าของเขาถลันเข้าหาความบาป

และพวกเขารีบเร่งจะเอาชีวิตผู้บริสุทธิ์

- ความคิดคำนึงของเขาล้วนแล้วแต่ชั่ว
วิถีทางของเขามีการทำลายล้างผลาญ
- 8 เขาไม่รู้จักวิถีแห่งสันติสุข
ไม่มีความยุติธรรมในหนทางของเขา
เขาผันแปรมันให้เป็นถนนของความชั่ว
ไม่มีใครที่ดำเนินในทางนั้นจะรู้จักสันติสุข
- 9 ฉะนั้น ความยุติธรรมจึงห่างไกลจากเราทั้งหลาย
และความชอบธรรมมิได้มาถึงเรา
เรามองหาความสว่าง ก็พบแต่ความมืดมน
เรามองหาความสดใส แต่ก็เดินอยู่ในเงามืดมืด
- 10 เราคล่ำสะเปะสะปะไปตามกำแพงเหมือนคนตาบอด
ค้นหาทางเหมือนคนไม่มีตา
กลางวันแสดๆ เราก็ลุ่มลุกคลุกคลานเหมือนกลางคืน
เราจึงเป็นเหมือนคนตายในหมู่คนเข้มแข็ง
- 11 เราทุกคนครางเหมือนหมี
โอดครวญเสียงเศร้าสร้อยเหมือนนกพิราบ
เรามองหาความยุติธรรมแต่ไม่พบเลย
มองหาการช่วยกู้ แต่ก็อยู่ไกลลิบ
- 12 เพราะความผิดของเรามากมายนักในสายพระเนตรพระองค์
ความบาปทั้งหลายฟ้องร้องเรา
ความพลั้งผิดของเราอยู่กับเราเสมอ
เรายอมรับความผิดบาปของเรา
- 13 เรากบฏทรยศต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
หันหลังให้พระเจ้าของเรา
ก่อการกดขี่ข่มเหงและการกบฏ
กล่าวคำโกหกซึ่งเราคิดไว้ในใจ

- 14   ดังนั้น ความยุติธรรมจึงถดถอย
         ความชอบธรรมลี้ห่าง
         ความจริงหกคะเมนกลางถนน
         ความซื่อสัตย์ไม่อาจเข้ามาได้
- 15   หากความจริงไม่พบเลยไม่ว่าที่ไหน
         ผู้ที่หันหนีจากความชั่วกลับตกเป็นเหยื่อ
         องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทอดพระเนตรแล้วก็ไม่พอพระทัย
         เนื่องจากไม่มีความยุติธรรมเลย
- 16   พระองค์ทรงเห็นว่าไม่มีใครเลย
         และทรงประหลาดพระทัยที่ไม่มีใครก้าวเข้ามาช่วย
         ดังนั้นพระกรของพระองค์เองที่นำความรอดมา
         และความชอบธรรมของพระองค์ก็ค้ำจุนพระองค์ไว้
- 17   พระองค์ทรงสวมความชอบธรรมเป็นเสื้อเกราะ
         และทรงห่มวิกเหล็กแห่งความรอดไว้บนพระเศียร
         ทรงฉลองพระองค์เป็นเสื้อคลุมแห่งการแก้แค้น
         และทรงห่มความกระตือรือร้นเหมือนห่มเสื้อคลุม
- 18   พระองค์จะทรงตอบแทนศัตรูทั้งหลายของพระองค์ด้วยพระ
         พิโรธ
         ให้สาสมแก่การกระทำของเขา
         พระองค์จะทรงตอบแทนแก่แผ่นดินชายทะเล(หมู่เกาะ)ตามที่
         มันสมควรจะได้รับ
- 19   ผู้คนจากตะวันตกจะยำเกรงพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
         และจากตะวันออกจะยกย่องพระสิริของพระองค์
         เพราะพระองค์จะเสด็จมาเหมือนกระแสน้ำเชี่ยว

ซึ่งขับเค็ลื่อนด้วยลมปราณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า⁴⁵

20 "องค์พระผู้ไถ่จะเสด็จมายังศิโยน
มายังคนในวงศ์วานยาโคบที่กลับใจจากความผิดบาปของพ
ว ก เ ข า "

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ

21 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า ส่วนเรา

นี่คือพันธสัญญาที่เราให้กับเขาทั้งหลาย

จิตวิญญาณของเราซึ่งอยู่กับเจ้าและถ้อยคำของเราซึ่งเราใส่
ไว้ในปากของเจ้า

จะไม่พรากไปจากปากของเจ้า

หรือจากปากลูกๆ ของเจ้า

หรือจากปากลูกหลานของพวกเขา

นับแต่บัดนี้จวบจนนิรันดร์"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ

พระสิริแห่งศิโยน

60 "จงลุกขึ้น ส่องสว่าง เพราะว่าความสว่างของเจ้ามาแล้ว

และพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ปรากฏขึ้นเหนือเจ้า

2 ดุเถิด ความมืดปกคลุมโลก

ความมืดมืดอยู่เหนือบรรดาประชาชาติ

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปรากฏขึ้นเหนือเจ้า

พระสิริของพระองค์ปรากฏขึ้นเหนือเจ้า

3 ประชาชาติทั้งหลายจะมายังแสงสว่างของเจ้า

---

⁴⁵ 59:19* หรือ เมื่อศัตรูเข้ามาประหนึ่งน้ำท่วม

พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะพาเขาหนีไป

- บรรดากษัตริย์จะมายังความเจิดจ้าตั้งรุ่งอรุณของเจ้า
- 4 “ จงเงยหน้าขึ้นมองไปรอบๆ
ทุกคนชุมนุมกันมายังเจ้า
ลูกชายทั้งหลายของเจ้ามาจากแดนไกลโพ้น
และลูกสาวทั้งหลายของเจ้ามีคนอุ้มมา
- 5 เจ้าจะเห็นแล้วแช่มชื่น
จิตใจเบิกบานตื่นเต้นยินดี
ความมั่งคั่งแห่งท้องทะเลจะถูกนำมามอบให้เจ้า
ทรัพย์สมบัติของประชาชาติต่างๆ จะมาถึงเจ้า
- 6 ฝูงอูฐปกคลุมทั่วดินแดนของเจ้า
อูฐหนุ่มจากมีเดียนและเอฟาห์
และอูฐทั้งปวงจากเซบาก็จะมา
บรรทุกทองและเครื่องหอม
ประกาศสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+
- 7 ฝูงแพะแกะทั้งปวงแห่งเคดาร์จะถูกรวบรวมมายังเจ้า
บรรดาแกะผู้แห่งเนบาโยทจะรับใช้เจ้า
เป็นเครื่องบูชาบนแท่นของเรา
เราจะตกแต่งวิหารอันมีสง่าราศีของเรา
- 8 “ และนี่ใครกันหนอพากันบินมาดั่งเมฆ
เหมือนนกพิราบคืนรัง?
- 9 แน่นอนทีเดียว
แผ่นดินชายทะเล(เ ก า ะ)ทั้งหลายมองมายังเรา
ที่แล่นนำมาคือเรือแห่งทารชิซ*(60:9* หรือ เรือสินค้า)
นำลูกๆ ของเจ้ามาจากแดนไกล
พร้อมด้วยเงินทองของเขา

เพื่อพระเกียรติแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล

เพราะพระองค์ทรงทำให้เจ้าโอร่าทรงเกียรติ

- 10 “ ชาวต่างชาติจะซุ่มกำแพงให้เจ้า
บรรดากษัตริย์ของเขาจะรับใช้เจ้า
แม้ยามโกรธเราได้ลงโทษเจ้า
แต่ในความโปรดปราน เราจะเมตตาสงสารเจ้า
- 11 ประตู่ทั้งหลายของเจ้าจะเปิดไว้ตลอด
ไม่ปิดเลยทั้งกลางวันกลางคืน
เพื่อคนเหล่านั้นจะนำความมั่งคั่งแห่งบรรดาประชาชาติ
ซึ่งบรรดากษัตริย์เป็นผู้นำขบวนฉลองชัยมาให้เจ้า
- 12 ด้วยว่าประชาชาติหรืออาณาจักรใด
ไม่ยอมรับใช้เจ้าจะพินาศ
มันจะถูกทำลายล้างราบคาบ
- 13 “ พระสิริแห่งเลบานอนจะเป็นของเจ้า คือ ต้นสน
ต้นเฟอร์และต้นไซเปรส
เพื่อตกแต่งสถานศักดิ์สิทธิ์ของเรา
และเราจะเชิดชูที่วางเท้าของเรา
- 14
บุตรทั้งหลายของผู้ที่กดขี่ข่มเหงเจ้าจะมาหมอบกราบตรงหน้า
เจ้า
คนทั้งปวงที่เหยียดหยามเจ้าจะหมอบแทบเท้าเจ้า
และจะเรียกเจ้าว่านครแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ศิโยนขององค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
- 15 แม้ว่าเจ้าเคยถูกทอดทิ้งและเกลียดชังไม่มีใครเดินทางผ่าน
เราก็จะทำให้เจ้าเป็นเกียรติภูมินิรันดร์

- และเป็นความสขใจยินดีของคนทุกชั่วอายุ
- 16 เ จ้าจะตีมนมจากประชาชาติต่างๆ
และได้รับการพุ่มพักราวกับราชา
เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+คือ
พระผู้ช่วยเจ้าให้รอด
เป็นพระผู้ไถ่ของเจ้า คือ องค์ทรงฤทธิแห่งยาโคบ
- 17 เราจะนำทองคำมาให้เจ้าแทนที่ทองบรอนซ์
นำเงินมาแทนที่เหล็ก
เรานำทองบรอนซ์มาให้เจ้าแทนที่ไม่
และนำเหล็กมาแทนที่หิน
เราจะทำให้สันติสุขเป็นผู้ปกครองเจ้า
และความชอบธรรมเป็นนายควบคุมเจ้า
- 18 จะไม่ได้ยินเรื่องโหดร้ายทารุณในดินแดนของเจ้าอีก
ไม่มีหายนะ การทำลายล้างในเขตแดนของเจ้า
แต่เจ้าจะเรียกกำแพงของเจ้าว่าความรอดและประตูของเจ้าว่า
าสรรเสริญ
- 19 เจ้าจะไม่ต้องอาศัยแสงอาทิตย์ยามกลางวัน
หรือความสขใจของดวงจันทร์อีกต่อไป
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นความสว่างนิรันดร์สำหรับ
เจ้า
และพระเจ้าของเจ้าจะเป็นพระสิริของเจ้า
- 20 ดวงตะวันของเจ้าจะไม่ลับไปอีกเลย
และดวงจันทร์ของเจ้าก็จะมีข้างแรม
องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงเป็นความสว่างนิรันดร์สำหรับเจ้า
วันคืนอันทุกข์โศกของเจ้าจะสิ้นสุดลง
- 21 เมื่อนั้นประชากรทั้งปวงของเจ้าจะเป็นคนชอบธรรม

เขาจะครอบครองดินแดนตลอดไป
เขาเป็นต้นอ่อนที่เราปลูกผลงานจากน้ำมือของเรา
เพื่อแสดงเกียรติภูมิของเร

- 22 คนหีบมือเดียวของเจ้าจะกลายเป็นพัน
ผู้เล็กน้อยที่สุดจะเป็นประชาชาติยิ่งใหญ่
เราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+
เมื่อถึงวาระ เราก็คจะทำสิ่งนี้ทันที”

ปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

61

พระวิญญูณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้

ให้แจ้งข่าวดีแก่ผู้ตกทุกข์ได้ยาก

ทรงใช้ข้าพเจ้ามาปลอบโยนผู้ชอกช้ำระกำใจ

ให้ประกาศอิสราเอลแก่บรรดาเซลยและปลดปล่อยนักโทษ⁴⁶
จากความมืด

2

เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา

เพื่อปลอบโยนผู้ที่ไว้ทุกข์

---

⁴⁶ 61:1* ภาษาฮีบรูว่า คนตาบอด

3

เพื่อมอบมงกุฎแห่งความงามแทนซี่ง้าแก่ผู้ที่ทุกซ์โศกในศิโ

ย น

น้ำมันแห่งความยินดีแทนการคร่ำครวญ

คำสรรเสริญแทนดวงจิตที่ท้อแท้สิ้นหวัง

เขาทั้งหลายจะได้ชื่อว่าต้นโอ๊กแห่งความชอบธรรม

เป็นต้นไม้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ปลูกไว้เพื่อสำแดงเกียรติบารมี

ของพระองค์

4 เขาทั้งหลายจะปฏิสังขรณ์ซากโบราณที่ปรักหักพัง

บูรณะนครต่างๆ ซึ่งถูกทำลายเมื่อนานมาแล้ว

พวกเขาจะฟื้นฟูเมืองปรักหักพังทั้งหลายซึ่งถูกทำลายล้างมา

หลายชั่วอายุ

5 คนต่างด้าวจะเลี้ยงดูฝูงแกะของเจ้า

คนต่างชาติจะทำงานในทุ่งนาและในสวนองุ่นของเจ้า

6 เจ้าจะถูกเรียกว่าปโรหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

เจ้าจะได้ชื่อว่าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าของเรา

เจ้าจะอิมหมีพื้มนด้วยทรัพย์สมบัติของประชาชาติต่างๆ

และจะภาคภูมิใจในความมั่งคั่งของเขา

7 แทนความอภัยสอดสุขของเจ้าทั้งหลาย

ป ร ะ ชากรของเราจะได้รับส่วนสองเท่า

แทนความอภัยขายหน้า

พวกเขาจะยินดีปรีดีเปรมในมรดกของเขา

เพราะฉะนั้น

พวกเขาจะได้รับส่วนสองเท่าในแผ่นดินของเขา

และความสุขนิรันดร์จะเป็นของเขา

8 "ด้วยว่าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+รักความยุติธรรม

เราเกลียดการขโมยปล้นชิงและความผิดบาป

เราจะปูนบำเหน็จอย่างสัตย์ซื่อแก่เขา

และจะทำพันธสัญญาอันมั่นคงนิรันดรกับเขา

- 9 ลูกหลานของเขาจะเป็นที่รู้จักในหมู่ประชาชาติ
และวงศ์วานของเขาจะเป็นที่รู้จักท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย
คนทั้งปวงที่เห็นพวกเขาจะตระหนักว่าเขาเป็นประชากรที่องค์

พระผู้เป็นเจ้า+ท ร ง อ ว ย พ ร "

- 10 ข้าพเจ้าปีติยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า+อย่างใหญ่หลวง
จิตวิญญาณของข้าพเจ้าชื่นชมในพระเจ้าของข้าพเจ้า
เพราะพระองค์ทรงสวมเสื้อผ้าแห่งความรอดให้ข้าพเจ้า
และให้ข้าพเจ้าสวมเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรม
ประดุจเจ้าบ่าวแต่งตัวเต็มทีประดับศิระศัลยาปโรหิต
และเจ้าสาวประดับกายด้วยเพชรนิลจินดา

- 11 เพราะแผ่นดินทำให้พืชงอกขึ้นมา

และสวนทำให้เมล็ดพันธุ์งอกงามได้ฉันใด

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดจะทรงให้ความชอบธรรม
และการสรรเสริญปรากฏขึ้นต่อหน้ามวลประชาชาติฉันนั้น

นามใหม่ของศิโยน

- 62 เพื่อเห็นแก่ศิโยนข้าพเจ้าจะไม่ยอมเจ็บ
เพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็มข้าพเจ้าจะไม่นิ่งเฉย
ตราบนความชอบธรรมแห่งนครนี้จะฉายแสงดังรุ่งอรุณ
และความรอดเจิดจ้าดังคบไฟโชติช่วง

- 2 บรรดาประชาชาติจะเห็นความชอบธรรมของเจ้า
บรรดากษัตริย์จะเห็นเกียรติสิริของเจ้า
เจ้าจะได้ชื่อใหม่ ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+เอื้อนโอษฐ์ตรัสเรียก

3

เจ้าจะเป็นมงกุฎแห่งความโอ้อาตระการในพระหัตถ์ขององค์
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า⁺

เป็นราชมงกุฎในพระหัตถ์พระเจ้าของเจ้า

4 เจ้าจะไม่ถูกเรียกว่า "ดินแดนที่ถูกทอดทิ้ง" หรือ "ที่ทิ้งร้าง"
อีกต่อไป

แต่จะได้ชื่อว่าเฮฟไซบาห์⁴⁷

และชื่อว่าบิวลาห์⁴⁸

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงปล้ำปีติในตัวเจ้า

และดินแดนของเจ้าจะได้แต่งงาน

5

บรรดาบุตรชาย*ของเจ้าจะแต่งงานกับเจ้าเหมือนชายหนุ่มแ
แต่งงานกับหญิงสาว

พระเจ้าจะทรงปล้ำปีติในตัวเจ้า

เหมือนเจ้าบ่าวชื่นชมในตัวเจ้าสาว

6 เยรูซาเล็มเอ๋ย เราได้ตั้งยามบนกำแพงของเจ้า

พวกเขาจะไม่นั่งเฉยอยู่ทั้งกลางวันกลางคืนเจ้าผู้คอยร้องทูล
ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า⁺

จงอย่าหยุดพักเลย

7 และอย่าให้พระเจ้า

ทรงหยุดพักจนกระทั่งพระองค์ได้

สถาปนาเยรูซาเล็ม

และกระทำให้เป็นที่ยกย่องในโลก

---

⁴⁷ 62:4* แปลว่า เราปีติยินดีในตัวเธอ

⁴⁸ 62:4 ** แปลว่า สมรสแล้ว

- 8 องค์พระผู้เป็นเจ้า +
ทรงยกพระหัตถ์ขวาและพระกรอันทรงฤทธิ์ปฏิญาณว่า
"เราจะไม่ยกเมล็ดข้าวของเจ้าให้เป็นอาหารของศัตรูอีกต่อไป
และคนต่างชาติจะไม่ได้ดื่มน้ำองุ่นอันเป็นน้ำพักน้ำแรงของ
เจ้าอีกต่อไป
- 9 แต่ผู้ที่เก็บเกี่ยวจะกินและสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+
และผู้ที่เก็บองุ่นจะดื่มน้ำองุ่นในลานนิเวศศักดิ์สิทธิ์ของเรา"
- 10 ออกไปเถิด ออกไปทางประตูเถิด!
จงเตรียมหนทางสำหรับประชากรของเรา
จงสร้างเถิด จงสร้างทางเถิด! โยนหินระเกะระกะออกไป
จงสูงขึ้นสำหรับประชาชาติต่างๆ
- 11 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประกาศไปจนสุดปลายแผ่นดินโลกว่า
"จงกล่าวแก่ธิดาแห่งศิโยนว่า
'ดูเถิด องค์พระผู้ช่วยให้รอดของเจ้าเสด็จมาแล้ว!
ทรงนำบาเหน็จรางวัลและการตอบสนองมาด้วย' "
- 12 เขาทั้งหลายจะได้ชื่อว่า 'ประชากรบริสุทธิ์' แล ะ
'ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงไถ่ไว้'
และเจ้าจะได้ชื่อว่า 'เป็นที่ไฝ่หา' แล ะ
'นครที่ไม่ถูกทอดทิ้งอีกต่อไป

วันแห่งการแก้แค้นและการไถ่ของพระเจ้า

- 63 นี้ใครหนอที่มาจากเอโดม จาก
โบสราะห์ สวมเครื่องแต่งกายสีแดงเข้ม?
นี้ใครหนอผู้ที่ทรงอารมณ์โอา้อาตระการ
รุดหน้าไปด้วยพละกำลังยิ่งใหญ่?

"คือเราผู้กล่าวด้วยความชอบธรรม
และมีอำนาจที่จะช่วยให้รอด"

2 เหตุใดคนลองพระองค์จึงสีแดงเข้มเหมือน
กับของคนที่ย่ำองุ่น?

3 "เราย่ำบ่ย่ำองุ่นแต่ลำพัง
ไม่มีใครจากชาติใดๆ อยู่กับเรา
เรากระทืบพวกเขาด้วยความโกรธ
และเหยียบย่ำพวกเขาด้วยโทสะ
เลือดของเขาทั้งหลายเปโระเปื้อนเสื้อผ้าของเรา
และเราได้ทำให้เสื้อผ้าของเราชุ่มโชกไปหมด

4 เพราะเราได้กำหนดวันแก้แค้นไว้ในใจ
และปีแห่งการไถ่ของเราก็มาถึงแล้ว

5 เรามองดูแต่ไม่มีใครมาช่วย
เราจนสนเท่ห์ที่ไม่มีผู้ใดจนเจือ
มือของเราเองจึงนำความรอดมาเพื่อเรา
และโทสะของเราเองที่ชูเราไว้

6
เราบัดขี่ย้านาประชาชาติด้วย ค ว า ม โ ก ร ธ ข อ ง
เร า

ด้วยโทสะของเรา
เราทำให้เขาโชชัดโชเซและหลังเลือดชโลมดิน"
สรรเสริญและอธิษฐาน

7
ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงความรักมั่นคงขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เล่า
ถึงพระราชกิจอันควรแก่
การสรรเสริญ

สิ่งทั้งปวงที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำเพื่อเรา
สิ่งดีนานัปการที่ทรงกระทำเพื่อวงศ์พันธุ์อิสราเอลตามความ

ม ต ต า ส ง ส า ร

และพระกรุณาคุณอันเหลือล้นของพระองค์

8 พระองค์ตรัสว่า "เขาทั้งหลายเป็นประชากร
ของเราอย่างแน่นอน

เป็นลูกที่จะไม่ทำผิดต่อเรา"

แล้วพระองค์ก็ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา

9 พระองค์ทรงทุกข์พระทัยในความทุกข์ใจทั้งสิ้นของเขา

และทูตสวรรค์ที่อยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ก็ช่วยเขาให้

อ ต

พระองค์ทรงไถ่เขาด้วยความรักและตามเมตตา

พระองค์ทรงยกเขาขึ้นและ

อุ้มเขาไว้ตลอดวันคืนแต่กาลก่อน

10 ถึงกระนั้นเขาทั้งหลายก็กบฏ

และกระทำให้พระวิญญูณบริสุทธิของพระองค์เสียพระทัย

ดังนั้นพระองค์จึงทรงกลับกลายเป็นศัตรูของเขา

และพระองค์เองก็ทรงต่อสู้เขา

11

แล้วเหล่าประชากรของพระองค์ก็หวนระลึกถึง⁴⁹วันคืนแต่เก

าก่อน

สมัยโมเสสและเหล่าประชากร

พระองค์ผู้ทรงนำเขาทั้งหลายข้ามทะเลโดยมีผู้เลี้ยงฝูงแกะ

องพระองค์นั้นอยู่ที่ไหน?

---

⁴⁹ 63:11* หรือ แต่ขอพระองค์ทรงระลึกถึง

พระองค์ผู้ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่ท่ามกลางเขาอยู่ที่ไหน?

12

ผู้ประทานพระกรแห่งฤทธานุภาพอันทรงพระสิริแก่มือชาวชาว
อ ง โ ม เ ส ส

ผู้แยกน้ำทะเลต่อหน้าคนเหล่านั้น

ทำให้ทรงเป็นที่เลื่องลือตลอดกาล

13 ผู้นำพวกเขาข้ามห้วงลึก พวกเขาไม่สะดุดล้ม

เหมือนม้าวิ่งฉิวในทุ่งโล่ง

13 เหมือนฝูงสัตว์ลงไปยังที่ราบ เขาทั้งหลาย

14 พักสงบโดยพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

พระองค์ทรงนำประชากรของพระองค์ไปเช่นนี้แหละ

และทำให้พระนามของพระองค์เป็นที่ยกย่อง

15 ขอโปรดทอดพระเนตรจากสวรรค์และทรงมองดู

จากที่ประทับอันสูงส่งบริสุทธิ์ และทรงพระสิริ

ความกระตือรือร้นและฤทธานุภาพของพระองค์อยู่ที่ไหน?

ความกรุณาปราณีและความเมตตาสงสาร

ของพระองค์ถูกเพิกถอนไปจาก

ข้าพระองค์ทั้งหลายเสียแล้ว

16 แต่พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย

ถึงแม้ अबراهيم ไม่รู้จักพวกข้าพระองค์อิสราเอลไม่รับรู้ข้าพระ

องค์

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของข้าพระ
องค์ทั้งหลาย

ทรงพระนามว่าองค์พระผู้ไถ่ของข้าพระองค์ทั้งหลายตั้งแต่ก
าลก่อน

16 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ โฉนทรงกระทำให้ข้าพระองค์ทั้งหลาย
ยกลงเตลิด
จากวิถีทางของพระองค์
และทำให้จิตใจข้าพระองค์แข็งกระด้าง ไม่ยำเกรงพระองค์?
ขอทรงโปรดกลับมาเพื่อเห็นแก่ผู้รับใช้ของพระองค์
ชนเผ่าซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์

18

ประชากรของพระองค์ครอบครองสถานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
คืออยู่ชั่วระยะหนึ่ง

แต่บัดนี้บรรดาศัตรูของข้าพระองค์ทั้งหลาย
ได้เหยียบย่ำนิเวศศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ลง
เสียแล้ว

19 ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นของพระองค์
มาตั้งแต่กาลก่อน

แต่กลับกลายเป็นว่า

พวกเขาทั้งหลายไม่ได้มีพระองค์ครอบครอง

และพวกเขาก็ไม่ได้ชื่อตามพระนามของพระองค์*(63:19*

หรือ ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นเช่นผู้ที่พระองค์ไม่เคยครอบครอง
เป็นเช่นผู้ที่ไม่เคยได้ชื่อตามพระนามของพระองค์)

64 โอ ขอให้พระองค์ทรงแหวกฟ้าสวรรค์

เสด็จลงมา

ขอให้ภูเขาทั้งหลายสั่นสะท้านต่อเบื้อง

พระพักตร์พระองค์

2 เหมือนเมื่อไฟเผากิ่งไม้วอด และทำให้

น้ำเดือดพล่าน

ขอโปรดเสด็จมา ทำให้พระนามของ

พระองค์เป็นที่ประจักษ์แก่เหล่าศัตรู

ทำให้นานาประเทศสิ้นสะท้อนต่อเบื้อง

พระพักตร์พระองค์!

3 เพราะเมื่อพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่น่า

ครั่นคร้าม

ซึ่งข้าพระองค์ทั้งหลายไม่คาดคิด

คือพระองค์เสด็จลงมา ภูเขาทั้งหลายก็

สิ้นสะท้อนต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์

4 ตั้งแต่ครั้งโบราณไม่เคยมีใครได้ยิน ไม่มี

ใครประจักษ์

ไม่มีใครเห็นพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจาก

พระองค์

ผู้ทรงกระทำการเพื่อคนทั้งปวงที่รอคอย

พระองค์

5 พระองค์เสด็จมาช่วยเหลือคนทั้งหลายที่

ยินดีกระทำการที่ถูกต้อง

ผู้ระลึกถึงวิถีทางของพระองค์

แต่เมื่อข้าพระองค์ทั้งหลายยังคงทำบาป

ขัดขึ้นพ ร ะ ม ร ร ค า

พระองค์ก็ทรงพระพิโรธ

แล้วข้าพระองค์ทั้งหลายจะรอดได้

อย่างไร?

6 ข้าพระองค์ทั้งปวงกลายเป็นผู้มีมลทิน

ความประพฤติชอบธรรมของข้าพระองค์

ทั้งปวงเหมือนผ้าขี้ริ้วโสโครก
ข้าพระองค์ทั้งหลายเหี่ยวเฉาประหนึ่ง
ใบไม้ร่วง
และความผิดบาปของข้าพระองค์ทั้งหลายเหมือนลมพัด
เอาพวกข้าพระองค์ปลิวหายไป

- 7 ไม่มีสักคนร้องทูลพระนามพระองค์ หรือ
ชวนขวยยิดมันในพระองค์ไว้
เพราะพระองค์ทรงเมินพระพักตร์เสีย
จากข้าพระองค์ทั้งหลาย
และกระทำให้ข้าพระองค์ทั้งหลาย

- 8 เสื่อมเสียไปเพราะความผิดบาปของข้าพระองค์ทั้งหลาย
ถึงกระนั้น ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็น
พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย
เราทั้งหลายเป็นดินเหนียว พระองค์ทรง
เป็นช่างปั้น
เราทั้งหลายล้วนถูกปั้นโดยพระหัตถ์ของ
พระองค์

- 9 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ขออย่าทรงพระพิโรธ
เหลือล้น
ขออย่าทรงจดจำบาปผิดของข้าพระองค์
ทั้งหลายตลอดกาล
โอ ข้าพระองค์ทั้งหลายอธิษฐาน
ขอทรงทอดพระเนตรดูเหล่าข้าพระองค์
เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นประชากรของพระองค์

- 10 นครบริสุทธ์ของพระองค์กลายเป็นถิ่น

ทรกัณดาร

แม้แต่ศิโยนก็เป็นทีแห่งแล้ง เยรูซาเล็ม

เป็นที่ถูกทิ้งร้าง

11 พ ระวิหารอันบริสุทธิ์และมีสง่าราศีของข้าพระองค์ทั้งหลาย
ที่ซึ่งเหล่าบรรพบุรุษของข้าพระองค์ใช้เป็นทีสรรเสริญ

พระองค์นั้น ถูกเผาอดวาย

และบรรดาสິงล้ำค่าก็อยู่ในสภาพปรักหักพัง

12 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ถึงเพียงนี้แล้ว

พระองค์จะยังคงยับยั้ง

พ ร ะ องค์ไว้หรือ?

พระองค์จะยังคงนิ่งเฉยและลงโทษข้าพระองค์

ทั้งหลายอย่างเหลือประมาณอยู่หรือ?

การพิพากษาและความรอด

65 "เราเปิดเผยตัวเราเองแก่ผู้ที่มีได้เรียกหาเรา

ผู้ที่มีได้แสวงหาเราก็พบเรา

ชนชาติที่ไม่ได้ร้องเรียกนามของเรา

เราก็กล่าวกับเขาว่า 'เราอยู่ที่นี้ เราอยู่ที่นี้'

2 ตลอดวันเราอ้าแขนรับชนชาติที่ดื้อดึง

ซึ่งดำเนินตามวิถีอันไม่ดีงาม

ทำตามความคิดจินตนาการของตัวเอง

3 คือชนชาติที่สบประมาทเราซึ่งๆ หน้าอยู่เสมอ

ถวายเป็นเครื่องบูชาตามสวนต่างๆ

และเผาเครื่องหอมบนแท่นบูชาอิฐ

4 เขานั่งตามหลุมฝังศพ แอบซุ่มอยู่ตลอดคืน

เขากินเนื้อหมู

และมีอาหารที่ทำจากเนื้อสัตว์ที่มีมลทินอยู่ในหม้อของเขา

5 เขาผู้กล่าวว่ 'หลีกไป อย่าเข้ามาใกล้ข้า

เพราะข้าบริสุทธิ์สูงส่งกว่าเจ้า!

คนเช่นนี้เป็นคว้นระคายจุมกเรา

เป็นไฟซึ่งลุกโพลงตลอดวัน

6 “ ดุเถิด มีเขียนไว้ตรงหน้าเราเสมอว่า

เราจะไม่นิ่งเฉย แต่จะตอบแทนอย่างสาสม

เราจะคืนสนองพวกเขาอย่างเต็มขนาด

7 ทั้งบาปผิดของเจ้าและบาปผิดแห่งบรรพบุรุษของเจ้า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัส

"เพราะพวกเขาเผาเครื่องบูชาบนภูเขาทั้งหลาย

และลบหลู่เราบนเนินเขาทั้งหลาย

เราจะคืนสนองเขาอย่างเต็มที่เนื่องด้วยความประพฤติดั้งเดิม

ของ เขา "

8 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เหมือนยังมีน้ำองุ่นเหลืออยู่ในพวงองุ่น

และผู้คนพูดกันว่า 'อย่าเพิ่งทำลายทิ้งมันยังมีดีอยู่บ้าง'

เราก็จะทำอย่างนั้น เพื่อผู้รับใช้ของเรา

เราจะไม่ทำลายพวกเขาเสียหมด

9 เราจะนำลูกหลานจากยาโคบและจากยูดาห์

ผู้จะครอบครองภูเขาต่างๆ ของเรา

ประชากรที่เราเลือกสรรจะได้รับมันเป็นมรดก

และผู้รับใช้ของเราจะอาศัยอยู่ที่นั่น

10 ซาโรนจะเป็นทุ่งหญ้าสำหรับฝูงแกะ

และหุบเขาอาโคร์จะเป็นที่พักสำหรับฝูงสัตว์

เพื่อประชากรของเราที่แสวงหาเรา

- 11 “ แต่สำหรับเจ้าทั้งหลายที่ละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+
และสัมภเวยาบริสุทธิ์ของเรา
ผู้กางโตะให้เจ้าแห่งโซคลาก
และเติมเหล้าองุ่นผสมสังเวยให้เจ้าแห่งโซคชะตา
- 12 เราจะกำหนดคมดาบให้เป็นชะตากรรมของเจ้า
และเจ้าทั้งหมดจะหมอบลงรับการสังหาร
เพราะเราร้องเรียกแต่เจ้าก็ไม่ตอบ เราพูดแต่เจ้าไม่ฟัง
เจ้าทำชั่วต่อหน้าต่อตาเรา และเลือกทำสิ่งที่เราไม่พอใจ”
- 13 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
“ผู้รับใช้ของเราจะกิน ส่วนเจ้าจะหิวโหย
ผู้รับใช้ของเราจะดื่ม ส่วนเจ้าจะกระหาย
ผู้รับใช้ของเราจะชื่นชมยินดี

ส่วนเจ้าจะต้องอับอายขายหน้า

- 14 ผู้รับใช้ของเราจะร้องเพลงด้วยความสุขใจ
ส่วนเจ้าจะร้องออกมาด้วยความทุกข์ทรมานใจ
และร่ำไห้ด้วยดวงใจชอกช้ำร้าวราน
- 15 เจ้าจะเหลือไว้แต่ชื่อ
เป็นคำสาปแช่งในบรรดาผู้เลือกสรรของเรา”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดจะทรงสังหารเจ้าเสีย
ส่วนผู้รับใช้ของพระองค์ พระองค์จะทรงประทานนามอื่นให้
- 16 ผู้ใดจะกล่าวอวยพรในดินแดนนั้น
ก็จะกล่าวโดยอ้างถึงพระเจ้าแห่งความจริง
ผู้ใดจะกล่าวปฏิญาณในดินแดนนั้น
ก็จะสาบานโดยอ้างถึงพระเจ้าแห่งความจริง

เพราะความทุกข์ลำเค็ญในอดีตจะถูกลืมและถูกซ่อนไว้จากส
าย ต า ข อ ง เ ร า

ฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

17 "ดูเถิด เราจะสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่
จะไม่มีใครจดจำหรือนึกถึงสิ่งเก่าก่อนอีก

18 แต่จงชื่นชมและปิติยินดีตลอดไปในสิ่งที่เราจะสร้างขึ้น
เพราะเราจะสร้างเยรูซาเล็มให้เป็นความปลื้มปิติ
และให้ชาวเยรูซาเล็มเป็นความชื่นใจยินดี

19

เราจะปิติยินดีในเยรูซาเล็มและชื่นชมในตัวประชากรของเร

า

ที่นั่นจะไม่มีเสียงคร่ำครวญร่ำไห้ให้ให้ไต่ยืมอีกต่อไป

20

“ ที่นั่นจะไม่มีทารกที่ตายตั้งแต่อยู่ดูโลกมาได้แค่สองสามวั

น

หรือคนแก่ที่อยู่ไม่ครบอายุขัย

ใครที่ตายเมื่ออายุร้อยปีจะถือว่าเป็นคนตายตั้งแต่หนุ่ม

ส่วนคนที่ตาย⁵⁰ตั้งแต่อายุไม่ถึง⁵¹ร้อยจะถือว่าเป็นคนที่ถูกสา

ปแช่ง

21 คนทั้งหลายจะสร้างบ้านและอยู่อาศัย

เขาจะปลูกสวนองุ่นและได้กินผลของมัน

22 ไม่มีอีกแล้วที่เขาจะสร้างบ้านแล้วมีคนอื่นมาอยู่แทน

---

⁵⁰ 65:20* คำว่า คนที่ตาย ตันฉบับบางเล่มคือ คนบาป

⁵¹ 65:20 ** บางฉบับไม่มีคำว่า ไม่ มีแต่คำว่า ถึง

หรือปลุกพืชพันธุ์แล้วคนอื่นมาเก็บไปกิน
เพราะประชากรของเราก็มีอายุยืนเหมือนต้นไม้
ผู้ที่เราเลือกสรรไว้จะได้ชื่นชมผลงานแห่งน้ำมือของตนตรา

บนานเท่านั้น

23 เขาทั้งหลายจะไม่ตรากตรำโดยเปล่าประโยชน์
หรือคลอดลูกมารับเคราะห์กรรม

เพราะเขาจะเป็นประชาชาติที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

อ ว ย พ ร

ทั้งเขาและลูกหลาน ข อ ง เ ข า

24 ก่อนที่เขาร้องเรียก เราจะตอบ
ขณะที่เขาพูดอยู่ เราจะฟัง

25 สุนัขป่าและลูกแกะจะหากินอยู่ด้วยกัน

สิงโตจะกินฟางหญ้าเหมือนวัว

ส่วนฝูงนงจะเป็นอาหารของงู

สัตว์ทั้งหลายจะไม่ทำอันตรายหรือเข่นฆ่าทำลายกันบนภูเขา

บริสุทธิของเรา"

องค์พระผู้เป็นเจ้า +ตรัส

การพิพากษาและความหวัง

66 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "สวรรค์เป็นบัลลังก์ของเรา

และโลกเป็นที่วางเท้าของเรา

ก็แล้วนิเวศที่เจ้าจะสร้างให้เราอยู่ที่ไหนเล่า?

ที่พำนักสำหรับเราอยู่ที่ไหนเล่า?

2 มือของเราเองมิใช่หรือที่ได้สร้างสิ่งเหล่านี้

และมันก็มีชีวิตขึ้นมา?"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศตั้งนั้นแหละ

"นี่ต่างหากที่เรายกย่อง คือผู้ที่ถ่อมใจและสำนึกผิด
และตัวสั้นเพราะถ้อยคำของเรา

- 3 แต่ผู้ใดก็ตามที่ถวายเป็นเครื่องบูชา ก็เหมือนผู้ที่ฆ่าคน
และผู้ถวายเป็นลูกแกะก็เหมือนผู้ที่หักคอสุนัข
ผู้ใดถวายเป็นเครื่องธัญบูชา ก็เหมือนผู้ที่ถวายเป็นเลือดหมู
ผู้ใดเผาเครื่องหอมก็เหมือนผู้ที่นมัสการรูปเคารพ
เขาทั้งหลายเลือกหนทางของตัวเอง
จิตวิญญาณของเขาชื่นชมในสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนของตน
- 4 เราจึงเลือกปฏิบัติต่อเขาอย่างรุนแรง
และนำสิ่งที่เขาหวาดกลัวมาแย้งเขา
เพราะ เมื่อเราร้องเรียก ไม่มีใครตอบ
เมื่อเราพูด ไม่มีใครรับฟัง
เขาทั้งหลายทำชั่วต่อหน้าต่อตาเรา
และเลือกทำสิ่งที่เราไม่พอใจ"
- 5 จงฟังพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
ท่านผู้ตัวสั้นเพราะถ้อยคำของพระองค์
"พี่น้องของเจ้าซึ่งเกลียดชังเจ้า
และขับไล่ใส่สงเจ้าเนื่องด้วยนามของเรา
ได้กล่าวว่า 'พระเกียรติมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า'+
ขอให้เราเห็นความสุขของเจ้า!
กระนั้นพวกเขาจะต้องอับอายขายหน้า
- 6 จงฟังเสียงดังสนั่นจากนครนั้นเถิด
จงฟังเสียงจากพระวิหารนั้น!
เป็นเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ตอบสนองบรรดาศักดิ์
ข อ ง พ ร ะ อ ง ค์อย่างสาสม
- 7 "ยังไม่ทันเจ็บท้อง เธอก็คลอด

ยังไม่ทันเจ็บปวด เธอก็ให้กำเนิดลูกชาย

8 ใครบ้างเคยได้ยินเรื่องแบบนี้?

ใครบ้างเคยเห็นเรื่องเช่นนี้?

ประเทศหนึ่งจะถือกำเนิดขึ้นภายในวันเดียวได้หรือ?

ชนชาติหนึ่งจะเกิดขึ้นภายในชั่วครู่เดียวได้หรือ?

ถึงกระนั้น ศิโยนเจ็บท้องไม่ทันไรก็คลอดลูกๆ ออกมาแล้ว

9 เรานำมาถึงกำหนดคลอดแล้วจะไม่ปล่อยให้คลอดออกมาได้หรือ?"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัส

"เราปิดครรภ์ไว้เมื่อนำมาถึงวาระคลอดหรือ?"

พระเจ้าของท่านตรัส

10 “ จงปลื้มปีติกับเยรูซาเล็มและยินดีกับเธอเถิด

ท่านทั้งปวงที่รัก เ ธ อ

จงปลื้มปีติอย่างเต็มเปี่ยมร่วมกับเธอเถิด

ท่านผู้ไว้ทุกข์ให้กับเธอ

11

เพราะท่านจะเล็งดูและอึ้งใจในอ้อมอกอันปลอดภัยของ

ง เ ธ อ

ท่านจะดื่มด่ำและปลื้มปีติในความอุดมสมบูรณ์อันล้นเหลือของเยรูซาเล็ม”

12 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เราจะเพิ่มพูนสันติสุขแก่อิสราเอลเหมือนแม่น้ำ

และความมั่งคั่งแห่งบรรดาประชาชาติเหมือนธารน้ำเชี่ยว

เจ้าจะถูกเล็งดูและโอบอุ้มในอ้อมแขนของเธอ

แ ล ะ ถูกก้อมออยู่บนเข่าของเธอ

13 เราจะปลอบโยนเจ้า ดั่งแม่ปลอบลูก

เจ้าจะได้รับการปลอบโยนเ พ ร า ะ เยรูซาเล็ม

14 เมื่อเจ้าเห็นเช่นนี้ จิตใจของเจ้าจะยินดี
และเจ้าจะเจริญงอกงามเหมือนต้นหญ้า"
พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะประจักษ์แก่ผู้รับใช้ของพ
ระองค์

แต่พระพิโรธจะมีแก่ศัตรูของพระองค์

15 ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า+กำลังเสด็จมาพร้อมด้วยไฟ
ราชรถของพระองค์ประดุจพายุหมุน
พระองค์จะทรงระบายพระพิโรธลงมาอย่างเกรี้ยวกราด
และการชนาบอันร้อนแรงด้วยเปลวไฟ

16 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงลงโทษมวลมนุษย์ด้วยไฟ
และด้วยดาบของพระองค์

คนเป็นอันมากจะถูกองค์พระผู้เป็นเจ้า+ป ร ะ ห า ร

17

“ คนทั้งหลายที่อุทิศตนและชำระตนให้บริสุทธิ์เพื่อเข้าไปในสวน
ติดตามผู้หนึ่งที่อยู่ท่ามกลาง⁵²ผู้ที่กินเนื้อหมู เนื้อหนู
และสิ่งน่ารังเกียจต่างๆ คนเหล่านั้นจะพบจุดจบด้วยกัน
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

18"เนื่องด้วยการกระทำและความคิด จินตนาการต่างๆ
ของพวกเขา เรากำลังจะมาและรวบรวมชนทุกชาติทุกภาษา
พวกเขาจะมาและเห็นเกียรติสิริของเรา

19“ เราจะกำหนดหมายสำคัญในหมู่พวกเขา
และเราจะส่งบางคนในหมู่ผู้รอดชีวิตไปยังชนชาติต่างๆ
ไปยังทาร์ซิช

---

⁵² 66:17 * ส่วนที่อยู่หลังพระวิหารทั้งหลายของเจ้า และ

ไปยังชาวพุด⁵³ และ ชาว ลีเดียผู้เป็นนักธนูเลื่องชื่อไปยังทูนัล
และกรีซและไปยังแผ่นดินชายทะเลอันไกลโพ้น
ซึ่งไม่เคยได้ยินชื่อเสียงหรือเห็นพระสิริของเรา
เขาทั้งหลายจะประกาศพระสิริของเราแก่บรรดาประชาชาติ
20 และพวกเขาจะนำพี่น้องทั้งสิ้นของเจ้าจากชนชาติทั้งปวงมายังภู
เขาบริสุทธิ์ของเราในเยรูซาเล็ม
เพื่อเป็นเครื่องบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ บ้างนั่งมาบนหลังม้า
บ้างนั่งรถบรรทม และบ้างนั่งมาบนหลังสอหลังอุฐ"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัส
"พวกเขาจะพากันมาเหมือนชาวอิสราเอลนำเครื่องธัญบูชาใส่มาใน
นภาชนะอันสะอาดถูกต้องตามพิธี
มายังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
21 และเราจะแต่งตั้งบางคนในหมู่พวกเขาให้เป็นปุโรหิตและคนเลวี
" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัส
22 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประกาศว่า
"ฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ที่เรากำลังสร้างขึ้นจะยังยืนอยู่ต่อห
น้ำเราฉันใด นามของเจ้าและลูกหลานของเจ้าจะยังยืนอยู่ฉันนั้น
23 จากวันขึ้นหนึ่งค่ำถึงอีกวันขึ้นหนึ่งค่ำ
และจากวันสะบาโตหนึ่งถึงอีกวันสะบาโตหนึ่ง
มวลมนุษยชาติจะมากราบนมัสการต่อหน้าเรา"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัส
24"และเขาทั้งหลายจะออกไปดูซากศพของบรรดาผู้ที่กบฏต่อเรา
ด้วยว่าหนอนของคนเหล่านั้นจะไม่มีวันตาย

---

⁵³ 66:19 * ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาว่า ชาวพุด ภาษาฮีบรูว่า พลู

ทั้งไฟของเขาจะไม่มีวันดับ

และเขาจะเป็นที่สะอิดสะเอียนแก่มวลมนุษยชาติ"